

รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
ประกาศ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ที่เกี่ยวข้อง
หลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
เมษายน ๒๕๕๔ ถึง กรกฎาคม ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
ประกาศ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ที่เกี่ยวข้อง
หลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
เมษายน ๒๕๕๔ ถึง กรกฎาคม ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เมษายน ๒๕๕๒ – กรกฎาคม ๒๕๕๖

พิมพ์ครั้งที่ ๑	กันยายน ๒๕๕๖
จำนวนพิมพ์	๑,๐๐๐ เล่ม
จัดพิมพ์เผยแพร่โดย	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักอำนวยการ กลุ่มงานเลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ๓๒๘ ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐๒ ๖๑๐ ๕๓๐๔ - ๗ โทรสาร ๐๒ ๖๔๔ ๕๖๐๔ website : www.mua.go.th/users/he-commission/law.php

ผู้รวบรวมข้อมูล ประสานงาน และจัดทำต้นฉบับ

นางสาวกิริติ แก้วสัมฤทธิ์
นางโสมระวี นักรบ
นายจักรพงษ์ ปัญญาบุตรกุล
นางสาวอักษร วัฒนสิน
นางสาวณัฐกานต์ เชื้อวรสถิตย์

พิมพ์ที่

บริษัท อันลิมิต พรินติ้ง จำกัด

เลขที่ ๗ ซอยลาดพร้าว ๖๕/๑ (ศรีสุข) แขวงวังทองหลาง
เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐
โทร. ๐๒ - ๕๓๐ - ๓๑๒๖

สิ่งพิมพ์ สกอ. อันดับที่ สกอ ๒๕๕๖-๐๑ สอ ๐๑

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดพิมพ์ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ ประกาศ/ระเบียบ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง มาแล้วจำนวน ๒ เล่ม (เล่มที่ ๑ : พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๕๑ และ เล่มที่ ๒ : มกราคม ๒๕๕๒ - มีนาคม ๒๕๕๔) และเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสืบค้นและการปฏิบัติงานของ สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปแล้วนั้น

เนื่องจากปัจจุบันมีกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา แนวทางและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เพิ่มขึ้นและยกเลิกการใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้จัดพิมพ์ “รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา แนวปฏิบัติ และแนวทางที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ เมษายน ๒๕๕๔ - กรกฎาคม ๒๕๕๖” ต่อจาก เล่มที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๕๑ และ เล่มที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๒- มีนาคม ๒๕๕๔ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อ สถาบันอุดมศึกษาในการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นคู่มือการปฏิบัติงาน/การ สืบค้นของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษา มาตรฐานการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานการศึกษาเดียวกัน และสามารถสืบค้นข้อมูล ดังกล่าวได้ใน www.mua.go.th/users/he-commission/law.php

(นายอภิชาติ จีระวุฒิ)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กันยายน ๒๕๕๖

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑

ประกาศ ระเบียบ และแนวปฏิบัติ

ออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๑. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารของสถาบันอุดมศึกษา... ๑-๙

ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์..... ๑๐-๕๗
และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)
๒. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย..... ๕๘-๗๐
พ.ศ. ๒๕๕๔
๓. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์..... ๗๑-๙๔
และคณิตศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๔
๔. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย..... ๙๕-๑๐๘
ประยุกต์ พ.ศ. ๒๕๕๔
๕. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทย.....๑๐๙-๑๒๕
ประยุกต์ พ.ศ. ๒๕๕๔
๖. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์.....๑๒๖-๑๔๒
พ.ศ. ๒๕๕๔
๗. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา (ฉบับที่ ๖)..... ๑๔๓
๘. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ..... ๑๔๔
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔
๙. แนวปฏิบัติ เรื่อง คำชี้แจงเพิ่มเติมแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘.....๑๔๕
๑๐. แนวปฏิบัติ เรื่อง คำชี้แจงเพิ่มเติมแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘.....๑๔๖
๑๑. แนวปฏิบัติ เรื่อง คำชี้แจงแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘.....๑๔๗
๑๒. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา....๑๔๘-๑๕๐
พ.ศ. ๒๕๕๕

ส่วนที่ ๒

กฎกระทรวง

ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. กฎกระทรวง กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ..... ๑๕๑-๑๕๔
และเสริมวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ข

ประกาศ ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๑. ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียน..... ๑๕๕-๑๕๘
เพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔
 ๒. ประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ.... ๑๕๙-๑๖๓
และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔
 ๓. ประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ ๑๖๔
และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖
 ๔. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ขอความร่วมมือในการกำหนดจำนวนและระยะเวลา..... ๑๖๕-๑๖๖
ในการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒)
 ๕. ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์..... ๑๖๗-๒๐๕
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖
- กฎ/ประกาศ/ระเบียบ/หลักเกณฑ์/แนวปฏิบัติ ที่ถูกยกเลิก และปรับเพิ่ม/ยกเลิกข้อความ..... ๒๐๖-๒๐๗

.....

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารของสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เห็นสมควรกำหนดแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารของสถาบันอุดมศึกษา เป็นเกณฑ์มาตรฐานกลางสำหรับการประเมินอัตราการใช้ห้องเรียนและประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“จำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ห้องอย่างเต็มที่ใน ๑ สัปดาห์” หมายความว่า จำนวนชั่วโมงที่ห้องสามารถรองรับการใช้ห้องอย่างเต็มที่ใน ๑ สัปดาห์

“อัตราการใช้ห้อง” หมายความว่า จำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องจริงใน ๑ สัปดาห์ เมื่อเทียบเป็นร้อยละของจำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ห้องอย่างเต็มที่ใน ๑ สัปดาห์

“อัตราการใช้พื้นที่” หมายความว่า จำนวนนักศึกษาที่ใช้ห้องจริงใน ๑ สัปดาห์ เมื่อเทียบเป็นร้อยละของความจุเต็มที่ตามความเป็นจริงของห้องใน ๑ สัปดาห์

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ปีการศึกษาตามการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา โดยทั่วไปกำหนดเริ่มต้นปีการศึกษาประมาณเดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤษภาคมของปีถัดไป

“ภาคการศึกษา” หมายความว่า ภาคการศึกษาตามการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา โดยอาจแบ่งได้เป็น ๓ ระบบ คือ ระบบทวิภาค ระบบไตรภาค และระบบจตุรภาค

“ระดับการศึกษา” หมายความว่า หลักสูตรต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หลักสูตรปริญญาตรี หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรปริญญาโท หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และหลักสูตรปริญญาเอก

“การจัดการเรียนการสอน” หมายความว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ไม่รวมการจัดฝึกอบรมหรือสัมมนา

“การจัดฝึกอบรมหรือสัมมนา” หมายความว่า การให้ความรู้เฉพาะเรื่อง เป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่อง โดยไม่ได้มุ่งเน้นการให้ปริญญา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน

“ประเภทการเรียน” หมายความว่า การจัดการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) โครงการปกติ ได้แก่ หลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาจัดเป็นการทั่วไป รวมทั้งหลักสูตรที่จัดเป็นการเฉพาะในช่วงวันเวลาที่กำหนด หรือจัดเฉพาะกลุ่มบุคคลโดยมีการจัดการเรียนการสอน

ด้วยวิธีการทั่วไป และเรียกเก็บค่าเล่าเรียนตามปกติไม่ต่างจากหลักสูตรส่วนใหญ่ที่สถาบันจัดการเรียนการสอน

(๒) โครงการพิเศษ ได้แก่ หลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเป็นกรณีพิเศษ เช่น การศึกษานานาชาติ การศึกษาทางไกล หลักสูตรผู้บริหารหรือหลักสูตรพิเศษอื่น ๆ ที่มีค่าใช้จ่ายสูงมาก

“แหล่งที่มาของเงินทุน” หมายความว่า แหล่งที่มาของเงินทุนในการสร้างอาคารหรือห้องจำแนกออกได้เป็นงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้ เงินกู้ และเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่น

ข้อ ๓ การประเมินอัตราการใช้ห้องเรียนตามประกาศนี้ มีขอบเขตการประเมิน ดังนี้

(๑) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละภาคการศึกษา ได้แก่ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ไม่รวมภาคฤดูร้อน สำหรับการจัดการเรียนการสอน ระบบทวิภาค และภาคเรียนที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ และภาคเรียนที่ ๓ สำหรับระบบไตรภาค เป็นต้น โดยเริ่มวิเคราะห์ในภาคเรียนแรก จนครบหนึ่งปีการศึกษา

(๒) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ห้องเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกสาขาวิชาและทุกระดับการศึกษา โดยประเภทการเรียน เฉพาะโครงการปกติ ไม่รวมหลักสูตรพิเศษและหลักสูตรนานาชาติ

(๓) ห้องที่ศึกษาวิเคราะห์ คือ ห้องเรียน ได้แก่ ห้องบรรยายและห้องปฏิบัติการที่มีอยู่เดิมหรือสร้างใหม่และเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยไม่จำกัดว่าจะใช้เงินจากแหล่งที่มาของเงินทุนใด

(๔) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ห้องเรียนที่ครอบคลุมภารกิจหลัก ๔ ด้าน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยสถาบันอุดมศึกษาที่มีความประสงค์จะแสดงประสิทธิภาพการใช้ห้องเรียนเพื่อการจัดฝึกอบรมหรือสัมมนาตามภารกิจหลักด้านการบริการวิชาการและการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้วิเคราะห์แยกเป็น ๒ กรณี คือ กรณีเฉพาะการใช้ห้องเรียนในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และกรณีการใช้ห้องเรียนที่ครอบคลุมภารกิจหลัก ๔ ด้าน

ข้อ ๔ การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานกลาง แนวทางเพื่อการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การประหยัดทรัพยากรและพลังงาน และการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การจัดทำรายงานส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อเสนอเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ ทิศทางการพัฒนาแนวทางการประเมิน เกณฑ์พื้นที่ใช้สอย และอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาตามประกาศนี้ ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศ

ข้อ ๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำรายงานการประเมินประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานกลาง แนวทางและการจัดทำรายงานตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

สำหรับเกณฑ์มาตรฐานเพื่อวัดประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคาร รูปแบบรายงาน วิธีการ และช่วงเวลาจัดส่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๔๗ ง ราชกิจจานุเบกษา

๑๑ เมษายน ๒๕๕๖

ข้อ ๖ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศ รวมถึงหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ การอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารแนบท้ายประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารของสถาบันอุดมศึกษา

๑. เกณฑ์มาตรฐานกลาง

๑.๑ สูตรการคำนวณ

$$๑.๑.๑ \text{ ประสิทธิภาพการใช้ห้อง} = (\text{อัตราการใช้ห้อง} \times \text{อัตราการใช้พื้นที่}) / ๑๐๐$$

$$๑.๑.๒ \text{ อัตราการใช้ห้อง} = (\text{จำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องจริงใน ๑ สัปดาห์} / \text{จำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ห้องอย่างเต็มที่ใน ๑ สัปดาห์}) \times ๑๐๐$$

$$๑.๑.๓ \text{ อัตราการใช้พื้นที่} = (\text{จำนวนนักศึกษาที่ใช้ห้องจริงใน ๑ สัปดาห์} \times \text{พื้นที่ต่อนักศึกษา ๑ คนตามเกณฑ์มาตรฐาน} \times ๑๐๐) / (\text{พื้นที่ห้อง} \times \text{จำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องจริงใน ๑ สัปดาห์})$$

๑.๒ ช่วงเวลาประเมิน

ช่วงเวลาที่ใช้เป็นฐานในการประเมิน คือ ช่วงเวลา “๘.๐๐ น. – ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ น. – ๑๖.๐๐ น.” เฉพาะ “วันจันทร์ – วันศุกร์” รวมเป็นระยะเวลา ๓๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งเท่ากับจำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ห้องอย่างเต็มที่ใน ๑ สัปดาห์ โดยสถาบันที่มีความประสงค์จะชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนสำหรับโครงการปกติ นอกช่วงเวลาประเมิน ให้จัดทำรายงานการประเมินแยกเป็นอีกฉบับต่างหาก

การกำหนดช่วงเวลาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในช่วงนอกเวลาราชการเป็นอำนาจหน้าที่ของสถาบัน ซึ่งแต่ละสถาบันมีเหตุผลความจำเป็นแตกต่างกัน ทั้งนี้ เกณฑ์ดังกล่าวมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อจำกัดการเรียนการสอนนอกเวลาราชการแต่อย่างใด

๑.๓ เกณฑ์อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา

ให้สถาบันอุดมศึกษาวิเคราะห์อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา จำแนกตามกลุ่มสาขา ๒๐ สาขา สำหรับเปรียบเทียบกับอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาซึ่งเป็นเกณฑ์เฉพาะสำหรับดำเนินการตามประกาศฉบับนี้เท่านั้น เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้และแจ้งเตือนด้านคุณภาพการจัดการศึกษา โดยมีได้เป็นการกำหนดเกณฑ์อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการอื่นแต่อย่างใด

๑.๔ สถานที่ที่ต้องมีการประเมิน

โดยทั่วไประดับการประเมินมี ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ/สำนัก และระดับอาคาร สำหรับในช่วง ๓ ปีแรก ให้ประเมินเฉพาะระดับมหาวิทยาลัยและระดับอาคาร การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันที่มีวิทยาเขตและมีการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งหลัก ให้ประเมินประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารของวิทยาเขตและสถานที่ตั้งอื่นเป็นรายแห่ง พร้อมทั้งวิเคราะห์อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเป็นรายแห่ง ทั้งนี้ สำหรับอาคารของสถาบันที่ตั้งอยู่นอกสถานที่ตั้งหลัก อาจแบ่งการใช้งานได้เป็น ๓ รูปแบบ คือ

(๑) ใช้ห้องเรียนเต็มช่วงเวลาประเมิน หรือสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ใช้งานห้องเรียนเพียงรายเดียว ในช่วงเวลาประเมิน

(๒) ใช้ห้องเรียนในช่วงเวลาประเมินบางชั่วโมง โดยช่วงเวลาอื่นมีเจ้าของสถานที่หรือบุคคลอื่น ใช้ห้องเรียน

(๓) ใช้ห้องเรียนนอกช่วงเวลาประเมิน

ให้สถาบันอุดมศึกษาประเมินเฉพาะรูปแบบที่ ๑ เท่านั้น และการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง จะต้องเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. แนวทางเพื่อการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การประหยัดทรัพยากรและพลังงาน และการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๒.๑ การใช้ทรัพยากรร่วมกัน

สถาบันอุดมศึกษาสามารถนับชั่วโมงการใช้ห้องเรียนโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์อย่างเต็ม ประสิทธิภาพและมีการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างคุ้มค่า

๒.๒ การประหยัดทรัพยากรและพลังงาน

สถาบันอุดมศึกษาสามารถชี้แจงแนวทางการประหยัดทรัพยากรและพลังงาน และมาตรการอื่นๆ ทั้งภายในห้องและภายนอกห้องเรียนเพิ่มเติมได้ เช่น แผนการประหยัดพลังงานที่ดี การติดตั้งเครื่องปรับอากาศประจำห้องเรียน จำนวนและขนาดของเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เหมาะสม เป็นต้น เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้สถาบันได้มีโอกาสประเมินตนเอง พิจารณากำหนดแนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคาร และดำเนินการในมิติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

นอกจากจะต้องคำนึงถึงการลงทุนและการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่าแล้ว สถาบันการศึกษาจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน ความปลอดภัย และจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ

๓. การจัดทำรายงานส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

๓.๑.๑ สถาบันที่ประสงค์จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปี และของบลงทุน ให้จัดทำรายงานการประเมินประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคาร ส่งสำนักงบประมาณโดยตรง พร้อมกับคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของสถาบัน และสำเนาให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

๓.๑.๒ สถาบันที่ประสงค์จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยไม่ขอของบลงทุน ให้สถาบันจัดทำรายงานการประเมินประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารส่งให้กับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

๓.๒ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

๓.๒.๑ สถาบันที่มีการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ให้สถาบันดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคาร และส่งให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓.๒.๒ สถาบันที่ไม่มีการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ขอความร่วมมือสถาบันนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคาร และพิจารณาจัดส่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบ ตามความสมัครใจ

ทั้งนี้ ในช่วง ๓ ปีแรก ให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามข้อ ๓.๑.๑ และ ๓.๑.๒ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๓.๒.๑ ดำเนินการประเมินเป็นประจำทุกปี เพื่อส่งเสริมให้สถาบันและบุคลากรเพิ่มพูนประสบการณ์และประเมินได้อย่างถูกต้อง หลังจากนั้น ให้ประเมินทุกๆ ๓ ปี

๔. ข้อเสนอเพื่อนำผลการประเมินไปใช้

ในช่วง ๓ ปีแรก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานงบประมาณ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้มีการนำแนวทางนี้ไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ และประกอบการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยมีข้อเสนอให้จัดลำดับความสำคัญในการสนับสนุนงบประมาณ ในส่วนของงบลงทุนเพื่อเป็นค่าก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ ตามลำดับ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ สถาบันอุดมศึกษาที่จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณสำหรับอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ มีประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และมีอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาในกลุ่มสาขาที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนของอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ที่จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

กลุ่มที่ ๒ สถาบันอุดมศึกษาที่จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ มีประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่มีอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาในกลุ่มสาขาที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนของอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ที่จะขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ในกรณีนี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการจัดทำคำชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และส่งให้กับสำนักงานงบประมาณใช้ประกอบการพิจารณาคำขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป

กลุ่มที่ ๓ สถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ในกรณีนี้ ควรชะลอการสนับสนุนงบประมาณสำหรับอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นจะต้องสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ สถาบันจะต้องดำเนินการจัดทำแผนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารและปฏิบัติตามแผนก่อน เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และส่งให้กับสำนักงานงบประมาณใช้ประกอบการพิจารณาคำขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป

๕. ทิศทางการพัฒนาแนวทางการประเมิน

ผลการประเมินประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารในช่วง ๓ ปีแรก โดยใช้แนวทางและเกณฑ์มาตรฐานกลางเดียวกัน จะทำให้เกิดจุดเริ่มต้นกระบวนการและได้ข้อมูลมาวิเคราะห์ประมวลผลเพื่อเปรียบเทียบหาค่าบรรทัดฐาน (Norm) ที่เหมาะสมในแต่ละกลุ่มสถาบันและ/หรือกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งมีปรัชญาและแนวคิด ความจำเป็นและความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ของสถาบันแตกต่างกัน รวมทั้งจะได้รวบรวมและวิเคราะห์ประเด็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสถาบันอุดมศึกษาในประเด็นและมีมติอื่นๆ และส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหรือเกณฑ์มาตรฐานกลาง เพื่อพัฒนาแนวทางดังกล่าวให้มีความสมดุลระหว่างการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่ากับความเป็นเลิศทางวิชาการตามศักยภาพของสถาบัน สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาและการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีพลวัต

๖. เกณฑ์พื้นที่ใช้สอย

๖.๑ ห้องบรรยายและห้องสัมมนา

- ๖.๑.๑ ห้องบรรยายขนาดความจุ ๓๐๐ คน ๐.๙ ตร.ม. : คน
- ๖.๑.๒ ห้องบรรยายขนาดความจุ ๒๐๐ คน ๐.๙ ตร.ม. : คน
- ๖.๑.๓ ห้องบรรยายขนาดความจุ ๑๐๐ คน ๑.๐ ตร.ม. : คน
- ๖.๑.๔ ห้องบรรยายขนาดความจุ ๕๐ คน ๑.๑ ตร.ม. : คน
- ๖.๑.๕ ห้องบรรยายขนาดความจุ ๒๕ คน ๑.๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๑.๖ ห้องสัมมนาหรือห้องติวขนาดความจุ ๓๐ คน ๑.๘ ตร.ม. : คน

๖.๒ ห้องปฏิบัติการทดลอง สำหรับการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์

- ๖.๒.๑ ห้องปฏิบัติการทดลองเคมี ฟิสิกส์ (ปีที่ ๑,๒) ขนาดความจุ ๕๐ คน ๓.๕ ตร.ม.: คน
- ๖.๒.๒ ห้องปฏิบัติการทดลองด้านอื่น ๆ (ปีที่ ๑,๒) ขนาดความจุ ๕๐ คน ๓ ตร.ม. : คน
- ๖.๒.๓ ห้องปฏิบัติการทดลองเคมี ฟิสิกส์ (ทั่วไป) ขนาดความจุ ๒๕ คน ๔ ตร.ม. : คน
- ๖.๒.๔ ห้องปฏิบัติการทดลองด้านอื่น ๆ (ทั่วไป) ขนาดความจุ ๒๕ คน ๓.๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๒.๕ ห้องปฏิบัติการทดลองทั่วไป ขนาดความจุ ๕๐ คน ๕ ตร.ม. : คน (ทางด้านวิทยาศาสตร์) สำหรับปี ๓, ๔ และปริญญาโท

๖.๓ ห้องปฏิบัติการทดลอง สำหรับการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์

- ๖.๓.๑ ห้องปฏิบัติการทดลองสำหรับการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) สำหรับนักวิจัย ๒ คน นักศึกษาปริญญาโท ๔ คน ๑๐ ตร.ม. : คน (ปฏิบัติงานในห้องทดลอง)
- ๖.๓.๒ ห้องปฏิบัติการทดลองสำหรับการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) สำหรับนักวิจัย ๑ คน นักศึกษาปริญญาโท ๑ คน ๑๐ ตร.ม. : คน (ปฏิบัติงานภาคสนาม)

๖.๔ ห้องปฏิบัติการทดลองทางด้านสังคมศาสตร์

- ๖.๔.๑ ห้องปฏิบัติการทางด้านคหกรรมศาสตร์ ขนาดความจุ ๒๕ คน ๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๔.๒ ห้องปฏิบัติการทดลองสำหรับงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ ขนาดความจุ ๖ คน ๕ ตร.ม. : คน

๖.๕ ห้องปฏิบัติการสำหรับการเรียนการสอน

- ๖.๕.๑ ห้องเขียนแบบ ขนาดความจุ ๒๕ คน ๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๕.๒ ห้องปฏิบัติการทางการคำนวณ ขนาดความจุ ๕๐ คน ๓ ตร.ม. : คน
- ๖.๕.๓ ห้องปฏิบัติการภาษา ขนาดความจุ ๒๕ คน ๓.๕ ตร.ม. : คน

๖.๖ โรงฝึกงาน (Workshop)

- ๖.๖.๑ โรงฝึกงานทางด้านเครื่องจักรกล ขนาดความจุ ๒๕ คน ๑๐ ตร.ม. : คน
- ๖.๖.๒ ห้องตรวจสอบวัสดุ ขนาดความจุ ๒๕ คน ๑๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๖.๓ โรงฝึกงานช่างไม้ ขนาดความจุ ๒๕ คน ๗.๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๖.๔ โรงฝึกงานเครื่องเหล็ก ขนาดความจุ ๒๕ คน ๗.๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๖.๕ โรงฝึกงานเกี่ยวกับ Hydraulic ขนาดความจุ ๒๕ คน ๑๐ ตร.ม. : คน
- ๖.๖.๖ โรงฝึกงานทางด้านเครื่องไฟฟ้า ขนาดความจุ ๒๕ คน ๗.๕ ตร.ม. : คน
- ๖.๖.๗ โรงฝึกงานให้มีพื้นที่เก็บเครื่องมือสำหรับการปฏิบัติงานทุกชนิด ๑๕% ของพื้นที่ทั้งหมด

๖.๗ หอพักนักศึกษา

- ๖.๗.๑ ระดับปริญญาตรี ขนาดความจุ ๔ คน : ห้อง ๗ ตร.ม. : คน
- ๖.๗.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา ขนาดความจุ ๒ คน : ห้อง ๙ ตร.ม. : คน
- ๖.๗.๓ ห้องน้ำเฉลี่ย ๑ ตร.ม. : คน
- ๖.๗.๔ ห้องพักผ่อน (คิด ๒๐ % ของนักศึกษา) ๒ ตร.ม. : คน
- ๖.๗.๕ ห้องซักเสื้อผ้า ให้คิดพื้นที่ตามความจำเป็น โดยใช้พื้นที่ขนาด ๑๐ ตร.ม. : คน

๖.๘ ห้องอาหาร ๑.๕ ตร.ม. : คน

๖.๙ ห้องสำหรับงานบริหาร

- ๖.๙.๑ ห้องคนปดี่ ๑๘ ตร.ม. : คน
- ๖.๙.๒ ห้องผู้บริหารหรืออาจารย์ชั้นอาวุโส ๑๒ ตร.ม. : คน
- ๖.๙.๓ ห้องผู้บริหารหรืออาจารย์ระดับธรรมดา ๙ ตร.ม. : คน
- ๖.๙.๔ ห้องปฏิบัติงานทางธุรการ ๔ ตร.ม. : คน

๖.๑๐ ระเบียบทางสัญจรไม่เกิน ๒๕ % ของพื้นที่ทั้งหมด

๗. อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา

๗.๑ ระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี

สาขาวิชา	อัตราส่วน
๗.๑.๑ ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู	๑ : ๑๕
๗.๑.๒ มนุษยศาสตร์ ศาสนาและเทววิทยา	๑ : ๒๕
๗.๑.๓ วิจารณ์ศิลป์และประยุกต์ศิลป์	๑ : ๘
๗.๑.๔ นิติศาสตร์	๑ : ๕๐
๗.๑.๕ สังคมและพฤติกรรมศาสตร์	๑ : ๒๕
๗.๑.๖ การบริหารพาณิชยกรรมและธุรกิจ	๑ : ๒๕
๗.๑.๗ การสื่อสารมวลชนและการเอกสาร	๑ : ๒๕
๗.๑.๘ คหกรรมศาสตร์	๑ : ๑๘
๗.๑.๙ ธุรกิจบริการ	๑ : ๒๕
๗.๑.๑๐ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	๑ : ๑๐
๗.๑.๑๑ คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์	๑ : ๒๐
๗.๑.๑๒ แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	๑ : ๘
๗.๑.๑๓ วิศวกรรมศาสตร์	๑ : ๒๐

๗.๑.๑๔ สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	๑ : ๘
๗.๑.๑๕ การอาชีววะ ทัศนกรรม และอุตสาหกรรม	๑ : ๑๐
๗.๑.๑๖ การขนส่งและการคมนาคม	๑ : ๑๐
๗.๑.๑๗ เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และประมง	๑ : ๒๐
๗.๑.๑๘ เภสัชศาสตร์	๑ : ๘
๗.๑.๑๙ สัตวแพทยศาสตร์	๑ : ๘
๗.๑.๒๐ อื่นๆ	๑ : ๑๘

๗.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา

<u>สาขาวิชา</u>	<u>อัตราส่วน</u>
๗.๒.๑ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	๑ : ๑๐
๗.๒.๒ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑ : ๕
๗.๒.๓ แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	๑ : ๔

อนึ่ง ในกรณีสาขาวิชาที่มีสภาวิชาชีพซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ให้ใช้อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคบรรยายและภาคปฏิบัติตามที่สภาวิชาชีพกำหนด

- หมายเหตุ :
- ๑) อัตราส่วนข้างต้นใช้กับสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ
 - ๒) อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา
 - ๓) นักศึกษาเต็มเวลา หมายถึง นักศึกษาเต็มเวลาในโครงการปกติและโครงการพิเศษ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๔

ตามที่มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา เสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงประกาศมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

๑. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน ๒ ด้าน ดังนี้

๑.๑ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ ๔ ด้าน

(๑) ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา

ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ หรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

(๓) ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

(๔) ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

๑.๒ มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ ๔ ด้าน

(๑) ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณชนในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

(๒) ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำงานวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

(๓) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

(๔) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทํานุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

๒. ประเภทหรือกลุ่มสถาบันที่กำหนดไว้ภายใต้มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา^๑ แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับ

ปริญญาเอก

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้เลือกประเภทหรือกลุ่มสถาบันเองตามปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาอาจเปลี่ยนแปลงกลุ่มที่เลือกไว้ได้

กลุ่มสถาบันต่าง ๆ จะเน้นหนักในมาตรฐานหลักและมาตรฐานย่อยทั้ง ๑.๑ และ ๑.๒ ที่แตกต่างกันในด้านปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจที่กำหนด

กลุ่มสถาบันที่กำหนดตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

ชินวรณ์ บุญยเกียรติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

กลุ่มสถาบันที่กำหนดตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน

หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจและบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง

หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น ๒ ลักษณะ

ลักษณะที่ ๑ เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา

ลักษณะที่ ๒ เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน กรณีจึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใด จัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์หรือสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ชินวรณ์ บุญยเกียรติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์
(หลักสูตรห้าปี)

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์
(หลักสูตรห้าปี)

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์
(หลักสูตรห้าปี)

๑. ชื่อสาขา ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

วิชาเอกเดี่ยว*

- ๑) การศึกษาปฐมวัย
- ๒) การประถมศึกษา
- ๓) ภาษาไทย
- ๔) คณิตศาสตร์
- ๕) วิทยาศาสตร์ทั่วไป
- ๖) ฟิสิกส์
- ๗) เคมี
- ๘) ชีววิทยา
- ๙) สังคมศึกษา
- ๑๐) สุขศึกษา
- ๑๑) พลศึกษา
- ๑๒) ศิลปศึกษา
- ๑๓) ดนตรีศึกษา
- ๑๔) นาฏศิลป์
- ๑๕) คอมพิวเตอร์
- ๑๖) ภาษาต่างประเทศ**
- ๑๗) ธุรกิจศึกษา

วิชาเอกคู่*

- ๑) ภาษาไทย
- ๒) คณิตศาสตร์
- ๓) วิทยาศาสตร์ทั่วไป
- ๔) ฟิสิกส์
- ๕) เคมี
- ๖) ชีววิทยา
- ๗) สังคมศึกษา
- ๘) สุขศึกษา
- ๙) พลศึกษา
- ๑๐) ศิลปศึกษา
- ๑๑) ดนตรีศึกษา
- ๑๒) นาฏศิลป์
- ๑๓) คอมพิวเตอร์
- ๑๔) ภาษาต่างประเทศ**
- ๑๕) ธุรกิจศึกษา
- ๑๖) การศึกษาพิเศษ***
- ๑๗) การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาผู้ใหญ่***

๑๘) จิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว หรือจิตวิทยาโรงเรียน***

๑๙) เทคโนโลยีการศึกษา***

๒๐) การวัดและประเมินผลการศึกษา***

* สถาบันสามารถใช้ชื่อวิชาเอกในแต่ละวิชาเอกที่แตกต่างจากนี้ได้ และจะมีการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาเอกอื่น ๆ เพิ่มเติมในอนาคต

วิชาเอกเดี่ยว หมายถึง วิชาเอกที่นิสิต/นักศึกษาจะเรียนวิชาเอกวิชาเดียวและสามารถสอนได้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับวิชาเอกการศึกษาปฐมวัยจะสอนได้เฉพาะระดับการศึกษาปฐมวัย และวิชาเอกประถมศึกษาจะสอนได้เฉพาะระดับประถมศึกษา

วิชาเอกคู่ หมายถึง วิชาเอกที่นิสิต/นักศึกษาจะเรียนวิชาเอกได้ ๒ วิชาเอกและสอนได้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

**ให้ระบุชื่อภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ

***วิชาเอกที่ไม่สามารถคู่กันเองได้ เนื่องจากไม่ได้เป็นวิชาเอกที่เกี่ยวข้องกับการสอนในชั้นเรียนโดยตรง จึงต้องเลือกวิชาเอกคู่กับวิชาเอกที่มีการสอนในชั้นเรียนโดยตรงอีกวิชาเอกหนึ่ง

๒. ชื่อปริญญาและวิชาเอก

ภาษาไทย ครุศาสตรบัณฑิต (*.....)
 ค.บ. (*.....) หรือ
 ศึกษาศาสตรบัณฑิต (*.....)
 ศษ.บ. (*.....) หรือ
 การศึกษาศาสตรบัณฑิต (*.....)
 กศ.บ. (*.....)

ภาษาอังกฤษ Bachelor of Education (*.....)
 B.Ed. (*.....)

* ให้ระบุวิชาเอก

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เป็นศาสตร์เกี่ยวกับศิลปะและจิตวิทยาการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ การผลิตครูใหม่หรือการเตรียมครู และบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการ รวมทั้งการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการ การจัดการศึกษาในสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วยวิชาครู และวิชาเอกที่จะสอน ทั้งในด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จึงมีลักษณะเป็นสหวิทยาการซึ่งเชื่อมโยงและบูรณาการกับสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาคนทั้งในวัยเรียนและนอกรั้วเรียนให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑) มีคุณธรรม มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู และมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการ วิชาชีพ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๒) มีความอดทน ใจกว้างและมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการทำงานร่วมกับผู้เรียนและผู้ร่วมงานทุกกลุ่ม

๓) มีความรอบรู้และมีความสามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎี และระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างความรู้ใหม่

๔) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมและปฏิบัติได้

๕) มีความสามารถในการพิจารณาแสวงหา และเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการ วิชาชีพ และสังคมอย่างมีเหตุผลที่สมเหตุสมผล โดยการบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการและพหุวิทยาการเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

๖) มีความสามารถในการติดตามพัฒนาการของศาสตร์ทั้งหลาย และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนอยู่เสมอ

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

๑) แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลก มีจิตสาธารณะ เสียสละ และเป็นแบบอย่างที่ดี

๒) สามารถจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเชิงสัมพัทธ์ โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น และประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

๕.๒ ด้านความรู้

๑) มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาที่จะสอน อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง และเป็นระบบ

๒) มีความตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ทั้งการบูรณาการข้ามศาสตร์ และการบูรณาการกับโลกแห่งความเป็นจริง

๓) มีความเข้าใจความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาที่จะสอนอย่างลึกซึ้ง ตระหนักถึงความสำคัญของงานวิจัยและการวิจัยในการต่อยอดความรู้

๔) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าองค์ความรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๑) สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลสารสนเทศและแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการวิจัยเพื่อพัฒนางาน และพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

๒) สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ

๓) ความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศาสตร์ทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างมีนวัตกรรม

๕.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีมุมมองเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และทางสังคม

๒) มีความเอาใจใส่ช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

๓) มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๕.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด และภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

๒) มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

๓) มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

๕.๖ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกที่จะสอนอย่างบูรณาการ

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

คุรุสภา

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาชีพครูและวิชาเอก) และหมวดวิชาเลือกเสรี มีจำนวนหน่วยกิตแต่ละหมวดและหน่วยกิตรวมทั้งหลักสูตร ดังนี้

๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	๓๐	หน่วยกิต
๒) หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ไม่น้อยกว่า	๑๒๔	หน่วยกิต
ประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ			
๒.๑) วิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า	๔๖	หน่วยกิต*
(โดยมีวิชาประสบการณ์ภาคสนามหรือการปฏิบัติการสอนในวิชาเอก ในระยะสองภาคการศึกษาปกติ รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต)			
๒.๒) วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๗๘	หน่วยกิต**
ประกอบด้วย			
๒.๒.๑) วิชาเอก แบ่งเป็น ๒ แบบ คือ			
(๑) วิชาเอกเดี่ยว	ไม่น้อยกว่า	๖๘	หน่วยกิต***
(๒) วิชาเอกคู่	ไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ	๓๔	หน่วยกิต****
๒.๒.๒) วิชาการสอนวิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
๒.๒.๓) เลือกวิชาเอกหรือวิชาการสอนวิชาเอกเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า ๔			หน่วยกิต
๓) หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า		๑๖๐	หน่วยกิต

หมายเหตุ ทั้งนี้ มีข้อกำหนด ๔ ประการ ดังนี้

๑.* รายวิชาในวิชาชีพรู จะต้องครอบคลุมผลการเรียนรู้ไม่น้อยกว่าที่คุรุสภากำหนดและสอนโดยคณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางการสอน หรือมีคุณวุฒิการศึกษาทางการสอนในคณะเจ้าของวิชานั้น

๒.** การจัดการเรียนการสอนวิชาเอกเดี่ยวที่เตรียมผู้จะไปเป็นครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย: ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาเอกจากคณะที่เปิดสอนสาขาวิชาหลักนั้น หรือสอนโดยคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ “ปริญญาเอก” หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า “รองศาสตราจารย์” ในสาขาวิชาหลักและมีผลงานวิชาการเป็นที่ประจักษ์อย่างต่อเนื่องในสาขาวิชาหลักนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้มีการเรียนรู้เนื้อหาสาระที่เข้มข้นอยู่ในสิ่งแวดล้อม/บรรยากาศที่มีลักษณะและธรรมชาติที่เป็นพลวัต ทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของศาสตร์ในวิชาเอกนั้นได้อย่างรวดเร็ว สามารถปรับตัว เกิดจิตใฝ่รู้ (inquiry mind) สามารถถิคติวิเคราะห์แก้ปัญหา ติดตามความก้าวหน้าของศาสตร์นั้นได้ และเกิดความคิดสร้างสรรค์

ทั้งนี้ จะต้องไม่ใช้งบประมาณเพื่อสร้างห้องปฏิบัติการและการจัดหาคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ “ปริญญาเอก” หรือดำรงตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ในสาขาวิชาเอกดังกล่าวเพิ่มในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนกับคณะสาขาวิชาหลักนั้น ๆ

๓.*** ผลการเรียนรู้ในวิชาเอกเดี่ยว หากมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นเป็นการเฉพาะ จะต้องครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของผลการเรียนรู้ในหมวดวิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชานั้น

๔.**** ผลการเรียนรู้ในวิชาเอกคู่แต่ละวิชาเอก หากมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นเป็นการเฉพาะ จะต้องครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของผลการเรียนรู้ในหมวดวิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชานั้น

๘. ผลการเรียนรู้สำคัญ

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๘.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

๘.๑.๑ ด้านคุณธรรมจริยธรรม

๑) คุณธรรมค้ำจุนโลก: พรหมวิหาร ๔ (ธรรมประจำใจอันประเสริฐ) สังคหวัตถุ ๔ (ธรรมยึดเหนี่ยวใจบุคคลและประสานหมู่ชน)

๒) ธรรมค้ำจุนโลก: ทิริ โอตตปปะ

๓) คุณธรรมจริยธรรมเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น จริยธรรมของเวลา สิทธิและความรับผิดชอบของมนุษย์ ความเป็นธรรมระหว่างคนรุ่นปัจจุบันกับคนรุ่นหลัง ความใจกว้าง และความอดทน

๔) คุณธรรมจริยธรรมของพลเมืองที่มีหัวใจประชาธิปไตย และมีจิตสำนึกต่อสังคม

๘.๑.๒ ด้านความรู้

การบูรณาการความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และประเด็นปัญหาในระดับโลกด้วยวิธีการเชิงระบบที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๑) ด้านสิ่งแวดล้อม

แนวคิด ระบบ และประเด็นปัญหาทางนิเวศวิทยา กลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

๒) ด้านสังคม

แนวคิด ระบบ และประเด็นปัญหาทางสังคม กลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมสังคม

๓) ด้านเศรษฐกิจ

แนวคิด ระบบ และประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ กลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ

๔) ด้านวิธีการเชิงระบบ

การพึ่งพาซึ่งกันและกันของมนุษย์ เศรษฐกิจที่ดี สังคมที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี วิธีการเชิงระบบ และเชิงองค์รวมในการประเมินประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นกับตนเองและชุมชน และผลของวิถีชีวิตส่วนบุคคลที่มีต่อประเด็นปัญหา

๘.๑.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงในการประมวลสารสนเทศ การแสวงหาความรู้ การสรุป การตีความ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า โดยเน้นการบูรณาการและเชื่อมโยงสู่สังคม

๘.๑.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

การพัฒนาทักษะการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น มุมมองเชิงบวก วุฒิภาวะทางอารมณ์ และสังคม การเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม

๘.๑.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด ภาษาเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งการประมวลผล การแปลความหมาย และดุลยพินิจในการเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารอย่างเหมาะสม

๘.๒ หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาชีพครู)

๘.๒.๑ ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- ๑) คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครู เช่น กัลยาณมิตรธรรม ๗
- ๒) จรรยาบรรณวิชาชีพครู ที่กำหนดโดยองค์กรวิชาชีพ คือ ครูสภา

๘.๒.๒ ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและวิชาชีพครูที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๑) ความรู้วิชาชีพครู (Pedagogical Knowledge)

- ๑.๑) หลักการศึกษา ปรัชญาการศึกษา วิชาชีพครู และความเป็นครู
- ๑.๒) จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา
- ๑.๓) การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร
- ๑.๔) การออกแบบและจัดการเรียนรู้
- ๑.๕) การจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้
- ๑.๖) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครู
- ๑.๗) การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา
- ๑.๘) การวัดและประเมินผลการศึกษา
- ๑.๙) การศึกษาพิเศษ
- ๑.๑๐) การวิจัยทางการศึกษา
- ๑.๑๑) การบริหารการศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒) ความรู้เชิงบูรณาการระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาเฉพาะ (Pedagogical-Content Knowledge)

- ๒.๑) จิตวิทยาครูสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- ๒.๒) การพัฒนาหลักสูตรวิชาเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- ๒.๓) การจัดการเรียนรู้วิชาเฉพาะสำหรับการจัดการศึกษาแต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- ๒.๔) การจัดการชั้นเรียนแต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- ๒.๕) นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษาสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- ๒.๖) การวัดและประเมินผลการศึกษาวิชาเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก

๘.๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

- ๑) สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและประเมินข้อมูลสารสนเทศ และแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนและงานครู รวมทั้งการวินิจฉัยผู้เรียน และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- ๒) สามารถคิดแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์
- ๓) มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์

๘.๒.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- ๑) มีความไวในการรับความรู้สึกของผู้เรียนด้วยความเข้าใจ และความรู้สึกเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม
- ๒) มีความเอาใจใส่ มีส่วนช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาความสัมพันธ์ในกลุ่ม และระหว่างกลุ่มผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์
- ๓) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เป็นผู้นำและผู้ตามที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๘.๒.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- ๑) มีความไวในการวิเคราะห์และเข้าใจข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับจากผู้เรียนอย่างรวดเร็ว ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดหรือภาษาเขียน
- ๒) มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาที่สอน และงานครูที่รับผิดชอบโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี
- ๓) มีความสามารถในการสื่อสารกับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูด การเขียน และการนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

๘.๒.๖ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกที่จะสอนอย่างบูรณาการ

๘.๓ หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาเอก)

๘.๓.๑ วิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๑.๑ วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูระดับการศึกษาปฐมวัย

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้การศึกษาปฐมวัยที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

- ๒.๑) หลักการและแนวคิดทางการศึกษาปฐมวัย
- ๒.๒) พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
- ๒.๓) ภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย
- ๒.๔) คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
- ๒.๕) วิทยาศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
- ๒.๖) สังคมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย
- ๒.๗) ศิลปะและดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย
- ๒.๘) สุขศึกษาและพลศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาการศึกษาปฐมวัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษาปฐมวัย

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของเด็กปฐมวัย เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารจากเด็กปฐมวัย สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกการศึกษาปฐมวัยอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๒ วิชาเอกการประถมศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูระดับประถมศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้การประถมศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

- ๒.๑) หลักการและแนวคิดทางประถมศึกษา
- ๒.๒) พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา
- ๒.๓) ภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- ๒.๔) คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- ๒.๕) วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- ๒.๖) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- ๒.๗) ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- ๒.๘) สุขศึกษาและพลศึกษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- ๒.๙) ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- ๒.๑๐) การงานอาชีพ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

ทั้งนี้ กลุ่มความรู้ข้อ ๒.๓) - ๒.๑๐) ให้มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่ากลุ่มละ ๖ หน่วยกิต

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาประถมศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการระดับประถมศึกษา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนระดับประถมศึกษาเอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารจากผู้เรียนระดับประถมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกการประถมศึกษาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๓ วิชาเอกภาษาไทย

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนภาษาไทย

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้ภาษาไทยที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) หลักภาษา

- (๑) ลักษณะและโครงสร้างของภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์
- (๒) ระบบเสียง ระบบคำ ประโยค
- (๓) ฉันทลักษณ์
- (๔) ลักษณะโครงสร้างของภาษาต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร

๒.๒) วรรณคดีและวัฒนธรรมไทย

- (๑) วรรณคดีไทยสมัยต่าง ๆ วรรณกรรมปัจจุบัน วรรณกรรมท้องถิ่น วรรณกรรม ทางการศึกษา บทละครไทย
- (๒) วิถีชีวิตไทย คุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อ ภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมเกี่ยวกับ ภาษา และวรรณคดี

๒.๓) ทักษะการใช้ภาษา

- (๑) หลักเกณฑ์และลักษณะการใช้ภาษาไทย ปัญหา และการแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทย
- (๒) ศิลปะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาในการ ฟัง ดู พูด อ่าน เขียน
- (๓) พลังภาษา (ศิลปะการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ) เช่น การพูด ในโอกาสต่าง ๆ การใช้ภาษาโน้มน้าวใจ
- (๔) การอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง
- (๕) การเขียนเรียงความ บทความ ย่อความ การแต่งคำประพันธ์ การเขียนเชิงวิชาการ การเขียนหนังสือราชการ
- (๖) ทักษะการใช้ภาษาอย่างมีวิจารณญาณ การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและ ทักษะการใช้ภาษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและ หลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาภาษาไทยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา

การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนภาษาไทย

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารจากผู้เรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกภาษาไทยอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๔ วิชาเอกคณิตศาสตร์

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนคณิตศาสตร์

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้คณิตศาสตร์ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ทฤษฎี เนื้อหา และมโนทัศน์ ทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับแคลคูลัสจำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิตและสถิติ และความน่าจะเป็น

๒.๒) ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของเนื้อหาคณิตศาสตร์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาคณิตศาสตร์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนคณิตศาสตร์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านคณิตศาสตร์จาก ผู้เรียนระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจ ในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนคณิตศาสตร์ระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่หลากหลาย ทั้งที่มี ความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการ พิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกคณิตศาสตร์อย่างบูรณาการ

๘.๑.๓.๕ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนวิทยาศาสตร์

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้วิทยาศาสตร์ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน

(๑) คณิตศาสตร์

(๒) ฟิสิกส์

(๓) เคมี

(๔) ชีววิทยา

๒.๒) วิทยาศาสตร์ทั่วไป

(๑) วิทยาศาสตร์โลก

(๒) วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

(๓) ดาราศาสตร์

(๔) ไฟฟ้าและพลังงาน

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและ หลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไปไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการ ปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนวิทยาศาสตร์ทั่วไประดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์จาก ผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการ เลือกใช้และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนวิทยาศาสตร์ทั่วไประดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ทั่วไปที่มีรูปแบบ หลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ทั่วไปสำหรับผู้เรียนที่ หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มี ความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไปอย่าง บูรณาการ

๘.๓.๑.๖ วิชาเอกฟิสิกส์

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนฟิสิกส์

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้ฟิสิกส์ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน

๒.๒) ความรู้เฉพาะสาขาฟิสิกส์

- (๑) คณิตศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับฟิสิกส์
- (๒) กลศาสตร์
- (๓) อุณหพลศาสตร์
- (๔) คลื่น
- (๕) พลังงาน
- (๖) ไฟฟ้า แม่เหล็ก อิเล็กทรอนิกส์
- (๗) ฟิสิกส์ยุคใหม่

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและ หลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาฟิสิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการ พัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงาน อย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนฟิสิกส์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนฟิสิกส์ระดับมัธยมศึกษา เอาใจใส่ ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านฟิสิกส์จาก ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอ ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ฟิสิกส์ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และ รูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ฟิสิกส์สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการ พิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกฟิสิกส์อย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๗ วิชาเอกเคมี

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนเคมี

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้เคมีที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน

๒.๒) ความรู้เฉพาะสาขาเคมี

(๑) เคมีอินทรีย์

(๒) เคมีอนินทรีย์

(๓) เคมีวิเคราะห์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและ หลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาเคมีไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการ พัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงาน อย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนเคมี

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนเคมีระดับมัธยมศึกษา เอาใจใส่ ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านเคมี จากผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และ นำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้เคมีที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และ รูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้เคมีสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการ พิเศษอย่างมีนวัตกรรมการ

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกเคมีอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๘ วิชาเอกชีววิทยา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนชีววิทยา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้ชีววิทยาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน

๒.๒) ความรู้เฉพาะสาขาชีววิทยา

- (๑) พฤกษศาสตร์
- (๒) พันธุศาสตร์
- (๓) จุลชีววิทยา
- (๔) สัตววิทยา
- (๕) นิเวศวิทยา

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและ หลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาชีววิทยาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการ ปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนชีววิทยา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านชีววิทยาจาก ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอ ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ชีววิทยาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ชีววิทยาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการ พิเศษอย่างมีนวัตกรรมการ

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกชีววิทยาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๙ วิชาเอกสังคมศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนสังคมศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้สังคมศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ประวัติศาสตร์

- (๑) ประวัติศาสตร์ไทย
- (๒) ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้/เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- (๓) ประวัติศาสตร์ยุโรป
- (๔) ประวัติศาสตร์อเมริกา

๒.๒) ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และประชากร

- (๑) ภูมิศาสตร์ประเทศไทย
- (๒) ภูมิศาสตร์กายภาพ
- (๓) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์/แผนที่
- (๔) สิ่งแวดล้อมและประชากร

๒.๓) รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา และ เศรษฐศาสตร์

- (๑) ความรู้พื้นฐานทางรัฐศาสตร์
- (๒) ความรู้พื้นฐานทางกฎหมายทั่วไป
- (๓) ความรู้พื้นฐานทางสังคมวิทยา
- (๔) ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์
- (๕) การเมืองการปกครองไทย
- (๖) ประเทศไทยกับเศรษฐกิจโลก
- (๗) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม
- (๘) ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
- (๙) พัฒนาการของสังคมสมัยใหม่

๒.๔) ศาสนาและปรัชญา

- (๑) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
- (๒) พุทธประวัติ คำสอนของพระพุทธเจ้า การเผยแผ่อิทธิพลของพระพุทธศาสนาในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ
- (๓) จริยศาสตร์
- (๔) จริยธรรมสิ่งแวดล้อม
- (๕) ศาสนาเปรียบเทียบ หรือศาสนาสากล

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาสังคมศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนสังคมศึกษา

๕) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนสังกัดศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านสังกัดศึกษาจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนสังกัดศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สังกัดศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สังกัดศึกษาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกสังกัดศึกษาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๐ วิชาเอกสุขศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนสุขศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้สุขศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) แนวคิดและหลักการทางสาธารณสุข

๒.๒) แนวคิด ทฤษฎีทางสุขศึกษา

๒.๓) แนวคิดทางสุขศึกษาที่เชื่อมโยงกับสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง

๒.๔) การดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต การดูแลสุขภาพในวัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่และวัยสูงอายุ สุขภาพครอบครัวและชุมชน

๒.๕) สุขภาพผู้บริโภค การป้องกันโรคและปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ

๒.๖) การจัดการเรียนรู้เพื่อการส่งเสริมสุขภาพ

๒.๗) การจัดสิ่งแวดล้อมทางสุขภาพ

๒.๘) การบริการสุขภาพ

๒.๙) การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาและชุมชน

๒.๑๐) จิตวิทยาทางสุขศึกษา

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาสุขศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนสุขศึกษา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนสุขศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านสุขศึกษาจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกสุขศึกษาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๑ วิชาเอกพลศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนพลศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้พลศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

- ๒.๑) ปรัชญา แนวคิดและหลักการทางพลศึกษา
- ๒.๒) การบริหารพลศึกษาและการบริหารโปรแกรมพลศึกษา
- ๒.๓) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์
- ๒.๔) ลักษณะและการทำหน้าที่ของอวัยวะระบบต่าง ๆ
- ๒.๕) สรีรวิทยา
- ๒.๖) การออกกำลังกายที่มีผลต่อระบบของร่างกาย
- ๒.๗) หลักการฝึกและการออกแบบโปรแกรมการฝึกกีฬา
- ๒.๘) การประยุกต์กายวิภาค สรีรวิทยา และหลักกลศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวของร่างกาย
- ๒.๙) เทคนิคและทักษะกีฬา
- ๒.๑๐) กิจกรรมพลศึกษา

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาพลศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนพลศึกษา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนพลศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านพลศึกษาจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลายที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกพลศึกษาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๒ วิชาเอกศิลปศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนศิลปศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้ศิลปศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ศิลปะปฏิบัติ

(๑) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติงานศิลปะแขนงต่างๆ ได้แก่ ทัศนศิลป์ และประยุกต์ศิลป์

(๒) การวางแผน แนวคิด การวิจัย การดำเนินการ และการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

(๓) การประยุกต์ใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

(๔) การนำเสนอผลงานศิลปะ

๒.๒) ประวัติศาสตร์ศิลป์

(๑) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของศิลปะตะวันออกและศิลปะตะวันตกในยุคต่าง ๆ

(๒) โบราณสถานสำคัญด้านศิลปะ โบราณวัตถุของศิลปะแขนงต่าง ๆ

(๓) ประวัติ แนวคิดของศิลปินแต่ละยุค ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ยุคประวัติศาสตร์ และยุคปัจจุบัน

(๔) ศิลปะไทยประเภทต่าง ๆ ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปะ

๒.๓) ศิลปวิจารณ์

(๑) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการวิจารณ์งานศิลปะ

- (๒) มีทักษะในการสังเกต การบรรยาย วิเคราะห์ การตีความผลงานศิลปะ
- (๓) มีทักษะในการประเมินหรือตัดสินคุณภาพของงานศิลปะแขนงต่าง ๆ
อย่างเป็นระบบ

๒.๔) สุนทรียศาสตร์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาศิลปศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนศิลปศึกษา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนศิลปศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านศิลปะจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ศิลปะที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ศิลปะสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกศิลปศึกษาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๓ วิชาเอกดนตรีศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนดนตรีศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้ดนตรีศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ทักษะดนตรี

- (๑) ทักษะพื้นฐานที่สำคัญทั้งในเครื่องมือเอกของตนและทักษะเบื้องต้นของการขับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีอื่น ๆ
- (๒) การพัฒนาโน้ต ทักษะการขับร้องและการบรรเลงร่วมกันเป็นกลุ่ม

๒.๒) ทฤษฎีดนตรี

ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้นที่เกี่ยวกับการสร้างงานดนตรี ระบบประสานเสียงทั้งในระบบสากล และระบบของดนตรีไทย

๒.๓) ประวัติศาสตร์ และวรรณคดีดนตรี

- (๑) การจัดระบบการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ดนตรีทั้งของไทยและในระบบสากล
- (๒) วรรณคดีสำคัญในยุคต่าง ๆ

๒.๔) สุนทรียศาสตร์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาดนตรีศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนดนตรีศึกษา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนดนตรีระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านดนตรีจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ดนตรีที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ดนตรีสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกดนตรีศึกษาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๔ วิชาเอกนาฏศิลป์

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนนาฏศิลป์

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้นาฏศิลป์ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ทฤษฎีนาฏศิลป์

ทฤษฎีนาฏศิลป์ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์นาฏศิลป์ ประเภท จารีต ขนบนิยม วรรณคดี รูปแบบ และองค์ประกอบในการจัดการแสดง

๒.๒) ทักษะนาฏศิลป์

ทักษะนาฏศิลป์ไทยที่เป็นแบบแผน นาฏศิลป์พื้นบ้าน นาฏศิลป์ตะวันตก และนาฏศิลป์ตะวันออก

๒.๓) สุนทรียศาสตร์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขานาฏศิลป์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการสอนนาฏศิลป์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนนาฏศิลป์ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านนาฏศิลป์จากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกนาฏศิลป์อย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๕ วิชาเอกคอมพิวเตอร์

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนคอมพิวเตอร์

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้คอมพิวเตอร์ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

- (๑) สถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์
- (๒) ระบบปฏิบัติการและโปรแกรมประยุกต์เพื่อการศึกษา
- (๓) เครือข่ายคอมพิวเตอร์ การสื่อสารข้อมูล และระบบอินเทอร์เน็ต
- (๔) การบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
- (๕) กฎหมายและจริยธรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๒) การออกแบบระบบงานคอมพิวเตอร์การศึกษา และการเขียนโปรแกรม

- (๑) คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์
- (๒) การออกแบบระบบงานคอมพิวเตอร์การศึกษา
- (๓) การจัดระบบสารสนเทศทางการศึกษา
- (๔) การจัดการฐานข้อมูลทางการศึกษา

(๕) การเขียนโปรแกรม

(๖) การพัฒนาโครงการงานทางคอมพิวเตอร์การศึกษา

๒.๓) การออกแบบและพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษา

(๑) การผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษา

(๒) การออกแบบคอมพิวเตอร์กราฟิก

(๓) การออกแบบบทเรียนมัลติมีเดียและแอนิเมชัน

(๔) การออกแบบโปรแกรมการสอนผ่านเว็บ

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการสอนคอมพิวเตอร์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนคอมพิวเตอร์ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านคอมพิวเตอร์ จากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกคอมพิวเตอร์อย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๖ วิชาเอกภาษาต่างประเทศ

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนภาษาต่างประเทศ

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้ภาษาต่างประเทศที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ทักษะทางภาษาต่างประเทศ

๒.๒) ภาษาศาสตร์เพื่อการสอนภาษาต่างประเทศ

(๑) แนวคิดพื้นฐานทางภาษาศาสตร์

(๒) แนวคิดพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ประยุกต์สาขาย่อยต่าง ๆ

(๓) พื้นฐานการศึกษาภาษาต่างประเทศด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

๒.๓) วัฒนธรรม

- (๑) วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (target culture)
- (๒) วัฒนธรรมไทย (local source culture)
- (๓) วัฒนธรรมนานาชาติ (international culture)

๒.๔) วรรณคดี

- (๑) วรรณคดีภาษาต่างประเทศเบื้องต้นในยุคสมัยต่าง ๆ จนถึงร่วมสมัย
- (๒) องค์ประกอบของวรรณศิลป์ ร้อยแก้ว ร้อยกรองภาษาต่างประเทศ

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาภาษาต่างประเทศไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศ

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านภาษาต่างประเทศจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสารมีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกภาษาต่างประเทศอย่างบูรณาการ

๘.๓.๑.๑๗ วิชาเอกธุรกิจศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนธุรกิจศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้ธุรกิจศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

- ๒.๑) ปรัชญา แนวคิด และหลักธุรกิจศึกษา
- ๒.๒) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ

- ๒.๓) การเงินและการบัญชี
- ๒.๔) เศรษฐศาสตร์
- ๒.๕) การขายและการตลาด
- ๒.๖) การจัดการ
- ๒.๗) การอาชีพ

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาธุรกิจหรือธุรกิจศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนธุรกิจหรือธุรกิจศึกษา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านธุรกิจจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ธุรกิจที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ธุรกิจสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกธุรกิจศึกษาอย่างบูรณาการ

ทั้งนี้ ผลการเรียนรู้ในวิชาเอกเดี่ยวลำดับที่ (๘.๓.๑.๓)-(๘.๓.๑.๑๗) หากมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดมาตรฐานคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นเป็นการเฉพาะ จะต้องครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของผลการเรียนรู้ในหมวดวิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชานั้น

๘.๓.๒ วิชาเอกคู่

๘.๓.๒.๑ วิชาเอกภาษาไทย

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกภาษาไทยที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๒ วิชาเอกคณิตศาสตร์

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกคณิตศาสตร์ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๓ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกวิทยาศาสตร์
ทั่วไปที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๔ วิชาเอกฟิสิกส์

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกฟิสิกส์
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๕ วิชาเอกเคมี

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกเคมีที่เป็น
วิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๖ วิชาเอกชีววิทยา

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกชีววิทยา
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๗ วิชาเอกสังคมศึกษา

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกสังคมศึกษา
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๘ วิชาเอกสุขศึกษา

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกสุขศึกษา
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๙ วิชาเอกพลศึกษา

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกพลศึกษาที่
เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๑๐ วิชาเอกศิลปศึกษา

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกศิลปศึกษา
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๑๑ วิชาเอกดนตรีศึกษา

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกดนตรีศึกษา
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๑๒ วิชาเอกนาฏศิลป์

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกนาฏศิลป์
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๑๓ วิชาเอกคอมพิวเตอร์

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกคอมพิวเตอร์
ที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๑๔ วิชาเอกภาษาต่างประเทศ

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกภาษาต่างประเทศที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๑๕ วิชาเอกธุรกิจศึกษา

บูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของวิชาเอกธุรกิจศึกษาที่เป็นวิชาเอกเดี่ยว

๘.๓.๒.๑๖ วิชาเอกการศึกษาพิเศษ**๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม**

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ

๒.๒) ประวัติและความเป็นมาของการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๓) พัฒนาการและลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๔) การจัดการศึกษาและบริการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๒.๕) ผลกระทบของลักษณะความต้องการพิเศษที่มีต่อครอบครัว

๒.๖) การมีส่วนร่วมในชุมชนและสังคมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

๓.๑) การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับสาขาการศึกษาพิเศษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา การแก้ปัญหา และการต่อยอดองค์ความรู้ โดยคำนึงถึงธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบและข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

๓.๒) ความสามารถคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถทำงานร่วมกับผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษาและนักวิชาชีพเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากผู้เรียนระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกการศึกษาพิเศษอย่างบูรณาการ

๘.๓.๒.๑๗ วิชาเอกการศึกษานอกระบบ หรือ การศึกษาผู้ใหญ่

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาผู้ใหญ่

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาผู้ใหญ่ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษานอกระบบ

- (๑) ปรัชญาและแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๒) แนวคิดสังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมฐานความรู้
- (๓) แนวคิดการเสริมสร้างพลัง
- (๔) แนวคิดการศึกษาทางเลือก
- (๕) แนวคิดบริบทสังคมและแนวคิดร่วมสมัย
- (๖) แนวคิดผู้นำการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม

๒.๒) จิตวิทยาสำหรับนักการศึกษานอกระบบ

- (๑) การศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ใหญ่
- (๒) การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อการเสริมสร้างพลังบุคคล

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าและนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาผู้ใหญ่ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ ความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษาผู้ใหญ่

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนนอกระบบหรือผู้เรียนผู้ใหญ่ เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษานอกระบบ หรือ การศึกษาผู้ใหญ่ สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนนอกระบบหรือผู้เรียนผู้ใหญ่ได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนนอกระบบหรือผู้เรียนผู้ใหญ่ที่มีรูปแบบหลากหลาย รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนนอกระบบหรือผู้เรียนผู้ใหญ่ที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ และที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกการจัดการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาผู้ใหญ่อย่างบูรณาการ

๘.๓.๒.๑๘ วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว หรือ จิตวิทยาโรงเรียน

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูที่ปรึกษาและแนะแนว

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการให้คำปรึกษาแนะแนวและจิตวิทยาโรงเรียนที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

- ๒.๑) พื้นฐานความรู้ จิตวิทยาการศึกษาการแนะแนวและจิตวิทยาโรงเรียน
- ๒.๒) ธรรมชาติของผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคล
- ๒.๓) การจัดบริการแนะแนวในสถานศึกษา
- ๒.๔) การบริการให้การปรึกษา
- ๒.๕) การใช้แบบทดสอบและเครื่องมือทางจิตวิทยา
- ๒.๖) การศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยด้านการปรึกษาและการแนะแนว

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว หรือจิตวิทยาโรงเรียนไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการให้คำปรึกษาและแนะแนวอย่างมีวิสัยทัศน์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านจิตวิทยา การให้คำปรึกษาและแนะแนวจากผู้เรียนระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ จิตวิทยา การให้คำปรึกษาและการแนะแนวสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการให้คำปรึกษาและแนะแนวที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาและแนะแนวสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว หรือจิตวิทยาโรงเรียนอย่างบูรณาการ

๘.๓.๒.๑๙ วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูเกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษา

๒) ด้านความรู้

บูรณาการของความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษา

- (๑) แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (๒) การออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (๓) การเลือกใช้และบำรุงรักษาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (๔) นวัตกรรมทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (๕) การบริหารจัดการเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (๖) จรรยาบรรณนักเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

๒.๒) การออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมเทคโนโลยีการศึกษา

- (๑) สื่อโสตทัศนวัสดุการศึกษา
- (๒) วิทย์ และโทรทัศน์การศึกษา
- (๓) สื่อการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนประเภทต่าง ๆ
- (๔) กิจกรรม กลยุทธ์ และการฝึกอบรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

๒.๓) การออกแบบและพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษา

- (๑) คอมพิวเตอร์กราฟิก และแอนิเมชัน เพื่อการศึกษา
- (๒) มัลติมีเดียเพื่อการศึกษา
- (๓) โปรแกรมประยุกต์สำหรับการเรียนการสอนบนเครือข่าย

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาเทคโนโลยีการศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีการศึกษาอย่างมีวิสัยทัศน์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านเทคโนโลยีการศึกษาจากผู้เรียนระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้เทคโนโลยีการศึกษาสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญในการจัดเทคโนโลยีการศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญในการจัดเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาอย่างบูรณาการ

๘.๓.๒.๒๐ วิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา

๒) ด้านความรู้

๒.๑) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดผลทางการศึกษา

- (๑) ทฤษฎีการวัดผลทางการศึกษา
- (๒) การพัฒนาเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร
- (๓) การพัฒนาเครื่องมือวัดพุทธิพิสัย
- (๔) การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตพิสัย
- (๕) การพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะพิสัย
- (๖) จรรยาบรรณนักวัดผลทางการศึกษา

๒.๒) การประเมินผลทางการศึกษา

- (๑) การประเมินหลักสูตรและโครงการทางการศึกษา
- (๒) การประเมินในชั้นเรียน
- (๓) การประกันคุณภาพ
- (๔) การพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา

๒.๓) การวิจัยทางการศึกษา

- (๑) การวิจัยเชิงปฏิบัติการทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับวิชาเอก
- (๒) การวิจัยเชิงทดลอง
- (๓) การวิจัยเชิงคุณภาพ

(๔) การวิจัยเชิงผสมผสาน

๒.๔) สถิติทางการศึกษา

- (๑) สถิติเพื่อการวัดและการประเมินผลทางการศึกษา
- (๒) สถิติเพื่อการวิจัย

๒.๕) คอมพิวเตอร์สำหรับการวัดและประเมิน

- (๑) คอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดและประเมิน
- (๒) คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดการสารสนเทศทางการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพทางการศึกษา

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาการวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาอย่างมีวิสัยทัศน์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านการวัดผลทางการศึกษา การประเมินผลทางการศึกษา และการวิจัยการศึกษาจากผู้เรียนระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้การวัดผลทางการศึกษา การประเมินผลทางการศึกษา และการวิจัยการศึกษาสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑) มีความเชี่ยวชาญด้านการวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษา และการวิจัยการศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- ๖.๒) มีความเชี่ยวชาญด้านการวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษา และการวิจัยการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่มีความสามารถพิเศษ และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- ๖.๓) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกการวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษาอย่างบูรณาการ

ทั้งนี้ ผลการเรียนรู้ในวิชาเอกตั้งแต่สาขาเอกลำดับที่ (๘.๓.๒.๑)-(๘.๓.๒.๑๕) หากมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นเป็นการเฉพาะ จะต้องครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของผลการเรียนรู้ในหมวดวิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชานั้น

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

บูรณาการของกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

๙.๑.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) การวิเคราะห์แบบวิภาษวิธี (Dialectics) ในประเด็นวิกฤตด้านคุณธรรมจริยธรรมของสังคมและวิชาการ รวมทั้งประเด็นวิกฤตของจรรยาบรรณวิชาชีพครู
- (๒) การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการ (Interactive action learning)
- (๓) การใช้กรณีศึกษา (Case study)
- (๔) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๑.๒ ด้านความรู้

- (๑) การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้และการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry method)
- (๒) การทบทวนวรรณกรรมและสรุปสถานะขององค์ความรู้
- (๓) การวิเคราะห์แบบวิภาษวิธีเกี่ยวกับประเด็นวิกฤตขององค์ความรู้และทฤษฎี
- (๔) การเรียนรู้ร่วมมือ (Collaborative learning) เพื่อประยุกต์และประเมินค่าองค์ความรู้ในสถานการณ์โลกแห่งความเป็นจริง
- (๕) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๑.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) การวิเคราะห์แบบวิภาษวิธีเกี่ยวกับประเด็นวิกฤตทางวิชาการ วิชาชีพ และทางสังคม (Problem-based learning)
- (๒) การทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Research-based learning)
- (๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอย่างมีวิสัยทัศน์ (Research and Development และ Vision-based learning)
- (๔) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครูเป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๑.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) การเรียนแบบมีส่วนร่วมปฏิบัติการ (Participative learning through action)
- (๒) การเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วม (Shared leadership) ในการนำเสนองานวิชาการ
- (๓) การคิดให้มองเห็นและการรับฟังความเห็นแบบสะท้อนกลับ (Reflective thinking)
- (๔) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๑.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) การติดตามวิเคราะห์ และนำเสนอรายงานประเด็นสำคัญด้านการศึกษาจากข่าวหนังสือพิมพ์
- (๒) การสืบค้นและนำเสนอรายงานประเด็นสำคัญด้านการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๓) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๑.๖ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- (๑) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก่อนปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา
- (๒) การปฏิบัติการสอนเต็มเวลาในสถานศึกษา (Field based learning through action)
- (๓) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

๙.๒.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) วัดและประเมินจากผลการวิเคราะห์แบบวิภาชวิธี
- (๒) วัดและประเมินจากกลุ่มเพื่อน
- (๓) วัดและประเมินจากผลงานกรณีศึกษา
- (๔) วัดและประเมินจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๒.๒ ด้านความรู้

- (๑) วัดและประเมินจากผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้
- (๒) วัดและประเมินจากผลการทบทวนวรรณกรรมและสรุปสถานะขององค์ความรู้
- (๓) วัดและประเมินจากผลการวิเคราะห์แบบวิภาชวิธี
- (๔) วัดและประเมินจากการเรียนรู้ร่วมมือ
- (๕) วัดและประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) วัดและประเมินจากผลการวิเคราะห์แบบวิภาชวิธีเกี่ยวกับประเด็นวิกฤตทางวิชาการ วิชาชีพ และทางสังคม
- (๒) วัดและประเมินจากผลการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่
- (๓) วัดและประเมินจากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
- (๔) วัดและประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๒.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) วัดและประเมินจากผลการเรียนแบบร่วมมือ
- (๒) วัดและประเมินจากผลการศึกษาค้นคว้า/แก้โจทย์
- (๓) วัดและประเมินจากผลนำเสนอผลงานกลุ่ม และการเป็นผู้นำในการอภิปรายซักถาม
- (๔) วัดและประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๒.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) วัดและประเมินจากผลการติดตามวิเคราะห์ และนำเสนอรายงานประเด็นสำคัญด้านการศึกษา
- (๒) วัดและประเมินจากผลการสืบค้นและนำเสนอรายงานประเด็นสำคัญด้านการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๓) วัดและประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๙.๒.๖ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- (๑) วัดและประเมินจากผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก่อนปฏิบัติการสอน
- (๒) วัดและประเมินจากผลการปฏิบัติการสอนเต็มเวลา
- (๓) วัดและประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู เป็นรายปีตลอดหลักสูตร

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

๑๐.๑ มีคณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม และกิจกรรมเสริมความเป็นครูตลอดหลักสูตร รวมทั้งการกำกับให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

๑๐.๒ สถานศึกษาที่รับนิสิตนักศึกษาไปปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาเฉพาะด้านหรือวิชาเอกมีการประเมินนิสิตนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ และกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

๑๐.๓ ผู้ใช้บัณฑิตมีส่วนร่วมในการทวนสอบผลการเรียนรู้

๑๐.๔ มีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกร่วมทวนสอบผลการเรียนรู้

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ **คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา** เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า มีความถนัดทางวิชาชีพครู มีบุคลิกภาพและจิตใจที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู และมีคุณสมบัติอื่นๆ ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๑๑.๒ **การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการเรียนรู้** ให้เทียบโอนหน่วยกิตจากสถาบันอุดมศึกษา และผลการเรียนรู้จากประสบการณ์อื่นของผู้เรียนตามระเบียบที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

คณาจารย์ประจำหลักสูตรให้มีจำนวนและคุณสมบัติตามข้อกำหนดในประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการที่มีประสิทธิภาพที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๑๓.๑ ห้องเรียนที่มีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเหมาะสม ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีการจัดตารางการใช้ห้องเรียนอย่างเป็นระบบ

๑๓.๒ ห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการสอนจุลภาค (micro teaching) ห้องปฏิบัติการผลิตสื่อการสอน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องปฏิบัติการทางดนตรีและนาฏศิลป์ ห้องปฏิบัติการทางศิลปะ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งห้องปฏิบัติการที่จำเป็นตามหลักสูตรวิชาเอกที่เปิดสอน

๑๓.๓ ห้องเรียนแบบสื่อประสมหรือสื่อการเรียนการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning)

๑๓.๔ ห้องสมุด ประกอบไปด้วยสื่อต่าง ๆ เช่น ตำราเรียน หนังสือ วารสาร โสตทัศนวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยานิพนธ์ ฐานข้อมูลข่าวสารการศึกษา ฐานข้อมูลวารสารทางการศึกษา เป็นต้น โดยสื่อต่าง ๆ ที่มีความทันสมัย มีจำนวนเพียงพอตามวิชาเอกที่เปิดสอน

๑๓.๕ โรงเรียนเครือข่ายในการปฏิบัติการสอน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผ่านการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๑๓.๖ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปราชญ์ชาวบ้าน

๑๓.๗ ทรัพยากรอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

บูรณาการของแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

๑๔.๑ คณาจารย์ใหม่

- (๑) การปฐมนิเทศ
- (๒) การฝึกอบรมคณาจารย์ใหม่ด้านการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล
- (๓) การพัฒนาด้านการวิจัย การจัดเงินทุนสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่เพื่อผลิตผลงานวิจัย และการเข้าร่วมเป็นคณะผู้วิจัยร่วมกับนักวิจัยอาวุโส

๑๔.๒ คณาจารย์ประจำการ

- (๑) การพัฒนาการเรียนการสอน เช่น การอบรมความรู้จากหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งการประชุมสัมมนาวิชาการต่าง ๆ ศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน
- (๒) การพัฒนาวิชาการ ส่งเสริมการจัดทำผลงานเพื่อพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ส่งเสริมให้คณาจารย์ไปศึกษาต่อ
- (๓) การพัฒนาด้านการวิจัย การจัดเงินทุนเพื่อผลิตผลงานวิจัยเพื่อให้มีผลงานตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

๑๕.๑ มีการประกันคุณภาพภายใน

๑๕.๒ มีการรายงานผลการประกันคุณภาพภายในต่อสภาสถาบัน

๑๕.๓ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตร

๑๕.๔ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน ครบอย่างน้อย ๕ ข้อ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิฯ
- (๒) มีการวางแผนดำเนินการหลักสูตร ดังนี้
 - (๒.๑) จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒
 - (๒.๒) จัดทำรายละเอียดของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๓
 - (๒.๓) จัดทำรายละเอียดประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.๔
- (๓) มีการดำเนินการตามแผน และการจัดทำรายงานผล ดังนี้
 - (๓.๑) รายงานผลการดำเนินการรายวิชา ตามแบบ มคอ.๕
 - (๓.๒) รายงานผลการดำเนินการประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.๖
 - (๓.๓) รายงานผลการดำเนินการหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗
- (๔) มีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน และการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่ผ่านมา
- (๕) มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิฯ

๑๕.๕ มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน ที่สะท้อนการดำเนินงานตามมาตรฐานคุณวุฒิฯ ดังตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑
ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>๑. การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน</p> <p>๑.๑ การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร</p> <p>๑.๒ การพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน</p> <p style="padding-left: 20px;">(๑) การพัฒนาการเรียนการสอนคณาจารย์ใหม่</p> <p style="padding-left: 20px;">(๒) การพัฒนาการเรียนการสอนคณาจารย์ประจำการ</p> <p style="padding-left: 20px;">(๓) การพัฒนาบุคลากรด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน</p>	<p>มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างน้อย ๑ ครั้งใน ๕ ปี</p> <p>ได้รับการปฐมนิเทศ มีการปฐมนิเทศคณาจารย์ใหม่ด้านการจัดการเรียนการสอนทุกคน</p> <p>มีการพัฒนาคณาจารย์ประจำการด้านวิธีการสอนและวิธีการวัดผลอย่างน้อย ๑ ครั้งใน ๒ ปีทุกคน</p> <p>มีการพัฒนาบุคลากรด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างน้อย ๑ ครั้งใน ๒ ปีทุกคน</p>
<p>๒. การวางแผนการดำเนินการหลักสูตร</p> <p>๒.๑ การจัดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร</p> <p>๒.๒ การจัดกิจกรรมเสริมความเป็นครู</p> <p>๒.๓ การจัดคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร</p> <p>๒.๔ การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.๒</p> <p>๒.๕ การจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔</p>	<p>มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทำหน้าที่ครบวงจร คือ วางแผนการสอน จัดการสอนและประเมินผลการสอน</p> <p>มีโครงการกิจกรรมเสริมความเป็นครูเป็นรายปี ทุกปี ตลอดหลักสูตร โดยมีคณะกรรมการบริหารโครงการ และมีการประเมินผลการเข้าโครงการของนิสิต นักศึกษาเป็นรายบุคคล เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาควบคู่กับผลการเรียน รายวิชาตามหลักสูตร</p> <p>มีคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามเกณฑ์หลักสูตรใหม่ให้จัดทำรายละเอียดหลักสูตร (มคอ.๒) ตามมาตรฐานคุณวุฒิฯ สาขา ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๔ หลักสูตรเดิมให้มีการจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ สาขา ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕</p> <p>รายวิชาใหม่ให้จัดทำรายละเอียดรายวิชาตามมาตรฐานคุณวุฒิฯ สาขา ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๔ รายวิชาเดิมให้มีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาตามมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ สาขา ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕</p>
<p>๓. การดำเนินการตามแผน และการจัดทำรายงานผล</p> <p>๓.๑ การจัดสรรทรัพยากร</p> <p style="padding-left: 20px;">(๑) อาคารสถานที่สำหรับการเรียนการสอน</p> <p style="padding-left: 20px;">(๒) สื่อคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอน</p>	<p>มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสมกับการเรียนการสอน และจำนวนนิสิต/นักศึกษา</p> <p>มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสมกับการเรียนการสอน และจำนวนนิสิต/นักศึกษา</p>

ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การประเมิน
<p>(๓) อาคารสถานที่สำหรับการวิจัย</p> <p>(๔) หนังสือห้องสมุด</p> <p>(๕) การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ตามอัธยาศัย</p> <p>๓.๒ การจัดการเรียนการสอนและรายงานผล</p> <p>(๑) การจัดทำประมวลการสอนรายวิชา</p> <p>(๒) การรายงานผลการดำเนินการรายวิชาตามแบบ มคอ.๕</p> <p>(๓) การรายงานผลการดำเนินการประเมินภาคสนาม ตามแบบ มคอ.๖</p> <p>(๔) การรายงานผลการดำเนินการหลักสูตรตามแบบ มคอ.๗</p>	<p>มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสม เอื้ออำนวยต่อการวิจัย</p> <p>มีจำนวนเพียงพอตามวิชาเอกที่เปิดสอน</p> <p>มีการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>มีประมวลการสอนรายวิชาที่ครอบคลุมพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย</p> <p>มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการรายวิชาที่เปิดสอนทุกภาคการศึกษา</p> <p>มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการประเมินภาคสนามที่เปิดสอนทุกภาคการศึกษา</p> <p>มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการหลักสูตรทุกปีการศึกษา</p>
<p>๔. การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงาน</p> <p>๔.๑ การประเมินการสอนของคณาจารย์</p> <p>๔.๒ การพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและกลยุทธ์การสอน</p> <p>๔.๓ การประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต/นักศึกษา</p> <p>๔.๔ การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การเรียนการสอน</p>	<p>มีการประเมินการสอนของคณาจารย์ทุกภาคการศึกษา</p> <p>มีการนำผลการประเมินการสอนมาใช้ในการปรับปรุงประมวลการสอนรายวิชา โดยระบุไว้ในประมวลการสอนในภาคการศึกษาถัดไป</p> <p>มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต/นักศึกษาที่ครอบคลุมมาตรฐานผลการเรียนรู้</p> <p>มีการรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาทุกปี</p>
<p>๕. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิฯ</p>	<p>มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิฯ ของผู้สำเร็จการศึกษาทุกรุ่น</p>

ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามจุดเน้น โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ดังนี้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่๑	ปีที่๒	ปีที่๓	ปีที่๔	ปีที่ ๕	ปีที่๖
(๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	X	
(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาชา (ถ้ามี)	X	X	X	X	X	
(๓) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X	
(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X	
(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X	
(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิต/นักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X	
(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว		X	X	X	X	
(๘) คณาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X	
(๙) คณาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X	X	
(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	X	X	
(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนิสิต/นักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐					X	X
(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐						X

ทั้งนี้ เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ จากตารางตัวบ่งชี้การดำเนินงาน และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิสาชาสู่การปฏิบัติ

๑๖.๑ การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (Programme Specification)

(๑) สถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ อย่างน้อย ๕ คน ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คนผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาครุศาสตร์/

ศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน แทนองค์วิชาชีพพร้อมเป็นกรรมการด้วยอย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบมคอ. ๒ (รายละเอียดของหลักสูตร)

(๒) การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ตามข้อ (๑) นั้น ในหัวข้อผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ นั้นแล้ว สถาบันฯ อาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันฯ ต้องการให้บัณฑิตสาขา ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในระดับคุณวุฒิปริญญาตรีมีคุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบัณฑิตระดับคุณวุฒิ เดียวกันของสถาบันฯ อื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบันฯ และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลที่จะ เลือกเรียนหลักสูตรของสถาบันฯ หรือผู้ใช้บัณฑิตสนใจที่จะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้ แสดงแผนการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการ เรียนรู้ด้านใด

๑๖.๒ การจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) และรายละเอียดของ ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification)

สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้คณาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบในการจัดทำรายละเอียด ของรายวิชาทุกรายวิชาในหลักสูตร และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม แบบ มคอ.๓ รายละเอียดของรายวิชา และแบบ มคอ.๔ รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม

๑๖.๓ การขออนุมัติหลักสูตรต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่าง ถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันฯ ควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติ รายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดประสบการณ์ภาคสนามหรือฝึกงานให้ชัดเจน

๑๖.๔ การเสนอหลักสูตรต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้วให้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันฯ อนุมัติ

๑๖.๕ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

(๑) สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครู ต้องกำหนดให้การผลิตครูเป็น “วาระแห่งสถาบัน” (campus agenda) มิใช่เป็นของคณะใดคณะหนึ่ง โดยมีคณะกรรมการครูศึกษา (Teacher Education Board) ระดับสถาบันทำหน้าที่ประสานให้ทุกคณะ/สาขาวิชา ร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อการผลิตครูที่มีคุณภาพ

(๒) สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการและวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการ พัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตอย่างน้อยตามที่กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประกาศหลักเกณฑ์การพัฒนาอาจารย์อย่างชัดเจน

(๓) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสรรทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยให้เพียงพอ ที่จะจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอาจประสานกับสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ ทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

(๔) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ครอบคลุม มาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้านตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรนั้น ๆ

๑๖.๖ การจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (Course Report) รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Report) (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (Programme Report)

(๑) เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนของแต่ละภาคการศึกษา/ปีการศึกษา เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาให้ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาที่สอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้ในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบพร้อมปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานและจัดทำรายงานประจำภาคการศึกษาของแต่ละภาคการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนามตามแบบ มคอ.๖ และเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษาให้จัดทำรายงานในภาพรวมประจำปีการศึกษา เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน กลยุทธ์การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร)

(๒) เมื่อครบรอบหลักสูตร (เช่น หลักสูตร ๕ ปี ครบรอบหลักสูตรคือ ๕ ปี) ให้ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวมว่าบัณฑิตบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ และนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของแต่ละภาคการศึกษาหรือปีการศึกษา

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะมีการนำหลักสูตรที่มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณวุฒิฯ ไปเผยแพร่ ดังนี้

๑๗.๑ เป็นหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ก่อนเปิดสอนและได้แจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตรนั้น

๑๗.๒ ผลการประเมินคุณภาพภายในตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยระดับดีขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน ๒ ปี นับตั้งแต่เปิดสอนหลักสูตรที่ได้พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่หลักสูตรใดที่มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาได้กำหนดตัวบ่งชี้และ/หรือเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติม ผลการประเมินคุณภาพจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชานั้นๆ กำหนด จึงจะได้รับการเผยแพร่ กรณีหลักสูตรใดมีครั้งระยะเวลาของหลักสูตร ๑ ปี หรือน้อยกว่าให้พิจารณาผลการประเมินคุณภาพภายในของปีแรกที่เปิดสอนด้วยหลักเกณฑ์เดียวกัน

๑๗.๓ หลักสูตรที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการปรับปรุงตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะกำหนดจากผลการประเมินต่อไป

๑๗.๔ กรณีหลักสูตรใดได้รับการเผยแพร่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำกับดูแลให้มีการรักษาคุณภาพให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ โดยผลการประเมินคุณภาพภายในต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป หรือเป็นไปตามที่มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชานั้นๆ กำหนดทุกปี หลังจากได้รับการเผยแพร่ หากต่อมาปรากฏว่าผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรใดไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาถอนการเผยแพร่หลักสูตรนั้น จนกว่าสถาบันอุดมศึกษานั้นจะได้มีการปรับปรุงตามเงื่อนไขของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย

พ.ศ. ๒๕๕๔

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใด จัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย
พ.ศ. ๒๕๕๔

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย
พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย

๑. ชื่อสาขาวิชา สาขาวิชาภาษาไทย

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) ศศ.บ. (ภาษาไทย) อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) อ.บ. (ภาษาไทย)
ภาษาอังกฤษ	Bachelor of Arts (Thai) B.A. (Thai)

๓. ลักษณะของสาขา / สาขาวิชา

สาขาวิชาภาษาไทยเป็นสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์ที่มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นศาสตร์ที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ภาษาไทยอย่างถ่องแท้ มีความรู้รักษ์ภาษาไทย มีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย เป็นคนมีเหตุมีผล และมีโลกทัศน์เชิงบวก ขอบเขตขององค์ความรู้ของสาขานี้ครอบคลุม หลักภาษาไทย ภาษาศาสตร์ การใช้ภาษา วรรณคดี ภาษาและวรรณกรรมที่สัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม บัณฑิตในสาขานี้เป็นผู้มีความรู้ทั้งเชิงกว้าง คือ สามารถบูรณาการศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาภาษาไทยได้ และเชิงลึก คือ มีความรู้จริงในสาขาวิชา สามารถสื่อสารและเข้าใจความคิดจิตใจของคนไทยที่แสดงออกทางภาษาได้อย่างดี บัณฑิตในสาขานี้สามารถปฏิบัติงานที่เน้นการใช้ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๔. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

- ๔.๑ มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- ๔.๒ มีความรอบรู้ทางวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และมีทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาไทย
- ๔.๓ ภูมิใจในความเป็นไทย และมีเจตคติที่ดีต่อประเทศและวัฒนธรรมไทย
- ๔.๔ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถประยุกต์ใช้ภาษาไทยได้ดี
- ๔.๕ มีบุคลิกภาพ มีโลกทัศน์กว้างไกล สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม
- ๔.๖ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

บัณฑิตในสาขาวิชาภาษาไทยมีมาตรฐานการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

- ๕.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๕.๑.๑ มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่
- ๕.๑.๒ ซื่อสัตย์ สุจริต และมีวินัย เคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กรและ
- สังคม
- ๕.๑.๓ มีจิตสำนึกและพฤติกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและสังคมที่มีคุณธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- ๕.๑.๔ ภูมิใจในภาษาไทย ความเป็นไทย และมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย

๕.๒ ความรู้

- ๕.๒.๑ มีความรอบรู้ในภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ๕.๒.๒ มีความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๒.๓ มีความรู้และความสามารถพัฒนาความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น

๕.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๕.๓.๑ สามารถคิดวิเคราะห์และประเมินค่า
- ๕.๓.๒ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ให้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างมี

ประสิทธิผล

๕.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- ๕.๔.๑ มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมขององค์กรได้

เป็นอย่างดี

๕.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- ๕.๕.๑ สามารถใช้ภาษาไทย ในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสรุปประเด็นได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ

- ๕.๕.๒ สามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์

- ๕.๕.๓ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

- ๕.๕.๔ สามารถใช้เทคนิคพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาค้นคว้าวิจัยทั้งเชิงคุณภาพ

และเชิงปริมาณ

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตแต่ละหมวด และหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๔๘ ดังนี้

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต แบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา

๗.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต
๗.๒ หมวดวิชาเฉพาะ	จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต
๗.๒.๑ กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน	จำนวนหน่วยกิตรวม	ระหว่าง ๖๐-๘๔ หน่วยกิต
๗.๒.๒ กลุ่มวิชาอื่น	จำนวนหน่วยกิตรวม	ระหว่าง ๐-๒๔ หน่วยกิต
๗.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี	จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร มีดังนี้

ก. สถาบันสามารถปรับเพิ่มจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดในแต่ละหมวดวิชาได้ตามปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตร รวมทั้งสามารถกำหนดให้หมวดวิชาเฉพาะเลือกรายวิชาประสบการณ์ภาคสนามในกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน ซึ่งอาจเป็นการฝึกงานหรือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษา ตามอัตลักษณ์ของสถาบันได้

ข. การจัดการหลักสูตรในหมวดวิชาเฉพาะ ตามข้อ ๗.๒ อาจจัดเป็นกลุ่มวิชาเฉพาะด้านล้วนๆหรือกลุ่มวิชาเฉพาะด้านกับกลุ่มวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องก็ได้

วิชาเฉพาะด้าน หมายถึง วิชาเอกที่ผู้เรียนในหลักสูตรนี้จำเป็นต้องเรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด ได้แก่ หลักภาษาไทย ภาษาศาสตร์ การใช้ภาษาไทย วรรณคดีไทย และภาษาและวรรณกรรมที่สัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม

วิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง หมายถึง วิชาที่ผู้เรียนในหลักสูตรนี้อาจเลือกศึกษาเป็นวิชาโทหรือกลุ่มวิชาอื่นๆ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาภาษาไทยต้องประกอบด้วยวิชาอย่างน้อย ๔ กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาไทยและภาษาศาสตร์ กลุ่มวิชาการใช้ภาษา กลุ่มวิชาวรรณคดีไทย กลุ่มวิชาภาษาและวรรณกรรมที่สัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้ การกำหนดชื่อรายวิชา จำนวนหน่วยกิต การให้น้ำหนักความสำคัญแก่กลุ่มวิชาใดให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

๘.๑ กลุ่มวิชาเฉพาะด้านหรือวิชาเอกไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต ทั้งนี้สถาบันการศึกษาอาจเพิ่มหัวข้อเนื้อหาสาระ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิต ตามวัตถุประสงค์และเอกลักษณ์ของหลักสูตร กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน จำแนกออกเป็น ๒ กลุ่มย่อย ดังนี้

๘.๑.๑ กลุ่มเนื้อหาวิชาเฉพาะหลักหรือวิชาบังคับไม่น้อยกว่า ๒๐ – ๔๐ หน่วยกิต ได้แก่

(๑) กลุ่มเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย และ ภาษาศาสตร์ ต้องมีเนื้อหาวิชาอย่างน้อย

ดังต่อไปนี้

ลักษณะภาษาไทย

ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

(๒) กลุ่มเนื้อหาวิชาการใช้ภาษา ต้องมีเนื้อหาวิชาอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ทักษะการใช้ภาษาไทยด้านต่างๆ

การคิดและการใช้เหตุผล

(๓) กลุ่มเนื้อหาวิชาวรรณคดีไทย ต้องมีเนื้อหาวิชาอย่างน้อยดังต่อไปนี้

วรรณคดีศึกษา หรือ วรรณคดีวิจารณ์ หรือ วรรณคดีวิจักษ์

วรรณคดีเอก

วรรณกรรมร่วมสมัย

(๔) กลุ่มเนื้อหาวิชาภาษาและวรรณกรรมที่สัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม ต้องมี

เนื้อหาวิชาอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ภาษากับสังคม

ภาษากับวัฒนธรรม

วรรณกรรมกับสังคมและวัฒนธรรม

๘.๑.๒ กลุ่มเนื้อหาวิชาเฉพาะเลือก ไม่น้อยกว่า ๒๐ -๔๐ หน่วยกิต ได้แก่

(๑) กลุ่มวิชา หลักภาษาไทยและภาษาศาสตร์ ต้องมีเนื้อหาวิชาดังต่อไปนี้

ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ในภาษาไทย หรือ

ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย หรือ

ประวัติและความหมายของคำ หรือ

ภาษาศาสตร์เฉพาะด้าน

ภาษาถิ่น

วิวัฒนาการของแบบเรียนภาษาไทย

(๒) กลุ่มเนื้อหาวิชาการใช้ภาษา ต้องมีเนื้อหาวิชาดังต่อไปนี้

การใช้ภาษาเฉพาะแบบ

การใช้ภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

การสื่อสารภาษาข้ามวัฒนธรรม (เช่น การแปล)

(๓) กลุ่มเนื้อหาวิชาวรรณคดี อาจมีเนื้อหาวิชาดังต่อไปนี้

พัฒนาการวรรณคดี

วรรณกรรมท้องถิ่น

วรรณคดีเฉพาะประเภท (เช่น นิราศ , ยอพระเกียรติ)

การประพันธ์

การอ่านทำนองเสนาะ

วรรณคดีเปรียบเทียบ

(๔) กลุ่มเนื้อหาวิชาภาษาและวรรณกรรมที่สัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม อาจมีเนื้อหาวิชาดังต่อไปนี้

คติชนในภาษาและวรรณกรรม

ภูมิปัญญากับวิถีชีวิตไทย

วรรณกรรมกับศิลปะแขนงต่างๆ

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้เป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดในมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาภาษาไทย สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องกำหนดกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน ประกอบด้วย

๙.๑.๑ กลยุทธ์การสอนในระดับหลักสูตร คือ การจัดลำดับการเรียนรายวิชาให้มีเนื้อหาสอดคล้องต่อเนื่องกัน ให้เกิดการพัฒนาความรู้ และทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้านโดยเฉพาะด้านจิตปัญญาให้สูงขึ้นตามระดับชั้นปี และให้มีการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรสู่รายวิชาต่างๆอย่างครบถ้วน

๙.๑.๒ กลยุทธ์การสอนระดับรายวิชา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของรายวิชาตามหลักสูตร ซึ่งได้จัดลำดับตามกลยุทธ์การสอนระดับหลักสูตรไว้แล้ว เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถประยุกต์ความรู้ จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้งในสถานะของผู้รับและผู้นำเสนอ มุ่งเน้นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ ส่งเสริมให้มีนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อการค้นหาคำตอบที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้และจำเป็นต่อการศึกษาความรู้ที่ทันสมัยด้วยตนเองเป็นหลัก มีกลยุทธ์การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม วิธีการสอนมีหลายรูปแบบ เช่น การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การมอบหมายงาน การอภิปราย การเรียนจากกรณีศึกษา หรือสถานการณ์จำลอง เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนต้องสามารถเป็นต้นแบบของผู้ใช้ภาษาไทยที่ดีได้ และต้องสามารถสอนผู้เรียนให้เป็นต้นแบบของผู้ใช้ภาษาไทยที่ดีได้ด้วย

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย

๙.๒.๑ วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ใช้วิธีการประเมินหลากหลายวิธี โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การอภิปรายในชั้นเรียน การทำงานเป็นกลุ่ม การนำเสนอผลงาน และการสอบ

๙.๒.๒ เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผล และเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา โดยมีทั้งแบบอิงเกณฑ์ และแบบอิงกลุ่ม ตามพัฒนาการของผู้เรียน สำหรับการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผลของสถาบันอุดมศึกษา

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

๑๐.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนักเรียนยังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดให้มีระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยกระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละรายวิชาดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ให้นักศึกษาประเมินการสอนในระดับรายวิชา
- (๒) วิเคราะห์กระจายของระดับคะแนนในกลุ่ม
- (๓) ตรวจสอบผลการให้คะแนนกับข้อสอบ รายงาน โครงงาน และอื่นๆ ที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย

๑๐.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

จัดให้มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรหลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรแบบครบวงจร ดังนี้

- (๑) สสำรวจภาวการณ์ได้งานทำของบัณฑิต
- (๒) สสำรวจความเห็นของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อประเมินความพึงพอใจบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ ภายในปีแรกหลังจากบัณฑิตสำเร็จการศึกษา
- (๓) สสำรวจความคิดเห็นของสถานศึกษาที่บัณฑิตเข้าศึกษาต่อ เพื่อประเมินความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่นๆ ของบัณฑิตที่จะจบการศึกษาและเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้นๆ
- (๔) สสำรวจความพึงพอใจของบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาอื่นๆ ที่กำหนดในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต และเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

ผู้เข้าศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี ต้องจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติอื่นๆตามประกาศของสถาบันอุดมศึกษา และผ่านการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือ ของสถาบัน

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาระหว่างสถาบันสามารถทำได้เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้รับการเผยแพร่หลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้ว และให้เป็นไปตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ พ.ศ.๒๕๔๕ ส่วนการเทียบโอน

โดยใช้ประสบการณ์ของผู้ที่จะเข้าศึกษา ผู้ขอเทียบโอนต้องผ่านการทดสอบผลการเรียนรู้ที่ต้องการเทียบโอนจากสถาบันอุดมศึกษาที่จะรับเทียบโอนโดยให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาด้วย

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาไทยต้องมีคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนตามเกณฑ์ ดังนี้

๑. จำนวนและคุณวุฒิอาจารย์ประจำหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ คือ มีจำนวน ๕ คน และในจำนวนนี้ต้องมีคุณวุฒิการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๒ คน

๒. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ ควรเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ หรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาภาษาไทย และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๓. สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ใช้เกณฑ์มาตรฐานของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student: FTES) ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คือ ๑: ๒๕

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันควรสนับสนุนและจัดการทรัพยากรเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย ดังนี้

๑๓.๑ มีห้องเรียน โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการสอนที่ทันสมัย มีความเพียงพอ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานการสอนและการทบทวนความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓.๒ มีห้องสมุด ฐานข้อมูล แหล่งรวบรวมความรู้อื่น พร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสืบค้นความรู้ ที่มีการพัฒนาปรับปรุง และติดตามให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ตรงกับความต้องการในการใช้ประโยชน์ในปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนนิสิต/นักศึกษา

๑๓.๓ มีสถานที่ อุปกรณ์ สื่อการสอน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้นอกเวลาเรียน

๑๓.๔ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะและมีความปลอดภัย

การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนตามหลักสูตร ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

๑. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของหลักสูตร

๒. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวปฏิบัติตามเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๓. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารอุดมศึกษา มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

๑๔. แนวทางการพัฒนาอาจารย์

สถาบันควรจัดให้มีระบบและกลไกในการพัฒนาอาจารย์ ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ดังนี้

๑๔.๑ การปฐมนิเทศสำหรับอาจารย์ที่รับเข้าใหม่

๑. การจัดประชุมหรือจัดอบรมอาจารย์ เพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา เป้าหมายของหลักสูตร และผลการเรียนรู้ที่มุ่งหวัง

๒. การจัดหาคู่มือการปฏิบัติงานอาจารย์ ให้เข้าใจระเบียบของสถาบัน การจัดทำหลักสูตร ประมวลการสอน และการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๔.๒ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

๑. การเข้าร่วมสังเกตการณ์และฝึกปฏิบัติการสอน โดยใช้ระบบพี่เลี้ยง เพื่อศึกษากลยุทธ์การสอน และการวัดและประเมินผล

๒. เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และทักษะการวัดและการประเมินผลที่เหมาะสม

๓. การพัฒนาทักษะการใช้ สื่อต่างๆ เทคโนโลยี และนวัตกรรมการศึกษา

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

๑๔.๓ การพัฒนาและส่งเสริมทักษะทางวิชาการแก่อาจารย์

๑. การเพิ่มคุณวุฒิให้ถึงระดับปริญญาเอกตรงตามสาขาวิชา หรือสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาภาษาไทย โดยมีการวิจัยวิทยานิพนธ์ด้านภาษาไทย

๒. การพัฒนาระบบสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัย ให้เข้าร่วมประชุมทางวิชาการ เพื่อการเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาและในการวิจัย

๓. มีระบบการพัฒนาคณาจารย์ให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกระทรวงศึกษาธิการ

๔. การกำหนดภาระหน้าที่ และการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ทั้งการสอน การวิจัย และการให้บริการทางวิชาการ โดยจัดระบบการเทียบเคียงทดแทนระหว่างงานด้านต่างๆ รวมทั้งมีระบบการพัฒนาจิตใจให้อาจารย์สนใจการให้บริการทางวิชาการตามความถนัด

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานี้ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย โดยอาจมีตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวน การดำเนินงานหลักสูตร
(๒) มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
(๓) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ครอบคลุมหัวข้อตาม แบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาค การศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรมีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตาม แบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผล การประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(๙) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพไม่น้อย กว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้ ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ และ เป้าหมายการดำเนินงาน โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรอง มาตรฐานหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัว บ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ต่อไป

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยสู่การปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอน/ปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต/อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ควรดำเนินการดังนี้

๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดใน มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย โดยมี หัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ.๒ รายละเอียดของหลักสูตร

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยแล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องการให้บัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ของตนมีคุณลักษณะเด่น หรือพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกันของ สถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญา ปณิธาน และบริบทของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นที่น่าสนใจของ บุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา หรือผู้ที่สนใจจะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผล การเรียนรู้ด้านใด

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และแบบ มคอ.๔ (รายละเอียดของ ประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่า แต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังใน เรื่องใด สถาบันอุดมศึกษาควรมอบหมายให้ภาควิชาหรือสาขาวิชาจัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอน

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำ อย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและ อนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอน แล้วให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้ว ให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการ จัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียด ของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของ สาขาวิชา

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ พร้อมปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวมประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการสอน กลยุทธ์การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตร หรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้

๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้อและรายละเอียด เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวมว่า บัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร และ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

**๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)**

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๔

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. ชื่อสาขา/สาขาวิชา

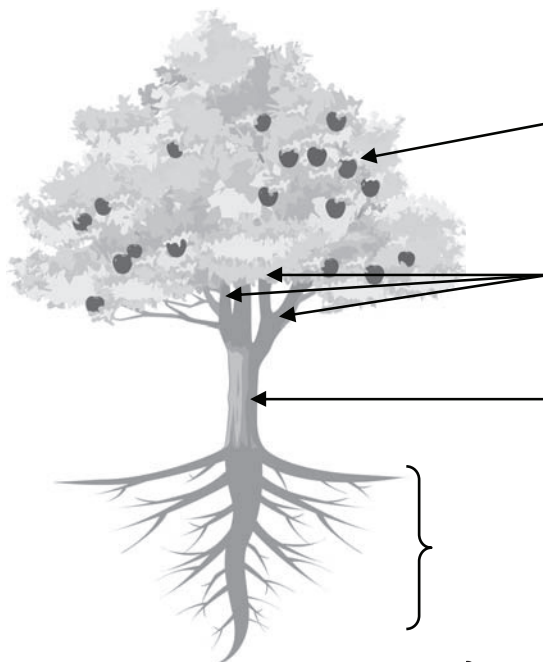
ชื่อสาขา	วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
ชื่อสาขาวิชา	๑.๑ คณิตศาสตร์
	๑.๒ เคมี
	๑.๓ ชีววิทยา
	๑.๔ ฟิสิกส์

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

๒.๑ คณิตศาสตร์	
ภาษาไทย:	วิทยาศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์) วท.บ. (คณิตศาสตร์)
ภาษาอังกฤษ:	Bachelor of Science (Mathematics) B.Sc. (Mathematics) or B.S. (Mathematics)
๒.๒ เคมี	
ภาษาไทย:	วิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมี) วท.บ. (เคมี)
ภาษาอังกฤษ:	Bachelor of Science (Chemistry) B.Sc. (Chemistry) or B.S. (Chemistry)
๒.๓ ชีววิทยา	
ภาษาไทย:	วิทยาศาสตรบัณฑิต (ชีววิทยา) วท.บ. (ชีววิทยา)
ภาษาอังกฤษ:	Bachelor of Science (Biology) B.Sc. (Biology) or B.S. (Biology)
๒.๔ ฟิสิกส์	
ภาษาไทย:	วิทยาศาสตรบัณฑิต (ฟิสิกส์) วท.บ. (ฟิสิกส์)
ภาษาอังกฤษ:	Bachelor of Science (Physics) B.Sc. (Physics) or B.S. (Physics)

๓. ลักษณะของสาขา

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (natural sciences) หรือที่เรียกกันทั่วไปว่าวิทยาศาสตร์ เป็นการค้นพบความจริงในธรรมชาติโดยการตั้งคำถามเชิงวิทยาศาสตร์และใช้ระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์และทัศนคติวิทยาศาสตร์ในการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ วิเคราะห์ ตีความ ใช้พลังเหตุผลและระบบตรรกศาสตร์ในการสรุปเป็นความรู้ ทฤษฎี และกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างสรรพสิ่ง que เรียกว่ากฎธรรมชาติ (Natural law) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสรรพสิ่งเหล่านั้น ความรู้วิทยาศาสตร์ถือว่ามีความน่าเชื่อถือสูงมากเพราะความเป็นสภาวะวิสัย (Objectivity) แม่นตรง และสามารถพิสูจน์ซ้ำได้ ส่วนคณิตศาสตร์ (mathematics) เป็นภาษาและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงในการนำไปอธิบายศาสตร์ต่าง ๆ ได้ชัดเจน มีหลักการที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป คณิตศาสตร์สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ที่ดูเหมือนว่าไม่มีความเกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน โดยใช้แนวคิดเชิงปรัชญา โครงสร้างนามธรรม และการให้เหตุผลเชิงตรรกศาสตร์จนอาจกล่าวได้ว่าคณิตศาสตร์เป็นรากฐานที่สำคัญของศาสตร์ทั้งปวง ความน่าเชื่อถือ และความแม่นยำในการค้นพบความจริงของธรรมชาติในสาขาวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา และคณิตศาสตร์ ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ประดิษฐ์กรรมที่อำนวยความสะดวกมหาศาลต่อคุณภาพชีวิตในสังคมมนุษย์ดังที่ประจักษ์ให้เห็นทั่วไปลักษณะสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในภาพรวมแสดงได้ดังนี้

ผลไม้หรือประโยชน์ที่พึงได้เกิดจากการประยุกต์ความรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์บนฐานความเข้าใจธรรมชาติอย่างลึกซึ้งและความคิดสร้างสรรค์ผนวกกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี จากฐานความรู้ร่วมกันเกิดการพัฒนาแตกกิ่งก้านเป็นสาขาวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา และคณิตศาสตร์

โคนต้นไม้ หมายถึงความรู้ที่เป็นฐานร่วมกันในการศึกษาธรรมชาติด้านกายภาพและชีวภาพ โดยเฉพาะกลุ่มวิชาพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

ระบบรากที่เข้มแข็งเกิดจากการพัฒนาพลังความคิดพลังเหตุผล ทัศนคติวิทยาศาสตร์ ตรรกวิทยา และศิลปศาสตร์ จนเกิดปัญญาในการเข้าถึงความจริงที่มีอยู่แล้ว และการค้นพบความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

ระบบรากฐานของวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

การเจริญเติบโตและพัฒนาการของวิทยาศาสตร์อาจเปรียบได้กับการเจริญเติบโตของต้นไม้ รากดีทำให้พืชเจริญเติบโตดีจนผลิตดอกออกผลได้ฉับไฉน รากฐานที่ดีของวิทยาศาสตร์ย่อมทำให้วิทยาศาสตร์เจริญเติบโตดี ดังนั้นหลักวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาในหมวดวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน ทำให้พัฒนาทัศนคติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งวิชาปรัชญาและภาษาอังกฤษช่วยให้นักศึกษาเข้าถึงแหล่งความรู้ เข้าใจเนื้อหา รู้จักคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์จนถึงระดับค้นพบความรู้ใหม่เพื่อประยุกต์ในกิจการต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อมนุษยชาติได้

ในปัจจุบันการเปิดสอนหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมีความหลากหลาย ดังนั้นเพื่อให้การผลิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์บรรลุมาตรฐานนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีความสามารถอย่างเหมาะสม อีกทั้งเพื่อให้แต่ละสถาบันอุดมศึกษามีโอกาสพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของตนได้ การจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ถูกใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้แต่ละสถาบันควรพัฒนารายละเอียดของหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น ภายใต้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเดียวกัน

๓.๑ สาขาวิชาคณิตศาสตร์

วิชาคณิตศาสตร์เป็นภาษาและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงในการนำไปอธิบายศาสตร์ต่างๆ ได้ชัดเจน มีหลักการที่ต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป คณิตศาสตร์สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ที่ดูเหมือนว่าไม่มีความเกี่ยวข้องเข้าด้วยกันโดยใช้แนวคิดเชิงปรัชญา โครงสร้างนามธรรม และการให้เหตุผลเชิงตรรกศาสตร์ จนอาจกล่าวได้ว่าคณิตศาสตร์เป็นรากฐานที่สำคัญของศาสตร์ทั้งปวง ทฤษฎีต่างๆ ในทางวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ถ้าสามารถอธิบายได้ด้วยหลักการทางคณิตศาสตร์จะทำให้ทฤษฎีเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับเชื่อถือและนำไปอ้างอิงได้

การจัดการศึกษาในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา จึงเป็นไปเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านนี้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และการให้เหตุผลอย่างถูกต้องตามหลักคณิตศาสตร์ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างรูปแบบทางคณิตศาสตร์ เพื่อเชื่อมโยงและสื่อสารให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถนำความรู้และเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ ไปประยุกต์ในการแก้ปัญหาเหล่านั้น

รายละเอียดของหลักสูตรในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ อาจเกี่ยวข้องกับองค์ความรู้บริสุทธิ์ หรือองค์ความรู้ประยุกต์ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับองค์ความรู้ในศาสตร์อื่นได้ ซึ่งแต่ละสถาบันอาจกำหนดชื่อสาขาวิชาและชื่อปริญญาแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในกรอบนี้ได้

๓.๒ สาขาวิชาเคมี

วิชาเคมีเป็นวิชาวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาองค์ประกอบ โครงสร้าง สมบัติ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของสสาร มุ่งศึกษา และทำความเข้าใจถึงกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และที่อยู่รอบตัวเรา ดังนั้นการจัดการศึกษาวิชาเคมีระดับปริญญาตรี จึงมุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถอธิบายพื้นฐานเกี่ยวกับสสารและกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ระดับอะตอม โมเลกุล จนถึงสสารในระดับมหภาค สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหา อันจะนำไปสู่การพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีทักษะด้านปฏิบัติการ สามารถเลือกใช้วิธีและเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม สามารถบูรณาการความรู้และทักษะทางเคมีเข้ากับศาสตร์อื่นๆ โดยตระหนักถึงความปลอดภัยและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วิชาเคมีแบ่งเป็นสาขาย่อยได้ดังนี้ เคมีเชิงฟิสิกส์ เคมีอินทรีย์ เคมีอนินทรีย์ เคมีวิเคราะห์และชีวเคมี นอกจากนี้ยังมีสาขาย่อยๆ ทางเคมีที่มีลักษณะของการนำความรู้ทางเคมีไปบูรณาการกับวิชาอื่นเช่น เคมีเวชภัณฑ์ เคมีสิ่งแวดล้อม วัสดุศาสตร์ เคมีนิวเคลียร์ เคมีเกษตร เป็นต้น

๓.๓ สาขาวิชาชีววิทยา

วิชาชีววิทยาเป็นศาสตร์ที่ครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตและองค์ประกอบพื้นฐานของชีวิต พัฒนาการด้านความคิด พัฒนาการทางเทคโนโลยีและพัฒนาการของศาสตร์สาขาอื่น เช่น ฟิสิกส์ เคมีธรณีวิทยา เป็นต้น ช่วยให้นักชีววิทยาสามารถเข้าใจสายสัมพันธ์ทางวิวัฒนาการระหว่างสิ่งมีชีวิต (Phylogenetic relationship) ซึ่งสามารถนำไปอธิบายพฤติกรรมของชีวิตและพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อมได้ถึงแก่นแท้ของความจริงมากยิ่งขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือมีความเข้าใจได้ลึกซึ้งในทุกระดับของการจัดระบบชีวิต (Level of biological organization) และสุดท้ายเกิดความสำนึกและตระหนักถึงความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบระหว่างสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่บนโลกของสิ่งมีชีวิต

การศึกษาชีววิทยาระดับปริญญาตรีจำเป็นต้องมีความรู้ที่ครอบคลุมหลักความรู้ชีววิทยาขั้นพื้นฐาน ศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อสามารถนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยระดับสูงซึ่งเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนำไปประยุกต์กับศาสตร์อื่นเพื่อความทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพื่อประโยชน์ในมิติการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

๓.๔ สาขาวิชาฟิสิกส์

วิชาฟิสิกส์เป็นวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานที่มุ่งเน้นการศึกษาความสัมพันธ์ของปริมาณทางกายภาพต่างๆ ในปรากฏการณ์ธรรมชาติ ด้วยหลักของเหตุและผลที่เชื่อมโยงตรงกัน เพื่อทำความเข้าใจอธิบายและคาดการณ์ความเป็นไปของปรากฏการณ์นั้นๆ โดยอาศัยการสังเกตและทดลอง หรือวิธีทางตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ตั้งแต่ในระบบที่มีขนาดเล็กมาก เช่น ระบบของอนุภาคมูลฐานไปจนถึงระบบขนาดใหญ่มาก คือ เอกภพ เพื่อหาคำตอบที่ชัดเจน แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ที่นำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพชีวิตของมนุษยชาติและเพื่อการเติมเต็มปัญญา นอกจากนี้ความรู้และความเข้าใจในปรากฏการณ์ธรรมชาติต่างๆ สามารถนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ วิชาฟิสิกส์นี้มีความเกี่ยวข้องและหรือเป็นพื้นฐานของศาสตร์ต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ เคมี ชีววิทยา วิศวกรรมศาสตร์และศาสตร์ในทางการแพทย์แขนงต่างๆ เป็นต้น

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ลักษณะของบัณฑิตต้องมีความสามารถทางวิชาการโดยทุกสาขาวิชาจะมีลักษณะร่วมกัน ดังนี้

- ๔.๑ มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนรับผิดชอบต่อสังคมและองค์กร
- ๔.๒ มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดีตลอดจนมีความใฝ่รู้และสามารถพัฒนาความรู้ใหม่ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์
- ๔.๓ มีความสามารถในการจัดระบบความคิด คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผลและคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมตลอดจนเสนอแนวทางแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการและความรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- ๔.๔ มีความสามารถในการสังเกต และยอมรับความจริงจากหลักฐาน ตามทฤษฎีที่ปรากฏและมีความอธิบายหลักฐานเหล่านั้นตามตรรกะในหลักวิชา

- ๔.๕ มีความพร้อมในการทำงานอยู่เสมอและมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองพัฒนางานและพัฒนาสังคม
- ๔.๖ มีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีได้ดี
- ๔.๗ มีความสามารถสูงในการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์และสถิติไปใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล
- ๔.๘ มีความสามารถในการบริหารจัดการและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ๕ ด้านที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

- ๕.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม
 - (๑) มีความซื่อสัตย์สุจริต
 - (๒) มีระเบียบวินัย
 - (๓) มีจิตสำนึกและตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ
 - (๔) เคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่น
 - (๕) มีจิตสาธารณะ
- ๕.๒ ด้านความรู้
 - (๑) มีความรู้ในหลักการและทฤษฎีทางด้านวิทยาศาสตร์และหรือคณิตศาสตร์
 - (๒) มีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่จะนำมาอธิบายหลักการและทฤษฎีในศาสตร์เฉพาะ
 - (๓) สามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนาความรู้ใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
 - (๔) มีความรอบรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- ๕.๓ ด้านทักษะทางปัญญา
 - (๑) สามารถคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และมีเหตุมีผลตามหลักการและวิธีการทางวิทยาศาสตร์
 - (๒) นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ไปประยุกต์กับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
 - (๓) มีความใฝ่รู้ สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่หลากหลายได้อย่างถูกต้องและเพื่อนำไปสู่การสร้างสรุค้นวัตกรรม
- ๕.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
 - (๑) มีภาวะผู้นำ โดยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในฐานะผู้นำและสมาชิกที่ดี
 - (๒) มีความรับผิดชอบต่อสังคมและองค์กร รวมทั้งพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
 - (๓) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กร

- ๕.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๑) สามารถประยุกต์ความรู้ทางคณิตศาสตร์และสถิติ เพื่อการวิเคราะห์ประมวลผลการแก้ปัญหาและนำเสนอข้อมูลได้อย่างเหมาะสม
 - (๒) มีทักษะการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการเลือกใช้รูปแบบการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม
 - (๓) มีทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นเพื่อการค้นคว้าได้อย่างเหมาะสมและจำเป็น
 - (๔) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นและเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต โดยแต่ละสาขาวิชาประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเลือกเสรี

๗.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๗.๒ หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

โดยแบ่งเป็นวิชาแกน และวิชาเฉพาะด้าน ดังนี้

๗.๒.๑ วิชาแกน ประกอบด้วย วิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๗.๒.๑.๑ ทุกสาขาวิชาต้องเรียนกลุ่มวิชาแกน โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต ดังนี้

- กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาเคมีรวมปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาชีววิทยารวมปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาฟิสิกส์รวมปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต

๗.๒.๑.๒ แต่ละหลักสูตรต้องจัดให้มีรายวิชาแกนใน ๔ กลุ่มวิชาตามข้อ ๗.๒.๑.๑ เพิ่มเติมอีกอย่างน้อย ๒ กลุ่มวิชา โดยมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต ตามเอกลักษณ์ของแต่ละหลักสูตร

๗.๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน ประกอบด้วย วิชาเฉพาะด้านบังคับและวิชาเฉพาะด้านเลือก จำนวนหน่วยกิตในหมวดนี้รวมกับจำนวนหน่วยกิตในข้อ ๗.๒.๑ ต้องไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

๗.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ทั้ง ๔ สาขา สามารถสรุปได้ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ โครงสร้างหลักสูตรในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ทั้ง ๔ สาขาวิชา

โครงสร้าง	จำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำ			
	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีววิทยา	ฟิสิกส์
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	๘๔	๘๔	๘๔	๘๔
๒.๑ วิชาแกน	๒๔	๒๔	๒๔	๒๔
๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน	*	*	*	*
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	๖	๖	๖	๖
รวม	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐

* จำนวนหน่วยกิตเมื่อรวมกับวิชาแกนแล้ว ไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ในเนื้อหาสาระของวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้กำหนดหัวข้อรายวิชารวมถึงจำนวนหน่วยกิตที่ต้องมีในหลักสูตร โดยแยกรายวิชาออกเป็น วิชาแกน วิชาเฉพาะด้านบังคับ และวิชาเฉพาะด้านเลือก

๘.๑ วิชาแกน ต้องประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

คณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
เคมีทั่วไปหรือพื้นฐาน (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
ชีววิทยาทั่วไปหรือพื้นฐาน (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
ฟิสิกส์ทั่วไปหรือพื้นฐาน (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต

โดยมีเนื้อหาสาระหลักของหัวข้อรายวิชาดังต่อไปนี้

คณิตศาสตร์

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

ประกอบด้วยเนื้อหาในหัวข้อดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (๑) ลิมิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน
- (๒) อนุพันธ์ของฟังก์ชันตัวแปรเดียวและการประยุกต์
- (๓) ปริพันธ์และการประยุกต์
- (๔) อนุกรมอนันต์
- (๕) ฟังก์ชันหลายตัวแปร
- (๖) ลิมิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชันหลายตัวแปร
- (๗) อนุพันธ์ย่อย

เคมี (ทฤษฎี)

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

ประกอบด้วยเนื้อหาในหัวข้อดังต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า ๗ หัวข้อ :

- (๑) โครงสร้างอะตอม
- (๒) ปริมาณสารสัมพันธ์
- (๓) พันธะเคมี
- (๔) สมบัติของธาตุเรดิโอแอคทีฟและทรานส์ซัน
- (๕) ก๊าซ
- (๖) ของเหลว สารละลาย
- (๗) ของแข็ง
- (๘) อุณหพลศาสตร์
- (๙) จลนพลศาสตร์
- (๑๐) สมดุลเคมี กรด - เบส
- (๑๑) เคมีไฟฟ้า
- (๑๒) เคมีนิวเคลียร์
- (๑๓) เคมีอินทรีย์
- (๑๔) เคมีสิ่งแวดล้อม

เคมี (ปฏิบัติการ)

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต

ประกอบด้วย การใช้อุปกรณ์พื้นฐานทางเคมี ความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ และการทดลองที่สอดคล้องกับหัวข้อในวิชาเคมีทฤษฎี

ชีววิทยา (ทฤษฎี)

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

ประกอบด้วยเนื้อหาในหัวข้อดังต่อไปนี้ :

- (๑) สมบัติของสิ่งมีชีวิต การจัดระบบสิ่งมีชีวิต ระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์
- (๒) สารเคมีของชีวิต
- (๓) เซลล์และเมแทบอลิซึม
- (๔) พันธุศาสตร์
- (๕) กลไกของวิวัฒนาการ
- (๖) ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต
- (๗) โครงสร้างและหน้าที่ของพืช
- (๘) โครงสร้างและหน้าที่ของสัตว์
- (๙) นิเวศวิทยาและพฤติกรรม

ชีววิทยา (ปฏิบัติการ)

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต

ประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวกับการใช้กล้องจุลทรรศน์และมีการทดลองที่สอดคล้องกับหัวข้อในวิชาชีววิทยาทฤษฎี

ฟิลิกส์ (ทฤษฎี)

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างน้อยได้แก่

- (๑) กลศาสตร์
- (๒) การสั่นและคลื่น
- (๓) อุณหพลศาสตร์
- (๔) ของไหล
- (๕) สนามไฟฟ้า
- (๖) สนามแม่เหล็ก
- (๗) แสง
- (๘) เสียง
- (๙) ฟิลิกส์ยุคใหม่

ฟิลิกส์ (ปฏิบัติการ)

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต
ประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทดลอง ที่สอดคล้องกับหัวข้อตามวิชาทฤษฎี

๘.๒ วิชาเฉพาะด้านบังคับ**๘.๒.๑ สาขาวิชาคณิตศาสตร์**

ประกอบด้วยเนื้อหาหลักที่จำเป็นต้องเรียนจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

ดังนี้

หลักการทางคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
พีชคณิตเชิงเส้น	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
แคลคูลัส (เนื้อหาในระดับสูงกว่าวิชาแกน)	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
สมการเชิงอนุพันธ์	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
การวิเคราะห์เชิงคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
พีชคณิตนามธรรม	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ตัวแปรเชิงซ้อน	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ความน่าจะเป็นและสถิติ	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
สัมมนา	ไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต
โครงงาน	ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต

โดยมีเนื้อหาสาระหลักของหัวข้อรายวิชาดังต่อไปนี้

หลักการทางคณิตศาสตร์

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ ตรรกศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ และระเบียบวิธีการพิสูจน์โดยใช้ตัวแบบจากหัวข้อ เซต ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน และทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น

พีชคณิตเชิงเส้น

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ เมทริกซ์ และดีเทอร์มิแนนต์ ระบบสมการเชิงเส้นและการดำเนินการขั้นมูลฐาน ปริภูมิเวกเตอร์ การแปลงเชิงเส้น ค่าเฉพาะและเวกเตอร์เฉพาะ การประยุกต์

แคลคูลัส

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ที่มีเนื้อหาในระดับสูงกว่าวิชาคณิตศาสตร์ในวิชาแกน ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ ปริภูมิมูลคิลิด อนุพันธ์ของฟังก์ชันหลายตัวแปร อนุพันธ์ระบุทิศทาง การประยุกต์ของอนุพันธ์ของฟังก์ชันหลายตัวแปร ปริพันธ์หลายชั้น ระบบพิกัดและการหาปริพันธ์ในระบบต่างๆ ปริพันธ์ตามเส้น ปริพันธ์ตามผิว ทฤษฎีบทปริพันธ์

สมการเชิงอนุพันธ์

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ สมการเชิงอนุพันธ์อันดับหนึ่ง สมการเชิงอนุพันธ์อันดับสอง สมการเชิงอนุพันธ์อันดับสูงและการประยุกต์ สมการเชิงเส้นที่มีสัมประสิทธิ์เป็นตัวแปร ระบบสมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้น ผลการแปลงลาปลาซและการประยุกต์ อนุกรม พูเรียร์ ข้อปัญหาค่าขอบ สมการเชิงอนุพันธ์ย่อยเบื้องต้น

การวิเคราะห์เชิงคณิตศาสตร์

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ ระบบจำนวนจริง ทอพอโลยีบนเส้นจำนวนจริง ลำดับของจำนวนจริง ลิมิตและความต่อเนื่อง การหาอนุพันธ์ และปริพันธ์รีมันน์ อนุกรมของจำนวนจริง

พีชคณิตนามธรรม

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ กรุป ริง ฟิลด์ และการประยุกต์

ตัวแปรเชิงซ้อน

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ ระบบจำนวนเชิงซ้อน การหาอนุพันธ์ การหาปริพันธ์ อนุกรมลอเรนต์ ทฤษฎีบทส่วนตกค้างและการประยุกต์ การส่งคงรูป

ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อน ผลเฉลยของสมการแบบไม่เชิงเส้น ผลเฉลยของระบบสมการเชิงเส้น การประมาณค่าในช่วง การประมาณค่ากำลังสองน้อยที่สุด อนุพันธ์และปริพันธ์เชิงตัวเลข ผลเฉลยเชิงตัวเลขของสมการเชิงอนุพันธ์

ความน่าจะเป็นและสถิติ

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความน่าจะเป็น การแจกแจงความน่าจะเป็น การแจกแจงแบบสุ่มที่สำคัญ การประมาณค่า ช่วงแห่งความเชื่อมั่น การทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน การถดถอย ค่าสหสัมพันธ์ การทดสอบไคสแควร์ สถิติไม่อิงพารามิเตอร์

สัมมนา

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต หมายถึงการนำเสนอบทความทางวิชาการในสาขาคณิตศาสตร์จากวารสารวิชาการเพื่อการอภิปราย

โครงการ

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต หมายถึงการทำวิจัยโดยคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแสดงให้เห็นชัดเจนว่านักศึกษาสามารถประยุกต์วิธีคิดแบบวิทยาศาสตร์และใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และสามารถรายงานผลงานวิจัยตามหลักการเขียนบทความทางวิชาการได้

๘.๒.๒ สาขาวิชาเคมี

ประกอบด้วยเนื้อหาหลักที่จำเป็นต้องเรียนจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๙ หน่วยกิต ดังนี้

กลุ่มเคมีเชิงฟิสิกส์ (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๗ หน่วยกิต
กลุ่มเคมีอินทรีย์ (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๗ หน่วยกิต
กลุ่มเคมีอินทรีย์ (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๗ หน่วยกิต
กลุ่มเคมีวิเคราะห์ (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๗ หน่วยกิต
กลุ่มชีวเคมี (ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
กลุ่มเคมีสหวิทยาการ(ทฤษฎี และหรือปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
สัมมนา	ไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต
โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต

โดยมีเนื้อหาสาระหลักของหัวข้อรายวิชาดังต่อไปนี้

กลุ่มเคมีเชิงฟิสิกส์

(๑) บัณฑิต ทฤษฎี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิตในหัวข้อต่อไปนี้: กฎทางอุณหพลศาสตร์ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพลังงาน สมดุลเคมี อัตราการเกิดปฏิกิริยาและปัจจัยที่มีผลกลไกของปฏิกิริยา โครงสร้างทางอิเล็กทรอนิกส์ของอะตอมและโมเลกุล และการทำนายสมบัติของสาร

ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิตในหัวข้อ ที่สอดคล้องกับหัวข้อทฤษฎี เช่น การหาค่าความร้อนของปฏิกิริยา อันดับปฏิกิริยา การหาค่าคงที่อัตรา การวัดสมบัติทางกายภาพ เป็นต้น

(๒) รายวิชาขั้นสูง ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติการ เช่น เคมีนิวเคลียร์ เคมีคอลลอยด์ เคมีพื้นผิว สมดุลเคมี ไฟฟ้าเคมี สเปกโทรสโกปีของโมเลกุล เคมีคำนวณ เคมีเชิงแสง อุณหพลศาสตร์เชิงสถิติ (Statistical thermodynamics) และการเร่งปฏิกิริยาเคมี เป็นต้น

กลุ่มเคมีอินทรีย์

(๑) บัณฑิต ทฤษฎี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต: ทฤษฎีกลุ่มสมมาตรและพอยท์กรุป สถานะพลังงานเชิงอะตอมและโมเลกุล สัญลักษณ์เทอม ของแข็งอินทรีย์ โครงสร้างผลึก เคมีโคออดิเนชัน ทฤษฎีสถานะผลึกและสารประกอบเชิงซ้อน และกลไกปฏิกิริยา

ปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต สอดคล้องกับหัวข้อทฤษฎี ได้แก่ การสังเคราะห์และการศึกษาสมบัติทางกายภาพของสารอินทรีย์ สารประกอบเชิงซ้อน ออร์แกนโนเมทัลลิก สเปกโทรสโกปีของสารอินทรีย์

(๒) รายวิชาขั้นสูง ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติการ เช่น การสังเคราะห์และการศึกษาสมบัติทางกายภาพบางประการของสารอินทรีย์ ปฏิกิริยาของสารประกอบเชิงซ้อน การวิเคราะห์โครงสร้างของสารประกอบเชิงซ้อน สารอินทรีย์ที่เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา เป็นต้น

กลุ่มเคมีอินทรีย์

(๑) บัณฑิต ทฤษฎี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต: โครงสร้างหมู่ฟังก์ชันและสเตอริโอเคมีของสารอินทรีย์ ปฏิกิริยาเคมีและกลไกการเกิดปฏิกิริยา การออกแบบ การสังเคราะห์สารอินทรีย์อย่างง่าย

ปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต ที่สอดคล้องกับหัวข้อทฤษฎี ได้แก่ เทคนิคการแยกสารอินทรีย์และการทำให้บริสุทธิ์ ศึกษาปฏิกิริยาเฉพาะและพิสูจน์เอกลักษณ์ของสารอินทรีย์และการสังเคราะห์อย่างง่าย

(๒) รายวิชาขั้นสูง ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติการ เช่น สเปกโทรสโกปี และการประยุกต์ทางเคมีอินทรีย์ เคมีเชิงแสงของสารอินทรีย์ เคมีอินทรีย์สังเคราะห์ สารผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ สารเฮเทอโรไซคลิก เคมีอินทรีย์เชิงฟิสิกส์ เป็นต้น

กลุ่มเคมีวิเคราะห์

(๑) บัณฑิต ทฤษฎี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิตในหัวข้อต่อไปนี้:
หลักการวิเคราะห์เชิงปริมาณ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เทคนิคทางโครมาโตกราฟีและการวิเคราะห์ทางไฟฟ้าเคมี

ปฏิบัติการ จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต โดยมีหัวข้อที่สอดคล้องกับหัวข้อทฤษฎี ได้แก่ การวิเคราะห์ปริมาณโดยการตกตะกอน การไทเทรตรูปแบบต่างๆ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยเทคนิคโครมาโตกราฟี การวิเคราะห์ทางเคมีไฟฟ้า

(๒) รายวิชาขั้นสูง ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติการ: เช่น หลักการเครื่องมือทางสเปกโทรสโกปีและการประยุกต์ เช่น absorption, emission, vibration เป็นต้น การวิเคราะห์เชิงความร้อน เช่น TGA, DSC, DMA เป็นต้น การวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือสมัยใหม่ เช่น ICP, AAS, GC-MS, LC, X-ray เป็นต้น

กลุ่มชีวเคมี

บัณฑิต ทฤษฎี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต: โครงสร้างและหน้าที่ของชีวโมเลกุล เอนไซม์และชีวพลังงาน เมแทบอลิซึมและการควบคุมการแสดงออกทางพันธุกรรม

ปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต ที่สอดคล้องกับหัวข้อทฤษฎี ได้แก่ การทดสอบทางกายภาพและทางเคมีสารชีวโมเลกุล การวิเคราะห์เชิงปริมาณ จลนพลศาสตร์ของเอนไซม์ การศึกษากลไกในกระบวนการเมแทบอลิซึมของคาร์โบไฮเดรต การใช้สารละลายบัฟเฟอร์ในทางชีวเคมี

กลุ่มเคมีสหวิทยาการ (Multidisciplinary chemistry)

บัณฑิต ทฤษฎี และหรือปฏิบัติการ จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต:
ความปลอดภัยทางเคมี สเปกโทรสโกปี และวิชาใดวิชาหนึ่งที่เป็นบูรณาการของเคมีต่างสาขาหรือเคมีกับสาขาวิชาอื่นๆ เช่น มาตรวิทยา (metrology) ระบบการจัดการคุณภาพ (quality management : ระบบ ISO) เคมีชีวอินทรีย์ เคมีชีวอินทรีย์ นาโนเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศทางเคมี เคมีสิ่งแวดล้อม เคมีสะอาด (green chemistry) วัสดุศาสตร์ และพอลิเมอร์ เป็นต้น

สัมมนา

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต หมายถึงการนำเสนอบทความทางวิชาการในสาขาวิชาเคมีจากวารสารวิชาการเพื่อการอภิปราย

โครงการ

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต หมายถึงการทำวิจัยโดยคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแสดงให้เห็นชัดเจนว่านักศึกษาสามารถประยุกต์วิธีคิดแบบวิทยาศาสตร์และใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหาทางเคมี และสามารถรายงานผลงานวิจัยตามหลักการเขียนบทความทางวิชาการได้

๘.๒.๓ สาขาวิชาชีววิทยา

ประกอบด้วยเนื้อหาหลักที่จำเป็นต้องเรียนจำนวนไม่น้อยกว่า ๔๑ หน่วยกิต ดังนี้

๘.๒.๓.๑ วิชาแกนสาขา ประกอบด้วยวิชา ต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต

ชีวเคมี(ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
จุลชีววิทยา(ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
เคมีอินทรีย์(ทฤษฎีและปฏิบัติการ)	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
ชีวสถิติ/สถิติพื้นฐาน	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

๘.๒.๓.๒ วิชาเฉพาะสาขา ประกอบด้วยวิชา* ต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต

วิวัฒนาการ	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
การสืบพันธุ์และพันธุกรรม	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
การจัดระบบและความหลากหลายทางชีววิทยา	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
กายวิภาคและสรีรวิทยาของสิ่งมีชีวิต	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
การพึ่งพาต่อกันระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
สัมมนา	ไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต
โครงงาน	ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต

* การตั้งชื่อรายวิชาขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของแต่ละสถาบัน

วิชาที่กำหนดประกอบด้วยเนื้อหาสาระหลักของหัวข้อดังต่อไปนี้

วิวัฒนาการ

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้ :

มโนทัศน์ของดาร์วิน (Darwinian concepts) การเกิดสิ่งมีชีวิตชนิดใหม่และความหลากหลาย ต้นไม้วิวัฒนาการและช่วงเวลา (evolutionary tree(s) and timeline) พันธุศาสตร์ประชากร

การสืบพันธุ์และพันธุกรรม

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้ :

พันธุศาสตร์คลาสสิก (classical genetics) ได้แก่ พันธุศาสตร์ของเมนเดล การวิเคราะห์เพดิกรี การแยกโครโมโซม วัฏจักรเซลล์ การแบ่งเซลล์ไมโทซิสและไมโอซิส วัฏจักรชีวิตของสิ่งมีชีวิตที่สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศ โครงสร้างจีโนม เป็นต้น การถ่ายทอดข้อมูลพันธุกรรม ได้แก่ พันธุกรรมระดับโมเลกุล การถอดรหัส การแปลรหัส มิวเทชัน การควบคุมการทำงานของยีน พันธุวิศวกรรม เป็นต้น

การจัดระบบและความหลากหลายทางชีววิทยา

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้ :

ประวัติวิวัฒนาการ (phylogeny) เครื่องมือในการศึกษาการจัดระบบ ความหลากหลายและการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตเป็นระบบต่างๆ

โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้ :
โมเลกุลชีวภาพ (biomolecules) โครงสร้างและหน้าที่ของออร์แกเนลล์ เซลล์โพรงแคโรติโอตและยูแคริโอต ส่วนที่ห่อหุ้มเซลล์ วัฏจักรเซลล์และการควบคุม การเปลี่ยนแปลงของเซลล์ วิธีการศึกษาด้านชีววิทยาของเซลล์

กายวิภาคและสรีรวิทยาของสิ่งมีชีวิต

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้ :
พลังงานและสมดุลของสาร โครงสร้างและหน้าที่ของเนื้อเยื่อของพืชและ/หรือสัตว์ ระบบอวัยวะ การทำงาน และการควบคุมของสิ่งมีชีวิตหลายเซลล์ (พืช และ/หรือสัตว์)

การพึ่งพาท่อกันระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้ :
นิเวศวิทยาระดับสิ่งมีชีวิต ระดับประชากร ระดับชุมชน สิ่งมีชีวิตและระบบนิเวศ ชีววิทยาการอนุรักษ์

สัมมนา

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต หมายถึงการนำเสนอบทความวิชาการในสาขาวิชาชีววิทยาจากวารสารวิชาการเพื่อการอภิปราย

โครงงาน

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต หมายถึงการทำวิจัยโดยคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแสดงให้เห็นชัดเจนว่านักศึกษาสามารถประยุกต์วิธีคิดแบบวิทยาศาสตร์และใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหาทางชีววิทยา และสามารถรายงานผลงานวิจัยตามหลักการเขียนบทความทางวิชาการได้

๘.๒.๔ สาขาวิชาฟิสิกส์

ประกอบด้วยเนื้อหาหลักที่จำเป็นต้องเรียนในหลักสูตรเป็นวิชาที่อยู่ในหมวด ๗.๒.๒ รวมกันต้องไม่น้อยกว่า ๒๘ หน่วยกิต ดังนี้

ปฏิบัติการฟิสิกส์ชั้นกลางและชั้นสูง	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
กลศาสตร์คลาสสิก	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
กลศาสตร์ควอนตัม	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ทฤษฎีแม่เหล็กไฟฟ้า	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ฟิสิกส์เชิงอุณหภาพและฟิสิกส์เชิงสถิติ	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ฟิสิกส์ยุคใหม่	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
การสั่นและคลื่น	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
คณิตศาสตร์สำหรับฟิสิกส์	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
สัมมนา	ไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต
โครงงาน	ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต

โดยมีเนื้อหาสาระหลักของหัวข้อรายวิชาดังต่อไปนี้

ปฏิบัติการฟิสิกส์ชั้นกลางและชั้นสูง

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ประกอบด้วยการทดลองที่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักที่จำเป็นต้องเรียนในหลักสูตร

กลศาสตร์คลาสสิก

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้
กลศาสตร์แบบนิวตัน การสั่น การเคลื่อนที่ในกรอบอ้างอิงไม่เฉื่อย การเคลื่อนที่ของระบบอนุภาค
แรงศูนย์กลาง กลศาสตร์แบบลากรองจ์และแบบแฮมิลตันเบื้องต้น

กลศาสตร์ควอนตัม

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้
แนวคิดเบื้องต้นของกลศาสตร์ควอนตัม ฟังก์ชันคลื่นและความหมายของฟังก์ชันคลื่น ตัวดำเนินการ
สมการชเรอดิงเงอร์ ผลเฉลยของสมการชเรอดิงเงอร์ในปัญหาหนึ่งมิติ

ทฤษฎีแม่เหล็กไฟฟ้า

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้
ไฟฟ้าสถิตย์ แม่เหล็กสถิตย์ สนามไฟฟ้าและสนามแม่เหล็กในตัวกลาง ข้อปัญหาค่าขอบ สมการแมกซ์เวลล์
การแผ่ของสนามแม่เหล็กไฟฟ้าในตัวกลาง

ฟิสิกส์เชิงอุณหภาพและฟิสิกส์เชิงสถิติ

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้
กฎต่าง ๆ ทางอุณหพลศาสตร์ เอนโทรปี การเปลี่ยนเฟส สถิติแบบแมกซ์เวลล์ - โบลต์ซมันน์
เฟอร์มี-ดิแรก และโบส-ไอน์สไตน์

ฟิสิกส์ยุคใหม่

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้
ทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษ ฟิสิกส์ของอะตอม สมบัติของของแข็ง ฟิสิกส์นิวเคลียร์และอนุภาคมูลฐาน

การสั่นและคลื่น (Vibrations and Waves)

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้ การสั่นแบบ
ต่างๆ สมการคลื่นในหลายมิติ คลื่นเคลื่อนที่ สมบัติของคลื่น การวิเคราะห์แบบฟูเรียร์ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

คณิตศาสตร์สำหรับฟิสิกส์

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยหัวข้ออย่างน้อยที่สุดต่อไปนี้
สมการเชิงอนุพันธ์ สมการเชิงอนุพันธ์ย่อย ข้อปัญหาค่าขอบ เวกเตอร์เชิงวิเคราะห์ชั้นสูง อนุกรม
ผลการแปลงลาปลาซและฟูเรียร์

สัมมนา

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต หมายถึงการนำเสนอบทความทางวิชาการใน
สาขาวิชาฟิสิกส์จากวารสารวิชาการเพื่อการอภิปราย

โครงการ

จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต หมายถึงการทำวิจัยโดยคำแนะนำจากอาจารย์
ที่ปรึกษาเพื่อแสดงให้เห็นชัดเจนว่านักศึกษาสามารถประยุกต์วิธีคิดแบบวิทยาศาสตร์และใช้กระบวนการทาง
วิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา และสามารถรายงานผลงานวิจัยตามหลักการเขียนบทความทางวิชาการได้

๘.๓ วิชาเฉพาะด้านเลือก

ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดวิชาเฉพาะด้านเลือก ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบันนั้นๆ
โดยมีจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาเฉพาะด้านเลือก วิชาเฉพาะด้านบังคับ และวิชาแกน รวมกันแล้วต้อง
ไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

๘.๓.๑ สาขาวิชาคณิตศาสตร์

เลือกรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์เพิ่มเติม สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรสาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ให้เลือกวิชาเฉพาะด้านเลือกในกลุ่มคณิตศาสตร์ประยุกต์

๘.๓.๒ สาขาวิชาเคมี

เลือกรายวิชาขั้นสูงในกลุ่มเคมีวิเคราะห์ กลุ่มเคมีอินทรีย์ กลุ่มเคมีอนินทรีย์ กลุ่มเคมีเชิงฟิสิกส์และรายวิชากลุ่มชีวเคมี กลุ่มเคมีสหวิทยาการ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพ

๘.๓.๓ สาขาวิชาชีววิทยา

เลือกรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับชีววิทยาเพิ่มเติม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพ

๘.๓.๔ สาขาวิชาฟิสิกส์

เลือกรายวิชา เช่น ทัศนศาสตร์ กลศาสตร์เชิงสถิติ สวณศาสตร์ (acoustics) ฟิสิกส์สถานะแข็ง ฟิสิกส์อะตอม ฟิสิกส์นิวเคลียร์และอนุภาค ดาราศาสตร์และฟิสิกส์ดาราศาสตร์ สัมผัสภาพ เป็นต้น

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาควรตระหนักถึงเงื่อนไขการเรียนรู้ซึ่งหมายถึงสภาพที่เหมาะสมกับผลการเรียนรู้แต่ละประเภท โดยผู้สอนเข้าใจความสำคัญ ทำให้เกิดการเรียนรู้จริงในรายวิชาต่างๆ ทั้งหลักสูตร รวมทั้งสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่แยบยลและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อการปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพ

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

สถาบันอุดมศึกษาควรตระหนักถึงแนวทางที่สถาบันใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร อันจะทำให้บัณฑิตมีคุณลักษณะตามที่กำหนด และสามารถปฏิบัติงานในการประกอบอาชีพตามสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์การสอนในรายวิชานั้น คือการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของรายวิชาตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ตลอดจนรู้วิธีวิจัยเพื่อหาความรู้ นอกจากนี้ยังต้องกำหนดวิธีการเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนได้มีคุณธรรมจริยธรรม และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยในการจัดการเรียนการสอนนั้นให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการจัดสื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือหลายรูปแบบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๙.๑.๑ การสอนแบบเน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นวิธีการให้ผู้เรียนสืบเสาะหาความจริงแบบวิทยาศาสตร์ และใช้สตัทัสบุกรณณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวิธีการ

๙.๑.๒ การสอนแบบเน้นกรณีปัญหา เป็นวิธีสอนที่ให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนคิดและดำเนินการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ เลือกวิธีการและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองภายใต้การแนะนำของอาจารย์ผู้สอน เป็นการส่งเสริมให้เข้าใจและเรียนรู้การแก้ปัญหา วิธีการนี้เหมาะกับการสอนภาคปฏิบัติในห้องทดลอง

๙.๑.๓ การสอนแบบเน้นสมรรถนะ มุ่งเน้นวิธีการปฏิบัติพร้อมกับการผนึกรวมองค์ความรู้ จนผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพจากการเรียนรู้พร้อมทั้งมีทักษะการปฏิบัติงานได้จริง รูปแบบและวิธีการสอนอาจเป็นการบรรยายโดยยกตัวอย่างประกอบ การอภิปรายซักถามระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การฝึกประสบการณ์ภาคสนาม การศึกษาดูงาน เป็นต้น

๙.๑.๔ การสอนแบบเน้นการคิดวิเคราะห์ การสร้างผลงานและพัฒนาให้เกิดความคิดใหม่ การสร้างผลผลิตและความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

(๑) การสอนแบบเน้นการคิดวิเคราะห์ เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และพัฒนางานจากความคิดเห็น โดยให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นจากการเขียนรายงานหลังจากได้ทดสอบความคิดกับผู้ร่วมงาน และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานเป็นต้น

(๒) การสอนแบบเน้นการสร้างผลงานและพัฒนาเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ เป็นการสอนที่พัฒนาจากงานวิจัย รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างผลงานและพัฒนางานเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ ซึ่งจะเป็นการเรียนรู้โดยการทำโครงการงานวิทยาศาสตร์

(๓) การสอนแบบเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมและประเพณี มองเห็นปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม และหาแนวทางแก้ไข

๙.๑.๕ การสอนแบบสาธิต เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้สังเกตขั้นตอนการปฏิบัติด้วยการเห็นตัวอย่าง พร้อมการอธิบายและอาจให้ผู้เรียนฝึกทำหรืออภิปราย ซักถามไปพร้อมกัน

๙.๑.๖ การสอนแบบบรรยายและอภิปราย เป็นการสอนที่มุ่งการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน หรือระดมความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ผู้สอนอาจจัดรูปแบบสัมมนา อภิปรายแบบพอร์รัม แบบกลุ่มย่อย แบบโต้วาที เป็นต้น

นอกจากนี้สถาบันอาจกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยสอดคล้องกับเป้าประสงค์และพันธกิจในการผลิตบัณฑิต ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

สถาบันต้องจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ และต้องประเมินผลการเรียนรู้ให้ครบตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรครบทุกด้าน วิธีการวัดผลทำได้หลายรูปแบบ เช่น การสอบข้อเขียน ซึ่งอาจมีการสอบย่อย สอบกลางภาคเรียน และสอบปลายภาคเรียน วัดและประเมินจากการศึกษาค้นคว้าแล้วนำเสนอผลต่อชั้นเรียน การนำเสนอเป็นรายงาน การอภิปราย การประเมินจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนโดยต้องใช้วิธีการวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านให้เหมาะสม โดยต้องประเมินได้ถูกต้องเที่ยงตรง มีความน่าเชื่อถือโดยเกณฑ์ของการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามข้อกำหนดของแต่ละสถาบันและสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ

ตัวอย่างวิธีการวัดและประเมินผลมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

๙.๒.๑ ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้น การประเมินผลงานที่มอบหมาย และการกำหนดแนวปฏิบัติ

๙.๒.๒ ด้านความรู้

ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การนำเสนอรายงานและผลงาน การประเมินผลงานวิจัยในวิชาโครงการงาน

๙.๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การนำเสนอรายงานและผลงานสังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในการร่วมอภิปรายในชั้นเรียน

๙.๒.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินตนเอง ประเมินจากการทำงานกลุ่มและงานที่มอบหมาย ตลอดจนการประเมินจากความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

๙.๒.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
 ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การแสดงความคิดเห็น
 ในขณะร่วมอภิปรายในชั้นเรียน หรือประเมินจากการทำแบบฝึกหัดและงานที่มอบหมาย ตลอดจนประเมิน
 จากการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดระบบการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา
 ทุกคนมีผลการเรียนรู้อย่างน้อยตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิสาขา
 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยอาจมีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

๑๐.๑ ในระดับภาควิชา

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดทำกรทวนสอบระดับภาควิชา โดยการกำหนดระบบและ
 กลไกในการดำเนินการทวนสอบ ในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบ
 การประเมินผล และอาจนำสู่การจัดตั้งคลังข้อสอบของแต่ละภาควิชา

๑๐.๒ ในระดับหลักสูตร

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดทำกรทวนสอบระดับหลักสูตร โดยสาขาวิชาที่มีความ
 พร้อมอาจดำเนินการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทุกด้านอย่างเป็นระบบ โดยการจัดสอบประมวลผลการ
 จบการศึกษาเพื่อประเมินผลการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้จาก
 หลายแหล่ง เช่น จากแหล่งฝึกงาน ผู้ใช้บัณฑิต บัณฑิตใหม่และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นการยืนยันผลการ
 เรียนรู้ที่ได้รับ นอกจากนี้อาจมีการวางแผนและรายงานผลการทวนสอบต่อคณะกรรมการบริหารคณะทุก
 ภาคการศึกษา

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญโปรแกรมที่เน้นวิทยาศาสตร์
 และคณิตศาสตร์ หรือมีวุฒิเทียบเท่าตามที่สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งกำหนด

(๒) มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งกำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้จะเทียบโอนได้เฉพาะในหลักสูตรที่ได้รับการเผยแพร่โดย
 สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และจะต้องเป็นไปตามข้อบังคับ หรือระเบียบของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีจำนวนและคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง
 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือฉบับล่าสุด ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
 เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้เป็นไปตามเกณฑ์
 การประกันคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา

(๒) สำหรับสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๓) สถาบันต้องจัดให้มีบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนในจำนวน ที่เหมาะสมกับจำนวน
 ผู้เรียนและลักษณะของสาขาวิชา

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ควรมีทรัพยากรเพื่อจัดการเรียนการสอน ดังนี้

- (๑) อาคารเรียนและห้องเรียนที่เพียงพอและเอื้อต่อการเรียนการสอน โดยควรจัดห้องเรียนที่มีสื่อและอุปกรณ์อย่างเหมาะสม
- (๒) ห้องทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเอื้อต่อการทำงานของอาจารย์และบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) ห้องปฏิบัติการทั้งเพื่อการสอนและการวิจัย
- (๔) จัดบริการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถให้นักศึกษาใช้ค้นคว้าหาข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ตลอดจนหนังสือหรือตำราที่เกี่ยวข้องในจำนวนที่เหมาะสม
- (๕) การสำรวจความต้องการทรัพยากรที่จำเป็น และมีการจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- (๖) หนังสือหรือตำรา สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ สาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องและวารสารวิชาการในจำนวนที่เหมาะสม
- (๗) อุปกรณ์พื้นฐานสำหรับการเรียนการสอน

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้มีระบบและกลไกในการพัฒนาอาจารย์ให้สามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

๑๔.๑ การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

จัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่เพื่อให้รับทราบถึงนโยบาย ปรัชญา ปณิธานของสถาบัน หลักสูตรและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาการ รวมทั้งการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

๑๔.๒ การพัฒนาคณาจารย์

- (๑) ส่งเสริมให้อาจารย์เพิ่มพูนทักษะที่เกี่ยวกับกลยุทธ์การสอน และการวัดการประเมินผลการเรียนรู้
- (๒) จัดให้มีระบบการพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่อง โดยมีแผนงานการพัฒนาอาจารย์ที่ชัดเจน มีการติดตามและประเมินผล รวมทั้งการนำผลไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาต่อไป
- (๓) จัดให้มีกลไกส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจ ให้อาจารย์สามารถสร้างผลงานวิชาการในสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และหรืองานสร้างสรรค์อื่นที่มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ได้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขานี้ ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินการ ดังนี้

- (๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตรครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

(๓) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๓ และ มคอ. ๔ อย่างน้อยต่อการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนามครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๕ และ มคอ. ๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นปีการศึกษา

(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ. ๓ และ มคอ. ๔ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. ๗ ปีที่แล้ว

(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

(๙) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และหรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี

(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมด อยู่ในเกณฑ์ดี ต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์สู่การปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอน/ปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ควรดำเนินการดังนี้

๑๖.๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน ผู้แทนองค์กรวิชาชีพอย่างน้อย ๑ คน

เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ. ๒ (รายละเอียดของหลักสูตร)

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์แล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องการให้บัณฑิตระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของตน มีคุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกันของสถาบันอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบันฯ และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบันฯ หรือผู้ที่สนใจจะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (curriculum mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานการเรียนรู้ด้านใดบ้าง

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ. ๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และแบบ มคอ. ๔ (รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่า แต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใดบ้าง สถาบันฯ ต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชา จัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอน

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันฯ อนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันฯ ควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติ ให้เปิดสอนแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันฯ อนุมัติ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้วให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนการประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้แต่ละรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาแล้วให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ พร้อมปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะโดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ. ๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และแบบ มคอ. ๖ (รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม) ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการและจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวมประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษาโดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ. ๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้

๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ. ๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหาร

จัดการหลักสูตรในภาพรวมว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและหรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ บันทึกในฐานข้อมูลหลักฐานเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

พ.ศ. ๒๕๕๔

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
พ.ศ. ๒๕๕๔

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
พ.ศ.๒๕๕๔

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. ชื่อสาขา

การแพทย์แผนไทยประยุกต์

๒. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็ม การแพทย์แผนไทยประยุกต์บัณฑิต

Bachelor of Applied Thai Traditional Medicine

ชื่อย่อ พทป.บ.

B.ATM.

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์เป็นวิชาชีพที่นำศาสตร์การแพทย์แผนไทยมาใช้ในการดูแลสุขภาพผู้ป่วยและประชาชน ประกอบด้วย **เวชกรรมแผนไทย** เป็นการตรวจวินิจฉัยและบำบัดรักษาโรคตามทฤษฎีการแพทย์แผนไทย **เภสัชกรรมแผนไทย** เป็นการปรุงยาและผลิตยาจากสมุนไพรสำหรับบำบัดรักษาโรค **หัตถเวชกรรมแผนไทย** เป็นการบำบัดรักษาด้วยการนวดไทยแบบราชสำนัก และ **ผดุงครรภ์** เป็นศาสตร์ในการดูแลหญิงตั้งครรภ์ การทำคลอด การดูแลหญิงหลังคลอด และการดูแลทารกแรกเกิด การดูแลสุขภาพด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยดังกล่าวนี้ ครอบคลุมทั้งการป้องกัน การบำบัดรักษาโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการสร้างเสริมสุขภาพ

ผู้ประกอบการวิชาชีพแพทย์แผนไทยประยุกต์ นอกจากต้องมีความรู้ความสามารถทางด้าน การแพทย์แผนไทยแล้ว ยังต้องมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และความรู้พื้นฐานทางด้าน การแพทย์แผนปัจจุบันด้วย เพื่อเป็นพื้นฐานในการคัดกรองโรค การสื่อสารกับบุคลากรทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพสาขาอื่น การติดตามวิทยาการ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการแพทย์แผนไทยให้เป็นที่ยอมรับในคุณภาพมาตรฐาน

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

- (๑) มีคุณธรรมจริยธรรมของแพทย์แผนไทยประยุกต์ จริยธรรมสำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะ และคุณธรรมจริยธรรมที่วิญญูชนพึงมี
- (๒) มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการทำเวชปฏิบัติการแพทย์แผนไทยประยุกต์อย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง การติดตามวิทยาการใหม่ ๆ การศึกษาต่อเนื่อง ตลอดจนงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้การแพทย์แผนไทย
- (๓) มีวิจรรย์ญาณ สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล/สภาพการณ์ และกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาหรือการพัฒนางานในความรับผิดชอบได้อย่างมีเหตุผล เป็นองค์กรรวม และอย่างสร้างสรรค์ ทั้งในสภาพการณ์ที่คุ้นเคยและที่แตกต่างออกไป
- (๔) มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับบุคลากรสาขาวิชาชีพอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถบูรณาการศาสตร์การแพทย์แผนไทยกับศาสตร์แขนงอื่นในการปฏิบัติงานและการให้บริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน

- (๕) มีโลกทัศน์กว้างไกล และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามความก้าวหน้าทางด้านวิชาการและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้อย่างทันสมัยและทันเหตุการณ์

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ไว้ ๖ ด้านดังต่อไปนี้

ด้านที่ ๑ : คุณธรรมจริยธรรม

- (๑) แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่วิญญูชนพึงมี อาทิ มีวินัย ความรับผิดชอบ ความเมตตากรุณา ความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ จิตสำนึกต่อสังคม และตระหนักในคุณค่าของการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามของไทย
- (๒) แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๓) สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ / ปัญหาทั่วไปและทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม และสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่เหมาะสม

ด้านที่ ๒ : ความรู้

- (๑) มีความรู้ในศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานทำให้เข้าใจตนเอง สังคม ธรรมชาติแวดล้อมและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ อาทิ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา
- (๒) มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน และศาสตร์การแพทย์แผนไทยตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๓) มีความสามารถในการติดตามงานวิจัยและองค์ความรู้ใหม่

ด้านที่ ๓ : ทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหา รวบรวม และประเมินข้อมูล แนวคิด และหลักฐาน เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา
- (๒) สามารถประยุกต์ความรู้และประสบการณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา และสังเคราะห์แนวทางหรือวิธีการเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาทั้งเรื่องทั่วไปและด้านวิชาการ/วิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ได้อย่างสร้างสรรค์

ด้านที่ ๔ : ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ป่วย ญาติ และผู้ร่วมงาน โดยตระหนักในคุณค่าและความรู้สึกของความเป็นมนุษย์
- (๒) สามารถทำงานกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ทั้งในฐานะผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาและมีส่วนช่วยและเื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่ม
- (๓) สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจน
- (๔) มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

ด้านที่ ๕ : ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา
- (๒) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมาย และการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ
- (๓) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการฟัง การพูด การเขียน รวมทั้งสามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้

ด้านที่ ๖ : ทักษะพิสัย

(๑) มีความสามารถในการทำหัตถการทางการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามมาตรฐานวิชาชีพสาขา การแพทย์แผนไทยประยุกต์

๖. องค์ครวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ สำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรค ศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาและเกณฑ์ขั้นต่ำของกลุ่มวิชาหรือรายวิชาในแต่ละหมวด ดังนี้

๗.๑	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต
๗.๒	หมวดวิชาชีพ/วิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า ๘๖ หน่วยกิต
	(ก) พื้นฐานวิชาชีพ/วิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า ๔๐ หน่วยกิต
	(ข) วิชาชีพแพทย์แผนไทย	ไม่น้อยกว่า ๔๖ หน่วยกิต
	(๑) เวชกรรมแผนไทย	ไม่น้อยกว่า ๑๔ หน่วยกิต
	(๒) เภสัชกรรมแผนไทย	ไม่น้อยกว่า ๑๔ หน่วยกิต
	(๓) หัตถเวชกรรมแผนไทย	ไม่น้อยกว่า ๑๔ หน่วยกิต
	(๔) ผดุงครรภ์	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต
๗.๓	หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

หมายเหตุ : ทั้งนี้ในหลักสูตรต้องมีรายวิชาชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต วิชา คณิตศาสตร์และสถิติ ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต และในกลุ่มวิชาชีพแพทย์แผนไทยที่กำหนดจะต้องจัด ให้เป็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ รวมไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ซึ่งหมายถึงการฝึกปฏิบัติใน สถานการณ์จริง คือฝึกปฏิบัติในสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เช่น โรงพยาบาล สถานพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์ สถานีอนามัย ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ ชุมชน โรงเรียน วัด สถานที่ผลิตยาและร้านขายยา ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์นิเทศก์/แพทย์ แผนไทยประยุกต์หรือบุคลากรที่เลี้ยงเป็นผู้ดูแล ให้คำปรึกษา ตามเกณฑ์ที่กำหนด การฝึกปฏิบัติใน ลักษณะนี้จัดเป็นการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา

เนื้อหาสาระที่กำหนดเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำของกลุ่มวิชาหรือรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา มีดังนี้

๘.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

เป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้รอบรู้กว้างขวาง มีโลกทัศน์กว้างไกล เข้าใจธรรมชาติ เข้าใจ ตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจสังคม มีความใฝ่รู้ คิดอย่างมีเหตุผล สามารถติดต่อสื่อสารได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าศิลปวัฒนธรรม ดำเนินชีวิตและดำรงตนได้ดีในสังคม ทั้งนี้ต้อง ครอบคลุมสาระวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษา

๘.๒ หมวดวิชาเฉพาะ

- (ก) **พื้นฐานวิชาชีพ** เพื่อเป็นพื้นฐานให้เข้าใจหลักการและแนวทางการประเมินสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยโรค การบำบัดรักษาโรค และการสร้างเสริมสุขภาพ การสืบค้น สมุฏฐานของโรค การวินิจฉัยโรค และการเทียบเคียงโรคระหว่างการแพทย์แผนปัจจุบันกับการแพทย์แผนไทย รวมทั้งการส่งต่อผู้ป่วยระหว่างแพทย์แผนไทยประยุกต์กับ แพทย์แผนปัจจุบันอย่างเหมาะสม ครอบคลุมเนื้อหาสาระ ๒ กลุ่ม ดังนี้
- (๑) **กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานหรือปรีคลินิก** (basic medical sciences หรือ preclinical sciences) จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระอย่างน้อยดังนี้ กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ชีวเคมี จุลชีววิทยาและวิทยาภูมิคุ้มกัน ปรสตีวิทยา พยาธิวิทยาและพยาธิสรีรวิทยา เภสัชพันธุศาสตร์ เภสัชเวท เภสัชวิทยา
 - (๒) **กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือคลินิก** (medical sciences หรือ clinical sciences) จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระอย่างน้อยดังนี้ การตรวจร่างกาย การสืบค้นการวินิจฉัยโรค เวชศาสตร์ทั่วไป โภชนาการ
- (ข) **วิชาชีพแพทย์แผนไทย** จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระ ๔ กลุ่ม ดังนี้
- (๑) **กลุ่มวิชาเวชกรรมแผนไทย** จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ หลักการสำคัญของการแพทย์แผนไทย หลักการ แนวคิด และสาระสำคัญของตำราหรือคัมภีร์ต่าง ๆ ได้แก่ ตำราเวชศึกษา คัมภีร์วรโยคสาร คัมภีร์สมุฏฐานวินิจฉัย คัมภีร์โรคนิทาน คัมภีร์ธาตุวิภังค์ คัมภีร์ธาตุวิภังค์ คัมภีร์ประณจินดา คัมภีร์ฉันทศาสตร์ คัมภีร์มหาโชตรัต คัมภีร์ธาตุบรรจบ คัมภีร์มัจฉापักษันทิกา คัมภีร์ชวดาร คัมภีร์ตักกศิลา คัมภีร์กษัย คัมภีร์มุขโรค คัมภีร์อติสาร คัมภีร์อุทรโรค คัมภีร์สิทธิสาระสงเคราะห์ คัมภีร์มัญชุสารวิเชียร คัมภีร์วิถีภุชโรค คัมภีร์ทิพมาลา คัมภีร์ไพจิตรมหาวงศ์ คัมภีร์อภัยสันตา คัมภีร์สรรพคุณยา และคัมภีร์ที่สำคัญอื่น ๆ การประยุกต์ใช้หลักการ แนวคิด และสาระสำคัญของคัมภีร์แพทย์แผนไทยในการซักประวัติ การตรวจร่างกาย วิเคราะห์โรค และการบำบัดรักษาโรค การให้คำแนะนำ การเทียบเคียงโรคตามหลักการแพทย์แผนไทยกับแพทย์แผนปัจจุบัน และการส่งต่อผู้ป่วยอย่างเหมาะสม
 - (๒) **กลุ่มวิชาเภสัชกรรมแผนไทย** จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ วิวัฒนาการของการใช้ยาสมุนไพร จรรยาเภสัชกรรม หลักเภสัช ๔ เภสัชตำรับยาและผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร โครงสร้างตำรับยา การวิเคราะห์ตำรับยา การตั้งตำรับยาตามหลักเภสัชกรรมไทย ยาสามัญประจำบ้าน ตำรายาที่มีฤทธิ์แรง ตำรายาที่ใช้แทนกัน น้ำกระสายยา หลักการใช้ยาสมุนไพร วิธีการเตรียมยา การปรุงยา เครื่องมือที่ใช้ในการผลิตยา หลักเกณฑ์ในการผลิตยาที่ดี การผลิตยาสมุนไพร รูปแบบต่าง ๆ การประเมินคุณภาพยา วิธีการบรรจุ วิธีการเก็บและรักษายา เทคนิคการควบคุมคุณภาพสมุนไพรและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- (๓) **กลุ่มวิชาหัตถเวชกรรมแผนไทย** จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ ประวัติ การนวดไทย การนวดไทยแบบต่าง ๆ โดยยึดการนวดไทยแบบราชสำนักเป็นหลัก ศีลธรรมจรรยาในการนวด ระเบียบการนวดไทยแบบราชสำนัก ประโยชน์ ข้อห้าม และข้อควรระวังของการนวด หลักการและวิธีการนวดพื้นฐานและจุด สัญญาณ การฝึกกำลังนิ้วมือ การแต่งรสมือ สาเหตุ กลไกการเกิด อาการและ อาการแสดง หลักการตรวจวินิจฉัย การนวดรักษาโรคเบื้องต้นและโรคที่มีความซับซ้อนตามหลักทฤษฎีหัตถเวชกรรม ร่วมกับการใช้ยาสมุนไพร การประคบร้อน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาหารแสดงโรค และทำบริหาร การวิเคราะห์โรคเทียบเคียงกับแผนปัจจุบัน และการส่งต่อผู้ป่วยอย่างเหมาะสม
- (๔) **กลุ่มวิชาผดุงครรภ์** จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ กายวิภาคศาสตร์และ สรีรวิทยาของการตั้งครรภ์ การวินิจฉัยการตั้งครรภ์ การดูแลหญิงในระยะตั้งครรภ์ ภาวะแทรกซ้อนที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ กลไกการคลอด หลักและวิธีการทำ คลอดในรายปกติ หลักการและวิธีการดูแลหญิงตั้งครรภ์จนถึงหลังคลอดด้วย ศาสตร์การแพทย์แผนไทย หลักการดูแลทารกแรกคลอด การให้นมบุตร และการวางแผนครอบครัว

๘.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี

อาจจัดให้เป็นรายวิชาเลือกเพื่อเสริมประสบการณ์หรือความชำนาญในวิชาชีพ หรือเป็นราย วิชาเพื่อให้ผู้เข้าศึกษามีโลกทัศน์กว้าง หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ และการรักษาพยาบาลรูปแบบอื่น ๆ

หมายเหตุ : ในหลักสูตรต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์และสถิติเพื่อ เป็นพื้นฐานการศึกษากลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน และให้สามารถติดตามผลงานวิจัยและ พัฒนาการความรู้ทางด้านการแพทย์แผนไทยได้ นอกจากนี้ยังต้องมีสาระครอบคลุมหลักการของ ธรรมานามัยและการนำไปใช้ในการบำบัดโรคและสร้างเสริมสุขภาพกาย จิต และการปรับพฤติกรรม การนำหลักการศาสนามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต คุณธรรมและจริยธรรมของการแพทย์แผนไทย ประยุกต์

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

ใช้รูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งถือ หลักการว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (student centered) และสอดคล้องกับหลักการของ learning centered education ซึ่งเน้นการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ (learning) และการพัฒนาความสามารถที่สำคัญและจำเป็น (real needs) ต่อการประกอบ วิชาชีพและการดำเนินชีวิต และถือว่าผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้ด้วยวิธีการและความเร็วที่แตกต่าง กัน และจะเรียนรู้ได้ดีหากได้เรียนแบบ active learning ซึ่งหมายถึงการเรียนที่มีกิจกรรม ให้ใช้ความคิดในระดับสูง (higher-order thinking tasks) คือ ได้คิดวิเคราะห์ (analysis)

สังเคราะห์ (synthesis) และประเมิน (evaluation) รวมทั้งได้เรียนในสถานการณ์จริง การเรียนการสอนดังกล่าวมีลักษณะดังนี้

- (๑) ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การศึกษา (educational objectives) และส่งเสริมการพัฒนาความสามารถ/ทักษะด้านต่าง ๆ ที่สำคัญนอกเหนือจากความสามารถและทักษะวิชาชีพ อาทิ การบรรยายแบบ ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน การอภิปรายกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อสังเคราะห์ความรู้ หรือประยุกต์ความรู้เพื่อแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติในห้อง ปฏิบัติการหรือห้อง ฝึกทักษะ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (problem-based learning) การเรียนรู้ เป็นรายบุคคล (individual learning) การเรียนรู้แบบสรุคนิยม (constructivist learning) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (self study) การเรียนรู้จากการทำงาน (work-based learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ (research-based learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสร้าง ผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (crystal-based approach)
- (๒) บูรณาการภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ เพื่อเชื่อมโยงให้เห็นการนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้
- (๓) ให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถานการณ์จริงซึ่งมีการกำกับดูแลจากอาจารย์ผู้สอนอย่างเหมาะสม
- (๔) ใช้สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมและหลากหลาย เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา
- (๕) มีการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาในช่วงเปลี่ยนผ่าน (transitional period) จากการเรียนการสอนในสถานการณ์เดิมไปสู่สถานการณ์ใหม่
- (๖) มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และดูแลช่วยเหลือนักศึกษาที่คาดว่าจะมีหรือที่มี ปัญหาการเรียน เพื่อให้มั่นใจว่าได้ช่วยให้นักศึกษาทุกคนพัฒนาความรู้ ความสามารถเต็มตามศักยภาพของตน
- (๗) ให้ความสำคัญต่อการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตลอดหลักสูตร

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

ใช้กลยุทธ์การประเมินผลที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และ สอดคล้องกับกลยุทธ์การสอนที่กล่าวข้างต้น

- (๑) ให้ความสำคัญกับการประเมินให้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงพัฒนา (formative evaluation) ตนเองของผู้เรียน
- (๒) การประเมินเพื่อตัดสินผลการศึกษา (summative evaluation) จะเน้นการ ประเมินความรู้ความสามารถที่สำคัญ (essential knowledge and skills) ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ทั้งในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง
- (๓) ให้ความสำคัญกับการประเมินคุณสมบัติด้านอื่นนอกเหนือจากความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพ ได้แก่ การประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ และการประเมิน ทางด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น
- (๔) ให้ความสำคัญกับการฝึกให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเอง (self evaluation)

- (๕) ให้ความสำคัญกับการเลือกรูปแบบและวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมิน (validity) และให้ผลการประเมินที่น่าเชื่อถือ (reliability)

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์เป็นอย่างน้อย

๑๐.๑ ระดับรายวิชา

มีกลุ่มอาจารย์ผู้รับผิดชอบพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบ และพิจารณาผลการสอบ

๑๐.๒ ระดับหลักสูตร

ควรจัดให้มีการสอบประมวลความรู้ก่อนสำเร็จการศึกษา และมีคณะกรรมการประเมินมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจากบุคคลและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น ผลการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ความเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ใช้บัณฑิต

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนและประสบการณ์

ให้เป็นไปตามข้อบังคับหรือระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำ

อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

เนื่องจากการสอนสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ สาระสำคัญส่วนหนึ่งคือการจัดการเรียนการสอนวิชาแพทย์แผนไทย ดังนั้นสถาบันการศึกษาจะต้องมีอาจารย์ประจำที่สำเร็จการศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ และเป็นผู้ได้รับใบประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามภาระงานสอนวิชาแพทย์แผนไทย สำหรับระดับคุณวุฒิมีข้อปฏิบัติดังนี้

- (๑) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ อาจารย์ประจำทุกคนที่สอนในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ จะต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
- (๒) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๔ อาจารย์ประจำที่สอนในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ร้อยละ ๕๐ จะต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท

๑๒.๒ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา

- (๑) การจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของหลักสูตร กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าไม่เกิน ๘ คน
- (๒) การจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของวิชาแพทย์แผนไทย กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าไม่เกิน ๔ คน
- (๓) การฝึกปฏิบัติการ กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาไม่เกิน ๘ คน
- (๔) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาไม่เกิน ๔ คน

๑๒.๓ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

สถาบันการศึกษาจะต้องจัดให้มีบุคลากรจำนวนที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการบริหารหลักสูตรให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอนดังนี้

- ๑๓.๑ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีห้องเรียน สื่ออุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เพียงพอ
- ๑๓.๒ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีหนังสือที่ใช้ในการศึกษารายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร รวมทั้งจัดให้มีระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์สำหรับค้นคว้าผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
- ๑๓.๓ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีโรงพยาบาลหรือคลินิกที่ให้การตรวจรักษาด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย ซึ่งมีจำนวนผู้มารับบริการในแต่ละประเภทเพียงพอต่อการศึกษาและฝึกเวชปฏิบัติ การแพทย์แผนไทยประยุกต์ ครอบคลุมทั้ง ๔ กลุ่มวิชา คือ เวชกรรมแผนไทย เภสัชกรรมแผนไทย หัตถเวชกรรมแผนไทย และผดุงครรภ์
- ๑๓.๔ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีหน่วยผลิตยาจากสมุนไพรซึ่งมีการผลิตยาหลายรูปแบบ ทั้งยาเดี่ยวและยาตำรับ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาใด หรือรายวิชาใด หรือกำลังดำเนินการให้มีทรัพยากรข้อ ๑๓.๓ และ ๑๓.๔ ให้เพียงพอหรือเป็นของสถาบันเอง และต้องขอให้สถาบันการศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่นที่มีทรัพยากรดังกล่าวช่วยเหลือ โดยทำข้อตกลงที่ชัดเจน และลงนามโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ตามข้อตกลงดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษาจะต้องสามารถเข้าไปร่วมดูแลการจัดการศึกษาได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ ในกรณีนี้จะต้องจัดให้มีอาจารย์ผู้ควบคุมดูแล การศึกษาและ/หรือการฝึกเวชปฏิบัติอย่างชัดเจน และได้อัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาตามเกณฑ์

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

- ๑๔.๑ มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่
- ๑๔.๒ มีการจัดประชุมอบรมให้ความรู้พื้นฐานทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล
- ๑๔.๓ มีการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ต้องประกันคุณภาพหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยกำหนดตัวชี้วัดหลักและเป้าหมายของผลการดำเนินการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- ๑๕.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานของหลักสูตร
- ๑๕.๒ มีรายละเอียดของหลักสูตรครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- ๑๕.๓ มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ครอบคลุม หัวข้อตามแบบ มคอ. ๓ และ มคอ. ๔ อย่างน้อยก่อนเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ ครบทุกรายวิชา
- ๑๕.๔ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๕ และ มคอ. ๖ ภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
- ๑๕.๕ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๗ ภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นปีการศึกษา
- ๑๕.๖ มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มีรายละเอียด ครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๓ และ มคอ. ๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชา ที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
- ๑๕.๗ มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการ เรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. ๗ ในปีก่อน
- ๑๕.๘ อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
- ๑๕.๙ อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
- ๑๕.๑๐ จำนวนบุคลากรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการและ/หรือ วิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
- ๑๕.๑๑ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพของหลักสูตร เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
- ๑๕.๑๒ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

ตัวบ่งชี้ข้อ ๑๕.๑ - ๑๕.๑๒ เป็นตัวบ่งชี้ผลการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของ สถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของสถาบัน โดย กำหนดไว้ในรายละเอียดหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๒ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ที่กำหนดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่อไป

เกณฑ์การประเมิน : ผลการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับ “เกณฑ์ดี” หมายถึง หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยตัวบ่งชี้ข้อ ๑๕.๑ - ๑๕.๕ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้บังคับมีผลการดำเนินการบรรลุเป้าหมาย และมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้รวม (โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี)

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์สู่การปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่มีความประสงค์จะเปิดสอน/ปรับปรุงหลักสูตรสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ควรดำเนินการดังนี้

- ๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรในหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- ๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน และผู้แทนองค์กรวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ (คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์) อย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยมีหัวข้อหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ.๒ (รายละเอียดของหลักสูตร) (ภาคผนวก)
- ๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์แล้ว สถาบันอุดมศึกษา อาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกัน ของสถาบันอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นที่สนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา หรือผู้ที่สนใจจะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (curriculum mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง
- ๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และแบบ มคอ.๔ (รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชา จะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใดบ้าง สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้ ภาควิชา/สาขาวิชาจัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดของ ประสบการณ์ภาคสนามให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอน
- ๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอุดมศึกษา อนุมัติรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งได้จัดทำ อย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดระบบและกลไก ของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียด ของประสบการณ์ภาคสนามให้ชัดเจน

- ๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติ
- ๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้ว ให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้บรรลุตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- ๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ พร้อมปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และแบบ มคอ.๖ (รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม) ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวม ประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผล และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้
- ๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้อและรายละเอียดอย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับ การรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวมว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. **การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR)**

เพื่อประโยชน์ต่อการกำกับดูแลคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษา การรับรองคุณวุฒิ เพื่อกำหนดอัตราเงินเดือนในการเข้ารับราชการของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) การรับรองคุณวุฒิเพื่อการศึกษาต่อหรือทำงานในต่างประเทศ และเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการ สังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถตรวจสอบหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานได้โดยสะดวก ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR) เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้เปิดสอนไปแล้วอย่างน้อยครึ่งระยะเวลาของหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- ๑๗.๑ เป็นหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ก่อนเปิดสอน และได้แจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตรนั้น

- ๑๗.๒ ผลการประเมินคุณภาพภายในตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยระดับดีขึ้นไปต่อเนื่องกัน ๒ ปีนับตั้งแต่เปิดสอนหลักสูตรที่ได้พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- ๑๗.๓ หลักสูตรใดที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการปรับปรุงตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะกำหนดจากผลการประเมินต่อไป
- ๑๗.๔ กรณีหลักสูตรใดได้รับการเผยแพร่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำกับดูแลให้มีการรักษาคุณภาพให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ โดยผลการประเมินคุณภาพภายในต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป หรือเป็นไปตามที่มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์กำหนดทุกปีหลังจากได้รับการเผยแพร่ หากต่อมาปรากฏว่าผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาถอนการเผยแพร่หลักสูตรนั้น จนกว่าสถาบันอุดมศึกษานั้นจะได้มีการปรับปรุงตามเงื่อนไขของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
พ.ศ. ๒๕๕๔

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. ชื่อสาขา

การแพทย์แผนไทยประยุกต์

๒. ชื่อปริญญาและประกาศนียบัตร

(๑) สายวิชาชีพ

ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

ชื่อเต็ม ประกาศนียบัตรบัณฑิต (การแพทย์แผนไทยประยุกต์)
Graduate Diploma (Applied Thai Traditional Medicine)
ชื่อย่อ ป.บัณฑิต (การแพทย์แผนไทยประยุกต์)
Grad. Dip. (Applied Thai Traditional Medicine)

ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

ชื่อเต็ม การแพทย์แผนไทยประยุกต์มหาบัณฑิต
Master of Applied Thai Traditional Medicine
ชื่อย่อ พทป.ม.
M.ATM.

ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ชื่อเต็ม ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง (การแพทย์แผนไทยประยุกต์)
Higher Graduate Diploma (Applied Thai Traditional Medicine)
ชื่อย่อ ป.บัณฑิตชั้นสูง (การแพทย์แผนไทยประยุกต์)
Higher Grad. Dip. (Applied Thai Traditional Medicine)

ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

ชื่อเต็ม การแพทย์แผนไทยประยุกต์ดุษฎีบัณฑิต
Doctor of Applied Thai Traditional Medicine
ชื่อย่อ พทป.ด.
D.ATM.

(๒) สายวิชาการ

ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

ชื่อเต็ม วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การแพทย์แผนไทยประยุกต์)
Master of Science (Applied Thai Traditional Medicine)
ชื่อย่อ วท.ม. (การแพทย์แผนไทยประยุกต์)
M.S. (Applied Thai Traditional Medicine)

ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

ชื่อเต็ม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การแพทย์แผนไทยประยุกต์) Doctor of Philosophy (Applied Thai Traditional Medicine)
ชื่อย่อ	ปร.ด. (การแพทย์แผนไทยประยุกต์) Ph.D. (Applied Thai Traditional Medicine)

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์เป็นวิชาชีพที่นำศาสตร์การแพทย์แผนไทยมาใช้ในการดูแลสุขภาพผู้ป่วยและประชาชน ประกอบด้วย**เวชกรรมแผนไทย** เป็นการตรวจวินิจฉัยและบำบัดรักษาโรคตามทฤษฎีการแพทย์แผนไทย **เภสัชกรรมแผนไทย** เป็นการปรุงยาและผลิตยาจากสมุนไพรสำหรับบำบัดรักษาโรค **หัตถเวชกรรมแผนไทย** เป็นการบำบัดรักษาด้วยการนวดไทยแบบราชสำนัก และ**ผดุงครรภ์** เป็นศาสตร์ในการดูแลหญิงตั้งครรภ์ การทำคลอด การดูแลหญิงหลังคลอด และการดูแลทารกแรกเกิด การดูแลสุขภาพด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยดังกล่าวนี้ ครอบคลุมทั้งการป้องกันการบำบัดรักษาโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการสร้างเสริมสุขภาพ

ผู้ประกอบการวิชาชีพแพทย์แผนไทยประยุกต์ นอกจากต้องมีความรู้ความสามารถทางการแพทย์แผนไทยแล้ว ยังต้องมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และความรู้พื้นฐานทางการแพทย์แผนปัจจุบันด้วย เพื่อเป็นพื้นฐานในการคัดกรองโรค การสื่อสารกับบุคลากรทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพสาขาอื่น การติดตามวิทยาการ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการแพทย์แผนไทยให้เป็นที่ยอมรับในคุณภาพมาตรฐาน

ปัจจุบันประชาชนหันมาสนใจดูแลสุขภาพด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลก็มีนโยบายชัดเจนในการสนับสนุนการแพทย์แผนไทยโดยจัดทำเป็นยุทธศาสตร์ของชาติ การพัฒนาการแพทย์แผนไทยให้เป็นที่ยอมรับในคุณภาพมาตรฐานโดยการสร้างบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัย พัฒนาด้านวิชาการ รวมทั้งการรวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการแพทย์แผนไทยอันเป็นภูมิปัญญาล้ำค่าของชาติ ให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนสืบไป

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

- (๑) มีคุณธรรมจริยธรรมของแพทย์แผนไทยประยุกต์ จริยธรรมสำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะ คุณธรรมจริยธรรมที่วิญญูชนพึงมี และสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมทั้งในเชิงวิชาการและวิชาชีพ
- (๒) มีความรู้ขั้นสูงทางวิชาการด้านการแพทย์แผนไทย และความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และเภสัชศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาปัญหา การพัฒนาและการวิจัย ค้นคว้า รวบรวมองค์ความรู้การแพทย์แผนไทยอย่างถูกต้องและเป็นระบบ
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนทางวิชาการและวิชาชีพ และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการรวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลความรู้ทางการแพทย์แผนไทยจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งจากการทำวิจัย

- (๔) มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับบุคลากรสาขาวิชาชีพอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในฐานะผู้นำและสมาชิกกลุ่ม สามารถแก้ไขปัญหา/ข้อขัดแย้งระหว่างบุคคล และมีความรับผิดชอบสูงต่องานในความรับผิดชอบและต่อการพัฒนาตนเองในเชิงวิชาการและวิชาชีพ
- (๕) มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ และวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลความรู้

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ไว้ ๖ ด้านสำหรับแต่ละระดับดังต่อไปนี้

ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

ด้านที่ ๑ : คุณธรรม จริยธรรม

- (๑) แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่วิญญูชนพึงมี และคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์อย่างสม่ำเสมอและเป็นแบบอย่างที่ดี
- (๒) สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์/ปัญหาทั่วไปและทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม และสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางค่านิยม

ด้านที่ ๒ : ความรู้

- (๑) มีความรู้ระดับสูงทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๒) มีความรู้ในศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันกับงานการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๓) มีความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยใหม่ ๆ และนวัตกรรม

ด้านที่ ๓ : ทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์การปฏิบัติงานเพื่อศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่ซับซ้อน
- (๒) สามารถระบุแหล่งข้อมูลหรือเทคนิคการวิเคราะห์เพิ่มเติม และจัดทำข้อเสนอในการแก้ปัญหาหรือกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน

ด้านที่ ๔ : ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเองและเป็นกลุ่มในสถานการณ์ที่หลากหลาย รวมทั้งสถานการณ์ใหม่หรือที่ต้องการไหวพริบและความฉับไว
- (๒) มีความรับผิดชอบสูงในหน้าที่การงานหรือสถานการณ์อื่น ๆ ทางวิชาชีพ
- (๓) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาความรู้และทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นสำหรับงานในปัจจุบันและการพัฒนาในอนาคต

ด้านที่ ๕ : ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนวทางแก้ปัญหา
- (๒) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในการพูด การเขียน รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๓) มีการประเมินความสำเร็จของการสื่อสารกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้านที่ ๖ : ทักษะพิสัย

- (๑) มีความสามารถในการทำหัตถการทางการแพทย์แผนไทยประยุกต์ในระดับชำนาญการ

ระดับที่ ๔ ปริญาโท

ด้านที่ ๑ : คุณธรรม จริยธรรม

- (๑) แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรม และการจัดการกับความขัดแย้งและปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
- (๒) สามารถวินิจฉัยเหตุการณ์/ปัญหาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพที่มีความซับซ้อนเชิงวิชาการหรือวิชาชีพ ในสถานการณ์ที่ไม่มีข้อมูลทางจรรยาบรรณวิชาชีพ หรือไม่มีระเบียบข้อบังคับเพียงพอ ด้วยความไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ด้วยความยุติธรรม มีหลักฐานชัดเจน และตอบสนองปัญหาตามหลักการ เหตุผล และค่านิยมอันดีงาม
- (๓) สามารถหยิบยกปัญหาทางจริยธรรมวิชาชีพที่มีอยู่เพื่อการทบทวนและแก้ไข

ด้านที่ ๒ : ความรู้

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาสาระหลักของสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เฉพาะบางแขนงวิชาที่กำหนด
- (๒) มีความรู้ในศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับงานการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๓) มีความเข้าใจทฤษฎีการวิจัยและวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดถึงผลกระทบของผลงานวิจัยในปัจจุบันที่มีต่อองค์ความรู้และการปฏิบัติในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๔) ตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของระดับชาติและนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

ด้านที่ ๓ : ทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์การปฏิบัติงานในการจัดการบริบทใหม่หรือในสถานการณ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ และพัฒนาแนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองประเด็นหรือปัญหาในด้านวิชาการ/วิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๒) สามารถใช้ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการในการวิเคราะห์ประเด็นหรือปัญหาที่ซับซ้อน รวมถึงพัฒนาข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องได้อย่างสร้างสรรค์
- (๓) สามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยได้ด้วยตนเอง และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้หรือแนวทางการปฏิบัติเดิม

ด้านที่ ๔ : ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างเต็มที่ในการจัดการข้อโต้แย้งและปัญหาต่าง ๆ และแสดงออกซึ่งทักษะการเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม
- (๒) มีความรับผิดชอบสูงในหน้าที่การงานหรือสถานการณ์อื่น ๆ ทางวิชาชีพ สามารถแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนหรือมีความยุ่งยากได้ด้วยตนเอง
- (๓) สามารถประเมินตนเอง รวมทั้งวางแผนในการพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระดับสูงได้

ด้านที่ ๕ : ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษา ค้นคว้า สรุปปัญหา และเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา โดยเจาะลึกเฉพาะบางแขนงวิชาที่กำหนด

- (๒) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชนทั่วไป โดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

ด้านที่ ๖ : ทักษะพิสัย

- (๑) มีความสามารถในการใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการแพทย์แผนไทยประยุกต์ที่เหมาะสมกับแขนงวิชาที่ศึกษา

ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ด้านที่ ๑ : คุณธรรม จริยธรรม

- (๑) แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรม และการจัดการกับความขัดแย้งและปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
- (๒) สามารถวินิจฉัยเหตุการณ์/ปัญหาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพที่มีความซับซ้อนเชิงวิชาการหรือวิชาชีพ ในสถานการณ์ที่ไม่มีข้อมูลทางจรรยาบรรณวิชาชีพ หรือไม่มีระเบียบข้อบังคับเพียงพอ ด้วยความไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ด้วยความยุติธรรม มีหลักฐานชัดเจน และตอบสนองปัญหาตามหลักการ เหตุผล และค่านิยมอันดีงาม
- (๓) สามารถหยิบยกปัญหาทางจริยธรรมวิชาชีพที่มีอยู่เพื่อการทบทวนและแก้ไข

ด้านที่ ๒ : ความรู้

- (๑) มีความรู้อย่างลึกซึ้งและทันสมัยในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องเฉพาะบางแขนงวิชาที่กำหนด
- (๒) มีความรู้ความเข้าใจถึงการดำเนินการวิจัยในปัจจุบันและทฤษฎีที่จะเกิดขึ้น
- (๓) มีความรู้และความเข้าใจในกฎ ระเบียบ และจรรยาบรรณทางวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง

ด้านที่ ๓ : ทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถวิเคราะห์สถานการณ์/ปัญหาที่ซับซ้อนทางด้านวิชาการ/วิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ และประเมินความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ในการพัฒนาหรือแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และสามารถติดตามผลที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งสังเคราะห์เป็นความรู้ที่จะช่วยพัฒนาการปฏิบัติงานในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๒) สามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยได้ด้วยตนเอง และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้หรือแนวทางการปฏิบัติเดิม

ด้านที่ ๔ : ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สร้างปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ และแสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำในทางวิชาการหรือวิชาชีพ และสังคมที่ซับซ้อน
- (๒) สามารถริเริ่มและรับผิดชอบกิจกรรมหรืองานทางวิชาชีพในหมวดวิชา/สาขาของตนอย่างเต็มที่
- (๓) สนับสนุนผู้อื่นและร่วมงานในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- (๔) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ ๕ : ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษา ค้นคว้า สรุปปัญหา และเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา โดยเจาะลึกเฉพาะบางแขนงวิชาที่กำหนด

- (๒) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชนทั่วไป โดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

ด้านที่ ๖ : ทักษะพิสัย

- (๑) มีความสามารถในการทำและประยุกต์ใช้หลักการทางการแพทย์แผนไทยประยุกต์แขนงวิชาที่ศึกษาในระดับเชี่ยวชาญ

ระดับที่ ๖ ปริญาเอก

ด้านที่ ๑ : คุณธรรม จริยธรรม

- (๑) แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรม และการจัดการกับความขัดแย้งและปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
- (๒) สามารถวินิจฉัยเหตุการณ์/ปัญหาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพที่มีความซับซ้อนเชิงวิชาการหรือวิชาชีพ ในสถานการณ์ที่ไม่มีข้อมูลทางจรรยาบรรณวิชาชีพ หรือไม่ระเบียบข้อบังคับเพียงพอ ด้วยความไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ด้วยความยุติธรรม มีหลักฐานชัดเจน และตอบสนองปัญหาตามหลักการ เหตุผล และค่านิยมอันดีงาม
- (๓) สามารถชี้ให้เห็นข้อควรทบทวนและแก้ไข/พัฒนาของจรรยาบรรณที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ด้านที่ ๒ : ความรู้

- (๑) มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้และลึกซึ้งในองค์ความรู้ที่เป็นแก่นในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เฉพาะบางแขนงวิชาที่กำหนด รวมถึงประเด็นปัญหาสำคัญของวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๒) สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือพัฒนานวัตกรรมสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ
- (๓) มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ

ด้านที่ ๓ : ทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถใช้ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและเทคนิคการแสวงหาความรู้ในการวิเคราะห์ ประเด็นและปัญหาสำคัญ และพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาด้วยวิธีการใหม่ ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์
- (๒) สามารถสังเคราะห์และบูรณาการผลงานการวิจัย ทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ที่ศึกษาในชั้นสูง เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจใหม่
- (๓) สามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญในเรื่องที่ซับซ้อนที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่หรือปรับปรุงแนวปฏิบัติเดิม

ด้านที่ ๔ : ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สร้างปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ และแสดงออกถึงความโดดเด่นในการเป็นผู้นำในทางวิชาการหรือวิชาชีพ และสังคมที่ซับซ้อน
- (๒) มีความสามารถสูงในการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการและวิชาชีพ
- (๓) สามารถวางแผนวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนสูงมากได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถวางแผนในการพัฒนาตนเองและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ ๕ : ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษา ค้นคว้า ในประเด็นปัญหาที่สำคัญและซับซ้อน สรุปปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา โดยเจาะลึกเฉพาะบางแขนงวิชาที่กำหนด
- (๒) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชนทั่วไป โดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

ด้านที่ ๖ : ทักษะพลี

- (๑) มีความสามารถในการใช้หลักการและเทคโนโลยีทางการแพทย์แผนไทยประยุกต์และนำไปพัฒนาองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมที่เหมาะสมกับแขนงวิชาที่ศึกษา

๖. องค์การวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี เนื่องจากสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์กำหนดให้การศึกษาเฉพาะในระดับที่ ๒ ปริญญาตรี เป็นคุณวุฒิสำหรับการขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

๗. โครงสร้างหลักสูตร

- ๗.๑ **ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต** ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
- ๗.๒ **ระดับที่ ๔ ปริญญาโท** ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ
 - แผน ก** เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้
 - แบบ ก ๑** ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด
 - แบบ ก ๒** ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
 - แผน ข** เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต
- ๗.๓ **ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง** ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
- ๗.๔ **ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก** แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ
 - แบบ ๑** เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ ต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

๘. เนื้อหาสาระสำคัญ

เนื้อหาสาระของกลุ่มวิชาหรือรายวิชาในแต่ละระดับ เป็นดังนี้

๘.๑ **ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต** เป็นเนื้อหาสาระความรู้และหรือทักษะทางวิชาชีพที่สำคัญหรือในระดับที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี เพื่อปรับปรุงหรือเพิ่มเติมความรู้ความสามารถในการประกอบโรคศิลปะ

๘.๒ **ระดับที่ ๔ ปริญญาโท** เป็นเนื้อหาสาระความรู้และทักษะที่จะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัยและหรือพัฒนาความชำนาญระดับสูงทางวิชาชีพ อาทิ สถิติและระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง

สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เมื่อเข้าศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในหลักสูตรคุณวุฒิสายวิชาการจะต้องลงทะเบียนศึกษารายวิชาทางด้านการแพทย์แผนไทยประยุกต์เพิ่มเติมเฉพาะแขนงวิชาที่ต้องการศึกษาให้มีพื้นฐานอย่างน้อยเทียบเท่ากับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยไม่นับหน่วยกิต และสอบได้สัญลักษณ์ S

๘.๓ **ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง** เป็นเนื้อหาสาระความรู้และหรือทักษะทางวิชาชีพบางแขนงวิชาที่สำคัญหรือในระดับที่สูงกว่าระดับปริญญาโท เพื่อปรับปรุงหรือเพิ่มเติมความรู้ความสามารถในการประกอบโรคศิลปะ

๘.๔ **ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก** เป็นเนื้อหาสาระความรู้และทักษะที่จะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัย การศึกษาค้นคว้าที่ลุ่มลึกในระดับสูงอย่างมีอิสระ การติดตามพัฒนาการล่าสุดขององค์ความรู้ ตลอดจนการแปลความหมายและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาเนื้อหาสาระในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ในแขนงวิชาที่ต้องการค้นคว้า อาทิ สถิติและระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง

สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานการแพทย์ แผนไทยประยุกต์เมื่อเข้าศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในหลักสูตรคุณวุฒิสายวิชาการ จะต้องลงทะเบียนศึกษารายวิชาทางด้านการศึกษาแพทย์แผนไทยประยุกต์เพิ่มเติมเฉพาะแขนง วิชาที่ต้องการศึกษาให้มีพื้นฐานอย่างน้อยเทียบเท่ากับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยไม่นับหน่วยกิต และสอบได้สัญลักษณ์ S

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ (บัณฑิตศึกษา)

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

ใช้รูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งถือหลักการว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (student centered) โดยเน้นการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ (learning centered education) และการพัฒนาความสามารถที่สำคัญและจำเป็น (real needs) กล่าวคือ

- (๑) เน้นวิธีการเรียนการสอนภาคทฤษฎีแบบ active learning ซึ่งหมายถึงการเรียนที่มีกิจกรรมให้ใช้ความคิดในระดับสูง (higher-order thinking tasks) คือการวิเคราะห์ (analysis) สังเคราะห์ (synthesis) และประเมิน (evaluation)
- (๒) เน้นการเรียนการสอนภาคปฏิบัติแบบ active learning เช่น การปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง (real situation) การทำโครงงาน การทำวิจัย
- (๓) เน้นการค้นคว้า/แสวงหาข้อมูลความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสังเคราะห์องค์ความรู้

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

ใช้กลยุทธ์การประเมินผลที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และสอดคล้องกับกลยุทธ์การสอนที่กล่าวข้างต้น

- (๑) ให้ความสำคัญกับการประเมินให้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงพัฒนา (formative evaluation) ตนเองของผู้เรียน
- (๒) การประเมินเพื่อตัดสินผลการศึกษา (summative evaluation) จะเน้นการประเมินความรู้ความสามารถที่สำคัญ (essential knowledge and skills) ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ทั้งในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง
- (๓) ให้ความสำคัญกับการประเมินคุณสมบัติด้านอื่นนอกเหนือจากความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ ได้แก่ การประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ และการประเมินทางด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น
- (๔) ให้ความสำคัญกับการฝึกให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเอง (self evaluation)
- (๕) ให้ความสำคัญกับการเลือกรูปแบบและวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมิน (validity) และให้ผลการประเมินที่น่าเชื่อถือ (reliability)

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์เป็นอย่างน้อย

๑๐.๑ **ระดับรายวิชา**

มีกลุ่มอาจารย์รับผิดชอบพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบ และพิจารณาผลการสอบ

๑๐.๒ **ระดับหลักสูตร**

ควรจัดให้มีคณะกรรมการประเมินมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจากบุคคล และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น จากความเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา และผู้ใช้บัณฑิต

๑๑. **คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้**

๑๑.๑ **คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา**

ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับต่าง ๆ จะต้องสำเร็จการศึกษาดังนี้

- (๑) **ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต** เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์และได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๒) **ระดับที่ ๔ ปริญญาโท** เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๓) **ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง** เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์และได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- (๔) **ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก** เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือปริญญาโทสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ที่มีผลการเรียนดีมาก (คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๓.๒๕)

รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา

๑๑.๒ **การเทียบโอนผลการเรียนและประสบการณ์**

ให้เป็นไปตามข้อบังคับหรือระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา

๑๒. **คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน**

๑๒.๑ **คุณสมบัติของอาจารย์ประจำ**

อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

๑๒.๒ **สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา**

ระดับบัณฑิตศึกษาที่จัดให้มีการฝึกปฏิบัติการและหรือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ต้องมีสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ดังนี้

- (๑) การฝึกปฏิบัติการ กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาไม่เกิน ๘ คน
- (๒) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาไม่เกิน ๔ คน

สำหรับสัดส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระต่อนักศึกษาต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

๑๒.๓ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

สถาบันการศึกษาจะต้องจัดให้มีบุคลากรจำนวนที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการบริหารหลักสูตรให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอนดังนี้

๑๓.๑ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ พร้อมสื่ออุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๑๓.๒ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีหนังสือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รวมทั้งจัดให้มีระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์สำหรับการค้นคว้าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

๑๓.๓ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีโรงพยาบาลหรือคลินิกที่ให้การตรวจรักษาด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย ซึ่งมีจำนวนผู้มารับบริการในแต่ละประเภทเพียงพอต่อการศึกษาและฝึกเวชปฏิบัติ การแพทย์แผนไทยประยุกต์ ครอบคลุมทั้ง ๔ กลุ่มวิชา คือ เวชกรรมแผนไทย เภสัชกรรมแผนไทย หัตถเวชกรรมแผนไทย และผดุงครรภ์ เพื่อเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์และหรือเป็นแหล่งค้นคว้าในระดับบัณฑิตศึกษา

๑๓.๔ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีหน่วยผลิตยาจากสมุนไพรซึ่งมีการผลิตยาหลายรูปแบบ ทั้งยาเดี่ยวและยาตำรับ เพื่อเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์และหรือเป็นแหล่งค้นคว้าในระดับบัณฑิตศึกษา ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาใด หรือรายวิชาใด หรือกำลังดำเนินการให้มีทรัพยากรข้อ ๑๓.๓ และ ๑๓.๔ ให้เพียงพอหรือเป็นของตนเอง และต้องขอให้สถาบันการศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่นที่มีทรัพยากรดังกล่าวช่วยเหลือ จะต้องทำข้อตกลงที่ชัดเจน และลงนามโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ในข้อตกลงดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษาจะต้องสามารถเข้าไปร่วมดูแลการจัดการศึกษาได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ ในกรณีนี้จะต้องจัดให้มีอาจารย์ผู้ควบคุมดูแลการศึกษาและหรือฝึกเวชปฏิบัติอย่างชัดเจน และได้อัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาตามเกณฑ์

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑๔.๑ มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

๑๔.๒ มีการจัดประชุมอบรมให้ความรู้พื้นฐานทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

๑๔.๓ มีการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ต้องประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยกำหนดตัวชี้วัดหลักและเป้าหมายของผลการดำเนินการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑๕.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานของหลักสูตร

๑๕.๒ มีรายละเอียดของหลักสูตรครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

- ๑๕.๓ มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๓ และ มคอ. ๔ อย่างน้อยก่อนเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
- ๑๕.๔ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๕ และ มคอ. ๖ ภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
- ๑๕.๕ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๗ ภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา
- ๑๕.๖ มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. ๓ และ มคอ. ๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
- ๑๕.๗ มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. ๗ ในปีก่อน
- ๑๕.๘ อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
- ๑๕.๙ อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
- ๑๕.๑๐ จำนวนบุคลากรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการและ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
- ๑๕.๑๑ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพของหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
- ๑๕.๑๒ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

ตัวบ่งชี้ข้อ ๑๕.๑ - ๑๕.๑๒ เป็นตัวบ่งชี้ผลการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของสถาบัน โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๒ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ที่กำหนดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่อไป

เกณฑ์การประเมิน : ผลการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับ “**เกณฑ์ดี**” หมายถึง หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยตัวบ่งชี้ข้อ ๑๕.๑ - ๑๕.๕ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้บังคับมีผลการดำเนินการบรรลุเป้าหมาย และมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้รวม (โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี)

๑๖. **การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ สู่การปฏิบัติ**
สถาบันอุดมศึกษาที่มีความประสงค์จะเปิดสอน/ปรับปรุงหลักสูตรสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ควรดำเนินการดังนี้

- ๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรในหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์
- ๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน ผู้แทนองค์กรวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ (คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์) อย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ โดยมีหัวข้อหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ.๒ (รายละเอียดของหลักสูตร) (ภาคผนวก)
- ๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์แล้ว สถาบันอุดมศึกษา อาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกัน ของสถาบันอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นที่สนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา หรือผู้ที่สนใจจะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (curriculum mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชา ในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง
- ๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และแบบ มคอ.๔ (รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใดบ้าง สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชาจัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอน
- ๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้ชัดเจน
- ๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติ
- ๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้ว ให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์

ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้บรรลุตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

- ๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ พร้อมปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และแบบ มคอ.๖ (รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม) ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวมประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนา กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผล และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้
- ๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้อและรายละเอียดอย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวมว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. **การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR)**

เพื่อประโยชน์ต่อการกำกับดูแลคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษา การรับรองคุณวุฒิเพื่อกำหนดอัตราเงินเดือนในการเข้ารับราชการของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) การรับรองคุณวุฒิเพื่อการศึกษาต่อหรือทำงานในต่างประเทศ และเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการ สังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถตรวจสอบหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานได้โดยสะดวก ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR) เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้เปิดสอนไปแล้วอย่างน้อยครึ่งระยะเวลาของหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- ๑๗.๑ เป็นหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษาก่อนเปิดสอนและได้แจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตรนั้น
- ๑๗.๒ ผลการประเมินคุณภาพภายในตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยระดับดีขึ้นไปต่อเนื่องกัน ๒ ปี นับตั้งแต่เปิดสอนหลักสูตรที่ได้พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

- ๑๗.๓ หลักสูตรใดที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการปรับปรุงตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะกำหนดจากผลการประเมินต่อไป
- ๑๗.๔ กรณีหลักสูตรใดได้รับการเผยแพร่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำกับดูแลให้มีการรักษาคุณภาพให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ โดยผลการประเมินคุณภาพภายในต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป หรือเป็นไปตามที่มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์กำหนดทุกปีหลังจากได้รับการเผยแพร่ หากต่อมาปรากฏว่าผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาถอนการเผยแพร่หลักสูตรนั้น จนกว่าสถาบันอุดมศึกษานั้นจะได้มีการปรับปรุงตามเงื่อนไขของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมีมาตรฐาน ไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใด จัดการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๕

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๕

๑. ชื่อสาขา และสาขาวิชา

ชื่อสาขา

พยาบาลศาสตร์
Nursing Science

ชื่อสาขาวิชา

๑.๑ ปริญญาโท

- ๑.๑.๑ การพยาบาลผู้ใหญ่
- ๑.๑.๒ การพยาบาลเด็ก
- ๑.๑.๓ การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต
- ๑.๑.๔ การพยาบาลผู้สูงอายุ
- ๑.๑.๕ การผดุงครรภ์
- ๑.๑.๖ การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
- ๑.๑.๗ การพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อและการควบคุมการติดเชื้อ
- ๑.๑.๘ การบริหารการพยาบาล
- ๑.๑.๙ การพยาบาลสาขาอื่นๆ

๑.๒ ปริญญาเอก

พยาบาลศาสตร์
Nursing Science

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

๒.๑ ปริญญาโท

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
ชื่อย่อปริญญา พย.ม. (ชื่อสาขาวิชาเป็นภาษาไทย)
Master of Nursing Science
ชื่อย่อปริญญา M.N.S. (ชื่อสาขาวิชาเป็นภาษาอังกฤษ)

๒.๒ ปริญญาเอก

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์)
Doctor of Philosophy (Nursing Science)
ชื่อย่อปริญญา
ปร.ด. (พยาบาลศาสตร์)
Ph.D. (Nursing Science)

๓. ลักษณะของสาขา

พยาบาลศาสตร์เป็นศาสตร์ของการปฏิบัติการพยาบาล ที่ปฏิบัติกับชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ทุกวัย ทั้งบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน ในทุกภาวะสุขภาพ โดยบูรณาการความรู้เชิงประจักษ์จากศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ทางการแพทย์ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง งานวิจัย จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ศิลปะการพยาบาล และประสบการณ์ บนพื้นฐานของสัมพันธภาพที่เอื้ออาทร เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันความเจ็บป่วยและการบาดเจ็บ การฟื้นฟูสภาพ การดูแลรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วยและผู้พิการ ตลอดจนผู้ที่อยู่ในวาระสุดท้ายของชีวิต การพยาบาลยังรวมถึงการปกป้องสิทธิประโยชน์ของผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ และการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย การให้ความรู้ และคำปรึกษาแก่ผู้ป่วยและประชาชน การเสริมสร้างพลังเพื่อให้ผู้ป่วย ครอบครัว และชุมชนสามารถดูแลตนเองและพึ่งพาตนเอง รวมทั้งสามารถปรับตัวอยู่กับภาวะเจ็บป่วยและข้อจำกัดได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การพัฒนาศาสตร์ทางการพยาบาลจำเป็นต้องทำการวิจัยเพื่อให้เกิดคุณภาพบริการที่ดีที่สุด ให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ การพยาบาลมีสาขาวิชาต่างๆ เช่น การพยาบาลผู้ใหญ่หรือการพยาบาลอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์ การพยาบาลเด็ก การพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต การผดุงครรภ์ การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน การพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อและการควบคุมการติดเชื้อ การพยาบาลด้านการให้ยาระงับความรู้สึก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีแขนงย่อยในแต่ละสาขา เช่น การพยาบาลผู้ป่วยโรคเรื้อรังและความพิการ การพยาบาลผู้ป่วยโรคมะเร็ง การพยาบาลภาวะวิกฤตและเฉียบพลัน การพยาบาลภาวะฉุกเฉิน การพยาบาลผู้บาดเจ็บและสาธารณภัย เป็นต้น

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ ปริญญาโท

๑) มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถเป็นผู้ชี้้นำความถูกต้องและสื่อความคิดที่ดีงามให้กับสังคม และมีทักษะการตัดสินใจเชิงจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล

๒) มีความรอบรู้ในเนื้อหาสาระของศาสตร์ทางการพยาบาลและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการพยาบาลสาขาวิชาเฉพาะ หรือการบริหารจัดการ

๓) มีความสามารถบูรณาการศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และหลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาหรือการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในกรอบจรรยาบรรณวิชาชีพ และกฎหมาย

๔) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างแข็งขันและต่อเนื่อง

๕) มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการ และสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสร้างสรรค์ รวมทั้งสนับสนุนผู้อื่นให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๖) สามารถทำการวิจัยหรือโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาลในสาขาวิชาเฉพาะ ตลอดจนเผยแพร่ผลการวิจัยอย่างมีมาตรฐาน

๗) มีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์รูปแบบ หรือวิธีแก้ไข ปัญหาทางการพยาบาลที่ซับซ้อนในสาขาวิชาเฉพาะ

๘) มีทักษะในการทำงานเป็นทีมและการร่วมมือกับทีมสุขภาพและผู้เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพของผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการในสาขาวิชาที่ศึกษา

๔.๒ ปริญญาเอก

- ๑) สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยที่สอดคล้องกับปัญหา/สถานการณ์ทางด้านสุขภาพหรือการพยาบาลโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ
- ๒) สามารถทำการวิจัยที่สร้างความรู้ใหม่ และเผยแพร่ความรู้ใหม่ในระดับสากล
- ๓) มีภาวะผู้นำในทางวิชาการและวิชาชีพ สามารถชี้้นำความถูกต้องและนำการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและวิชาชีพการพยาบาล
- ๔) มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถจัดการปัญหาทางจริยธรรมที่ซับซ้อนทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ
- ๕) สามารถอุทิศตนเพื่อพัฒนาวิชาชีพและสังคม

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ปริญญาโท

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ ยึดผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐานในการดำเนินการหลักสูตร สาขาพยาบาลศาสตร์ จึงได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาโทไว้ ๕ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ ดังนี้

๕.๑.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ๑) สามารถให้เหตุผลและตัดสินใจเชิงจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล
- ๒) สามารถจัดการปัญหาทางจริยธรรมและข้อโต้แย้งโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น
- ๓) มีจริยธรรมในการทำวิจัยและงานวิชาการ
- ๔) เป็นแบบอย่างที่ดีของผู้มีจรรยาบรรณวิชาชีพในการปฏิบัติการพยาบาล
- ๕) ชี้้นำความถูกต้อง หยิบยกปัญหาจริยธรรมเพื่อให้เกิดการแก้ไข และสื่อความคิดที่ตีงามให้กับสังคม
- ๖) สามารถปกป้องสิทธิของผู้ป่วย หรือผู้ใช้บริการสุขภาพ

๕.๑.๒ ด้านความรู้

๑) มีความรอบรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาสาระของศาสตร์ทางการพยาบาลและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ และการปฏิบัติทางการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวม

- ๒) มีความรู้ทางวิทยาการที่ทันสมัยในการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาที่ศึกษาอย่างลึกซึ้ง
- ๓) สามารถใช้ผลการวิจัยในการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา
- ๔) สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในเรื่องต่างวัฒนธรรม ในการให้การพยาบาลผู้ป่วยและผู้ใช้บริการ

๕.๑.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๑) สามารถวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้จากศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา

๒) สามารถบูรณาการความรู้จากทฤษฎีทางการพยาบาลศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องและหลักฐานเชิงประจักษ์ในการให้การพยาบาลผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการอย่างเป็นองค์รวมหรือการบริหารจัดการ

๓) สามารถคัดกรองสาระความรู้เพื่อการสอน หรือจัดให้มีการเรียนรู้ หรือให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ ญาติผู้ดูแล บุคลากรทางการพยาบาล ผู้ร่วมทีมสุขภาพอื่นๆ และประชาชนทั่วไป

๕) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหา และสร้างสรรค์รูปแบบ/นวัตกรรม/แนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วย/ผู้ให้บริการ

๕) สามารถวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของผู้ป่วยหรือผู้ให้บริการได้อย่างสร้างสรรค์

๖) สามารถดำเนินการโครงการสำคัญ หรือโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล

๗) สามารถวิเคราะห์และคาดการณ์ประเด็นและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของความรู้และการปฏิบัติการพยาบาลในสาขาวิชาเฉพาะ

๕.๑.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) มีความสามารถในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพเชิงบำบัดโดยการมีส่วนร่วมของผู้ป่วยหรือผู้ให้บริการทั้งระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนเพื่อบรรลุผลลัพธ์ที่คาดหวัง

๒) มีความสามารถในการบริหารจัดการ แก้ปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์

๓) มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งวิชาชีพและสังคมได้อย่างต่อเนื่อง

๔) แสดงออกซึ่งทักษะการเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานของกลุ่ม

๕) ประสานงานและร่วมทำงานเป็นทีมกับสหสาขาวิชาชีพ/เครือข่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่คาดหวัง

๕.๑.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) สามารถคัดกรองข้อมูลเชิงปริมาณและสถิติเพื่อนำมาใช้ ศึกษาค้นคว้า สรุปและเสนอแนะการแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้านสุขภาพและการพยาบาล

๒) สามารถสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ทั้งในวงวิชาการและวิชาชีพรวมถึงชุมชนทั่วไป

๓) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการศึกษาด้วยตนเอง สื่อสารข้อมูลสารสนเทศและผลการศึกษาค้นคว้าต่อกับวิชาการและสาธารณชน โดยผ่านช่องทางต่างๆ รวมถึงสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพที่มีมาตรฐาน

๕.๒ ปริญญาเอก

สาขาพยาบาลศาสตร์ ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ ๕ ด้าน ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

๕.๒.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

๑) สามารถจัดการปัญหาทางจริยธรรมที่ซับซ้อนทางวิชาการหรือวิชาชีพอย่างผู้รู้ ด้วยหลักการที่มีเหตุผลและค่านิยมที่ดีงาม โดยปราศจากอคติและคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

๒) เป็นผู้นำในการหยิบยกและแก้ปัญหาจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อให้เกิดการทบทวนและแก้ไข

๓) แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพและในสังคม

๔) ตระหนักถึงความสำคัญในการอุทิศตนและเป็นผู้นำเพื่อการพัฒนาวิชาชีพและสังคม

๕.๒.๒ ด้านความรู้

๑) มีความเข้าใจถ่องแท้และลึกซึ้งในศาสตร์ทางการพยาบาล

๒) มีความรู้ที่ทันสมัยในวิวัฒนาการของศาสตร์ทางการแพทย์ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ประเด็นปัญหาสำคัญที่เป็นอยู่ และแนวโน้มในอนาคต

๓) มีความสามารถในการทำการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และเผยแพร่ความรู้ใหม่ในระดับสากล

๔) ประยุกต์ความรู้ในเทคนิคการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาข้อสรุปให้เป็นที่ยอมรับในสาขาพยาบาลศาสตร์

๕) สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ได้อย่างถ่องแท้และกว้างขวางเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของความรู้ และแนวปฏิบัติในวิชาชีพการพยาบาลทั้งในระดับชาติและระดับสากล

๕.๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๑) สามารถประเมินและสร้างสรรค์ความรู้ใหม่จากผลงานการวิจัยและทฤษฎี โดยบูรณาการแนวความคิดต่างๆ ทั้งในศาสตร์ทางการแพทย์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๒) สามารถพัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการใหม่ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์โดยใช้ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและเทคนิคการแสวงหาความรู้ ในประเด็นและปัญหาสำคัญในวิชาชีพการพยาบาล

๓) สามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญในเรื่องที่ซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาสุขภาพ คุณภาพชีวิตของประชาชน และวิชาชีพ

๕.๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) มีความสามารถสูงในการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ทางวิชาการและวิชาชีพการพยาบาล และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

๒) วางแผนในการปรับปรุงตนเองและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) สร้างปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ และแสดงออกถึงความโดดเด่นในการเป็นผู้นำในทางวิชาการ วิชาชีพการพยาบาลและสังคม

๕.๒.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) มีความสามารถคัดกรองข้อมูลเชิงตัวเลขและสถิติเพื่อนำมาใช้ศึกษาค้นคว้า สรุปและเสนอแนะการแก้ไขปัญหาที่สำคัญและซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับภาวะสุขภาพ และวิชาชีพการพยาบาล

๒) สามารถสื่อสารข้อมูลที่ซับซ้อนอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ทั้งในวงวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชนทั่วไป

๓) นำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพอย่างมีมาตรฐาน ทั้งในระดับชาติและระดับสากล

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สภาการพยาบาล

๗. โครงสร้างหลักสูตร

๗.๑ ปริญญาโท

โครงสร้างของหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๗.๑.๑ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยการทำวิทยานิพนธ์ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม มีโครงสร้างหลักสูตรดังนี้

- ๑) วิชาแกนของมหาบัณฑิต จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต
- ๒) วิชาเฉพาะสาขาวิชา ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต
- ๓) วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
- ๔) วิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๗.๑.๒ แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชาโดยเพิ่มเติมรายวิชาทางการพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สำหรับผู้ปฏิบัติการพยาบาลที่ต้องการพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะทางการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา มีโครงสร้างหลักสูตรดังนี้

- ๑) วิชาแกนของมหาบัณฑิต จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต
- ๒) วิชาเฉพาะสาขาวิชา ไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต
- ๓) วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
- ๔) สารนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๒ ปริญญาเอก

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์) มีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๗.๒.๑ แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ โดยมีจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต สถาบันการศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันการศึกษากำหนด โดยไม่นับหน่วยกิต ผู้เข้าศึกษาในโปรแกรมนี้ต้องมีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโท

๗.๒.๒ แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม

แบบ ๒.๑ ผู้ที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และเรียนรายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๖ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้ที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และเรียนรายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๒ หน่วยกิต

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตร

๘.๑ ปริญญาโท

๘.๑.๑ แผน ก

วิชาแกนของมหาบัณฑิต ประกอบด้วยเนื้อหาอย่างน้อย ต่อไปนี้

นโยบายและระบบสุขภาพ ปัจจัยที่กระทบกับระบบสุขภาพ การพัฒนาภาวะการเป็นผู้นำทางการพยาบาล กฎหมายและจริยธรรม การวิจัยและการใช้ผลการวิจัย สถิติ ทฤษฎีและแนวคิดทางการพยาบาล

วิชาเฉพาะสาขาวิชา ประกอบด้วยเนื้อหาอย่างน้อย ต่อไปนี้

การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูงเฉพาะสาขาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร วิทยาศาสตร์สุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา การพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา การปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา

สำหรับสาขาวิชาบริหารการพยาบาล ให้มีเนื้อหาน้อยต่อไปนี้

การพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายด้านสุขภาพ องค์กรสุขภาพและองค์กรทางการแพทย์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางสุขภาพและการพยาบาล การจัดการสุขภาพในองค์กรสุขภาพ สารสนเทศทางสุขภาพ ปฏิบัติการบริหารองค์กรทางสุขภาพและการพยาบาล

วิชาเลือก เลือกจากเนื้อหาต่อไปนี้

แนวคิด ทฤษฎีและการพัฒนาบทบาทของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง หรือการสอนทางการพยาบาล หรือการบริหารการพยาบาล หรืออื่นๆ ที่เป็นจุดเน้นของหลักสูตรหรืออัตลักษณ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด

สำหรับสาขาวิชาบริหารการพยาบาล ให้เลือกการพยาบาลในคลินิกเฉพาะสาขาวิชาที่เลือกสรร

วิทยานิพนธ์ เป็นการทําวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร เพื่อการพัฒนาคุณภาพของการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้กระบวนการวิจัยที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัยสามารถตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

๘.๑.๒ แผน ข

วิชาแกนของมหาบัณฑิต ประกอบด้วยเนื้อหาน้อยต่อไปนี้

นโยบายและระบบสุขภาพ ปัจจัยที่กระทบกับระบบสุขภาพ การพัฒนาภาวะการเป็นผู้นำทางการพยาบาล กฎหมายและจริยธรรม การวิจัยและการใช้ผลการวิจัย สถิติ ทฤษฎี และแนวคิดทางการพยาบาล

วิชาเฉพาะสาขาวิชา ประกอบด้วยเนื้อหาน้อยต่อไปนี้

การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูงเฉพาะสาขาวิชาที่ตรงกับหลักสูตร วิทยาศาสตร์สุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา การพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา ปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา ทั้งนี้ วิชาการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา ต้องมีจำนวนหน่วยกิตทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มากกว่าการศึกษารายวิชาการพยาบาลในหลักสูตรแผน ก

สำหรับสาขาวิชาบริหารการพยาบาล ให้มีเนื้อหาน้อยต่อไปนี้

การพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายด้านสุขภาพ องค์กรสุขภาพและองค์กรทางการแพทย์ การบริหารทรัพยากรทางสุขภาพและพยาบาล การจัดการสุขภาพในองค์กรสุขภาพ สารสนเทศทางสุขภาพ ปฏิบัติการบริหารองค์กรทางการแพทย์ และสัมมนาการบริหารการพยาบาล

วิชาเลือก เลือกจากเนื้อหาต่อไปนี้

แนวคิด ทฤษฎีและการพัฒนาบทบาทของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง หรือ การสอนทางการพยาบาล หรือการบริหารการพยาบาลหรืออื่นๆ ตามจุดเน้นของหลักสูตร หรือสะท้อนอัตลักษณ์ของสถาบันการศึกษา

สำหรับสาขาวิชาบริหารการพยาบาล ให้เลือกการพยาบาลในคลินิกสาขาวิชาเฉพาะที่เลือกสรร

สารนิพนธ์ เป็นการทําโครงการเพื่อปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล โดยใช้กระบวนการที่เชื่อถือได้ เช่น การพัฒนาแนวปฏิบัติใหม่ทางคลินิก การศึกษาความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกที่พัฒนาใหม่ไปใช้อย่างเป็นระบบ การสร้างสื่อการสอนสำหรับผู้ป่วยและทดลองปฏิบัติอย่างมีมาตรฐาน หรือ การทำกรณีศึกษาขององค์กรสุขภาพ/ผู้ป่วยเฉพาะปัญหาสุขภาพเพื่อความรู้ใหม่ หรือเพื่อแก้ไขปัญหาทางการพยาบาล

๘.๒ ปริญญาเอก

๘.๒.๑ วิชาแกน ประกอบด้วยเนื้อหาอย่างน้อยต่อไปนี้

ปรัชญาวิทยาศาสตร์และปรัชญาพยาบาลศาสตร์ การพัฒนาศาสตร์ทางการพยาบาล การวิจัยขั้นสูง (เชิงปริมาณและ/หรือเชิงคุณภาพขึ้นอยู่กับจุดเน้นของสถาบันการศึกษา) สถิติขั้นสูงระบบสุขภาพและการพัฒนาวิชาชีพ/นโยบายและระบบสุขภาพ/ภาวะผู้นำ

๘.๒.๒ วิชาเลือก

นักศึกษาสามารถเลือกเรียนในเนื้อหาสาระของรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อคุณวุฒิบัณฑิตของนักศึกษา ทั้งในกลุ่มเนื้อหา และระเบียบวิธีวิจัย โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๘.๒.๓ วิทยานิพนธ์

๑) เป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความรู้ใหม่และเกิดความก้าวหน้าต่อวิชาชีพการพยาบาล

๒) มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและเป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผลการวิจัยเชื่อถือได้

๓) ใช้ภาษาเชิงวิชาการที่ถูกต้อง เหมาะสม

๔) มีการอ้างอิงอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและหลักจริยธรรม

๕) มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘.๒.๔ การเพิ่มพูนประสบการณ์วิจัย

ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดกิจกรรมการเพิ่มพูนประสบการณ์การวิจัยให้เหมาะสมกับผู้เข้าศึกษา และแผนการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๔๐ ชั่วโมง สำหรับแบบ ๑ และไม่ต่ำกว่า ๑๘๐ ชั่วโมง สำหรับแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

ปริญญาโท

จัดการเรียนการสอนโดยเน้นการเรียนรู้ในผู้ใหญ่ โดยให้ผู้เรียนมีการชี้นำ กำกับการเรียนรู้ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมุ่งมั่นในผลสำเร็จการเรียนรู้ตลอดกระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับผลการเรียนรู้รายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน จัดให้ผู้เรียนบูรณาการประสบการณ์ แนวคิด ทฤษฎีทางการพยาบาลศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และหลักฐานเชิงประจักษ์ในการให้บริการในสถานการณ์จริงแก่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการที่มีปัญหาสุขภาพซับซ้อน หรือปัญหาสุขภาพที่สำคัญของชุมชน รวมถึงการนิเทศบุคลากรทางการพยาบาล

ปริญญาเอก

จัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนมีการชี้นำ การควบคุมตนเอง และการสังเคราะห์ความรู้ โดยมุ่งมั่นในผลสำเร็จตลอดกระบวนการเรียนการสอน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นความรู้ต่างๆ ที่ทันสมัย เน้นวิธีการเรียนการสอนแบบสัมมนา การศึกษา และวิจัย อย่างเป็นอิสระ เพื่อที่จะก้าวไปสู่การเป็นนักวิจัยและนักวิชาการที่มีคุณภาพระดับสากล

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ยึดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาผลการเรียนรู้เป็นสำคัญ ใช้วิธีการการประเมินเชิงพัฒนา โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน ให้โอกาสได้สะท้อนคิดจากการเรียนรู้และการพัฒนาของตนเอง ผลการเรียนรู้ นำสู่การพัฒนาความก้าวหน้า ในด้านวิชาการและการวิจัย เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันการศึกษาต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบเพื่อยืนยันว่าผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคน มีผลการเรียนรู้ครบทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นอย่างน้อย โดยจัดทำการทวนสอบในระดับรายวิชา (ถ้ามี) และระดับหลักสูตร เมื่อได้ดำเนินการทวนสอบแล้ว ให้จัดทำรายงานผลการทวนสอบเพื่อเป็นหลักฐานการบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ และจัดทำแผนการปรับปรุงการประเมินผลการเรียนรู้

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

ระดับปริญญาโท

- ๑) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์
- ๒) มีประสบการณ์การปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาลอย่างน้อย ๑ ปี
- ๓) มีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

ระดับปริญญาเอก

ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีต้องมี

- ๑) มีประสบการณ์การปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาลอย่างน้อย ๑ ปี
- ๒) มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ร่วมในผลงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่อย่างน้อย ๑ เรื่องในวารสารที่มีมาตรฐานสากล หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย
- ๓) มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานตามที่สถาบันการศึกษากำหนด
- ๔) มีคุณสมบัติอื่นตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้อง

- ๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการพยาบาล แผน ก หรือปริญญาโทสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ แผน ก ในกรณีที่สำเร็จปริญญาโทสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ต้องเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับศาสตร์ทางการพยาบาลเพิ่มเติม และการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาในระดับปริญญาโท ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ กรณีที่มีประสบการณ์การทำงานในคลินิกหรือการสอนในคลินิกในสาขาตรงกันให้เรียนเฉพาะวิชาทฤษฎี
- ๒) มีผลงานวิจัย/ ผลงานวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีมาตรฐานสากล หรือวารสารระดับชาติเป็นอย่างน้อย
- ๓) มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานตามที่สถาบันการศึกษากำหนด
- ๔) มีคุณสมบัติอื่นตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนให้เป็นไปตามระเบียบของแต่ละสถาบันการศึกษา และกำหนดแนวทางเพื่อประโยชน์ต่อการเคลื่อนย้ายของผู้เรียน การเทียบโอนหน่วยกิต และแนวทางสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต โดยที่ผู้เรียนได้ประโยชน์และมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างน้อย

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ คุณสมบัติอาจารย์

ระดับปริญญาโท

๑) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาโททางการพยาบาล หรือสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพเป็นอย่างน้อย ต้องมีประสบการณ์การสอน และมีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง ในวารสารระดับชาติ หรือนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง อาจารย์ที่สอนรายวิชาการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง หรือการพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน และมีประสบการณ์การสอน/การวิจัย/ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกในสาขาวิชานั้นไม่น้อยกว่าห้าปี หลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททางการพยาบาล ในสาขาวิชานั้น สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีอาจารย์พิเศษที่ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน

๒) อาจารย์ประจำหลักสูตรมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือการพยาบาลชั้นหนึ่งที่เป็นปัจจุบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางการพยาบาลหรือเทียบเท่า หรือสาขาที่สัมพันธ์กับหลักสูตร โดยต้องมีวุฒิปริญญาโททางการพยาบาล หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาพยาบาลศาสตร์ และมีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง ในวารสารนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางการพยาบาลหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ หรือมีคุณวุฒิปริญญาเอก สาขาที่สัมพันธ์กับหลักสูตร โดยต้องมีวุฒิปริญญาโททางการพยาบาลในสาขาวิชาตรงกับหลักสูตรที่เปิดสอน และดำรงตำแหน่งวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ โดยมีคุณวุฒิปริญญาโททางการพยาบาลในสาขาที่ตรงกับหลักสูตรหรือสาขาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องในวารสารนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

๔) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกทางการพยาบาลหรือเทียบเท่า หรือสาขาที่สัมพันธ์กัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ และต้องมีผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องในรอบห้าปีที่ผ่านมาในวารสารวิชาการนานาชาติที่รับรองโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่รับรองโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

ปริญญาเอก

๑) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางการพยาบาลหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ ในกรณีที่มีวุฒิปริญญาเอกในสาขาที่สัมพันธ์กัน ต้องมีวุฒิปริญญาโททางการพยาบาล มีประสบการณ์การสอนบัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่าสองปี และมีผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องในรอบห้าปีที่ผ่านมา ในวารสารนานาชาติ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือการพยาบาลชั้นหนึ่งที่เป็นปัจจุบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางการพยาบาลหรือเทียบเท่า หรือสาขาที่สัมพันธ์กัน ในกรณีที่มีวุฒิปริญญาเอกในสาขาที่สัมพันธ์กัน ต้องมีวุฒิปริญญาโททางการพยาบาล มีประสบการณ์การสอนบัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่าสองปี และมีผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องในรอบห้าปีที่ผ่านมา ในวารสารระดับนานาชาติ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางการพยาบาลหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ต้องมีประสบการณ์การสอนบัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่าสองปี และมีผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องในรอบห้าปีที่ผ่านมา ในวารสารระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

๔) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกทางการพยาบาลหรือเทียบเท่า ในกรณีที่มีวุฒิปริญญาเอกในสาขาที่สัมพันธ์กัน ต้องมีวุฒิปริญญาโททางการพยาบาล และต้องมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องมีผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องในรอบห้าปีที่ผ่านมา ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) เป็นอย่างน้อย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอาจเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือวารสารที่มีชื่ออยู่ในรายการของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre)

คุณสมบัติอื่นๆ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

๑๒.๒ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

จัดให้มีบุคลากรสนับสนุนการบริหารงานของหลักสูตรทั้งในงานบริหาร การเงิน และการบริการ โสตทัศนอุปกรณ์

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

๑๓.๑ ทรัพยากรการเรียนการสอน

๑) มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา มีอุปกรณ์โสตที่เพียงพอ และพร้อมใช้

๒) มีห้องทำงานหรือห้องศึกษาสำหรับผู้เรียนอย่างเหมาะสม เป็นสัดส่วน และเอื้อต่อการเรียนรู้ของ นักศึกษา

๓) มีห้องทำงานอาจารย์ที่เหมาะสม เป็นสัดส่วน และเอื้อต่อการทำงานและให้การปรึกษาแก่ผู้เรียน

๔) มีห้องปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาตามหลักสูตร และมีอุปกรณ์เพียงพอในการฝึกทักษะ ขั้นสูง

๕) มีคอมพิวเตอร์จำนวนที่เพียงพอ และทันสมัยสำหรับผู้เรียนทุกคน เพื่อการค้นคว้าโดยเฉพาะ

๖) มีห้องสมุดที่มีตำรา และหนังสือที่ทันสมัย ทางการพยาบาล วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่น ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร หรือมีอิเล็กทรอนิกส์บุ๊ค วารสารวิชาชีพการพยาบาลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๗) มีฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ วารสารทางวิทยาศาสตร์สุขภาพและการพยาบาล และฐานข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์วิทยานิพนธ์ ทั้งในและต่างประเทศ ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอและสามารถสืบค้นได้ตลอดเวลา

๘) มีแหล่งฝึกวิชาชีพปฏิบัติการพยาบาลสำหรับผู้เรียนปริญญาโทตรงตามสาขาวิชาและสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้อง และมีจำนวนผู้ปวย/ผู้ใช้บริการเพียงพอสำหรับการฝึกปฏิบัติ

๑๓.๒ การจัดการ

๑) มีผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนโดยเฉพาะ

๒) มีการวางแผนความต้องการทรัพยากรการศึกษาทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง

๓) มีการจัดเตรียมทรัพยากรทุกประเภทให้เพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตลอดเวลา

๔) มีการประเมินคุณภาพของทรัพยากรทุกประเภท รวมทั้งแหล่งฝึกอย่างน้อยทุกภาคการศึกษา

๕) มีการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์และผู้เรียนเกี่ยวกับทรัพยากรการศึกษา ภายหลัง สิ้นสุดภาคการศึกษา

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑) พัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านการวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการระดับชาติและ นานาชาติ

๒) พัฒนาคุณวุฒิการศึกษาและพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

๓) พัฒนาให้อาจารย์มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงและได้รับวุฒิบัตรผู้มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะทางจากสภาการพยาบาล และมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ

๔) จัดสรรทุนวิจัยเพื่อให้อาจารย์ทำการวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการระดับชาติ และนานาชาติอย่างเพียงพอ หรือตามที่กำหนดในการประกันคุณภาพภายในโดยสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาเป็นอย่างน้อย

๕) เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล ระดับบัณฑิตศึกษารวมทั้งการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อสนับสนุนความสำเร็จของมาตรฐานผลการเรียนรู้

๖) ส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ เสนอผลงานวิจัยในที่ประชุม ทั้งระดับชาติและนานาชาติ และตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้หลักและเป้าหมายผลการดำเนินงาน รวมทั้งที่เป็นจุดเน้นของหลักสูตรหรืออัตลักษณ์ของสถาบันเพิ่มเติมจากที่กำหนดในมาตรฐานนี้

๑๕.๑ ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลัก

๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
๒) มีรายละเอียดของหลักสูตรครอบคลุมหัวข้อตามแบบ (มคอ.๒) ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์
๓) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ ภาคสนาม ครอบคลุมหัวข้อ ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ ก่อนเปิดสอนในภาคการศึกษานั้น
๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ ภาคสนาม ครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาค การศึกษาที่เปิดสอนให้สมบูรณ์ทุกรายวิชา (ไม่นับรวมวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์)
๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.๓ และมคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา และนำผลการทวนสอบไป ปรับปรุงการประเมินผล
๗) มีระบบ กลไก และการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์/สาร นิพนธ์ของผู้เรียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด
๘) อาจารย์ประจำผู้สอนในหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ มีการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยใน วารสารระดับชาติหรือนานาชาติอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปีการศึกษา ไม่นับผลงานที่เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาของอาจารย์
๙) ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนทุกชั้นปีที่มีต่อหลักสูตร และคุณภาพการสอนและการให้การ ปรึกษาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของอาจารย์พยาบาลเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐
๑๐) อาจารย์พยาบาลประจำที่สอนในหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคน มีคุณสมบัติครบ ตามกำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นอย่างน้อย
๑๑) อัตราส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อผู้เรียน ไม่เกิน ๑:๕ รวมทุกหลักสูตร หรือสารนิพนธ์ ไม่เกิน ๑:๑๐ หากควบคุมทั้งวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ต้องเป็นไปตามสัดส่วน วิทยานิพนธ์ ๑ เรื่องเท่ากับสารนิพนธ์ ๒ เรื่อง สำหรับสถาบันที่เปิดสอนบัณฑิตศึกษามาเป็นเวลานาน อาจารย์ ที่มีศักยภาพอาจควบคุมวิทยานิพนธ์ได้มากกว่า ๕ เรื่อง แต่ไม่เกิน ๑๐ เรื่อง

๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต และ/หรือ ดุษฎีบัณฑิตที่มีต่อมหาบัณฑิต และ/หรือ ดุษฎีบัณฑิต เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐
๑๓) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ได้รับเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาล ภายนอกสถาบัน ในแต่ละปีการศึกษา
๑๔) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
๑๕) อาจารย์ประจำผู้สอนในหลักสูตรที่เป็นอาจารย์ใหม่ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศและพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา
๑๖) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ มีโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน
๑๗) อาจารย์ประจำผู้สอนในหลักสูตรได้รับการพัฒนาในด้านวิชาการและวิชาชีพไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง/ปีการศึกษา
๑๘) ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐

๑๕.๒ การประเมินผล

ผลการประเมินต้องอยู่ในระดับดี เป็นเวลาต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา โดยต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ในข้อ ๑-๑๒ และมีผลการดำเนินการผ่านไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้รวม ซึ่งรวมทั้งตัวบ่งชี้ที่เป็นอัตลักษณ์ของสถาบัน หรือจุดเน้นของหลักสูตรที่ระบุให้ประเมินผลการดำเนินการในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์สู่การปฏิบัติ

สถาบันการศึกษาที่จะเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จะต้องเป็นสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สามารถให้ปริญญาบัตรระดับบัณฑิตศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ได้ และมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในระดับปริญญาตรี สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทางการพยาบาลเป็นครั้งแรกต้องเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาลแล้ว การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ จะต้องเปิดดำเนินการเฉพาะในสถานที่ตั้งเท่านั้น แนวทางในการดำเนินการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ หรือการปรับปรุงหลักสูตร มีดังนี้

๑) พิจารณาความพร้อมและศักยภาพของสถาบันทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในการบริหารจัดการการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์

๒) สถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาโท และปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ ให้มีองค์ประกอบตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓) ดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยพิจารณาโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระสำคัญ และผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นหลัก สถาบันอาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้เฉพาะของหลักสูตร ให้เป็นไปตามปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบันซึ่งแตกต่างจากสถาบันอื่น จากนั้นจัดทำเอกสารรายละเอียดหลักสูตร โดยใช้หัวข้อและรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเป็นแนวทาง

๔) กระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ด้านต่างๆ สู่รายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม กำหนดกลยุทธ์การสอนและกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ ในระดับหลักสูตร รายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม

แล้วจัดทำรายละเอียดรายวิชา และรายละเอียดประสบการณ์ภาคสนาม โดยใช้หัวข้อและรายละเอียดตามที่ คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเป็นแนวทาง

๕) เสนอขอความเห็นชอบหรือการอนุมัติหลักสูตรจากสภาสถาบัน ตามระเบียบขั้นตอนการ ปฏิบัติของสถาบันการศึกษา และเสนอหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติต่อสภาการพยาบาลก่อนการเปิดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน และเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อรับทราบภายใน ๓๐ วัน หลังจาก สภาการพยาบาลให้ความเห็นชอบแล้ว

๖) เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแต่ละภาคการศึกษา อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานการจัดการสอน พร้อมปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการปรับปรุงในรายวิชา/ประสบการณ์ภาคสนามที่รับผิดชอบเสนอต่อ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจัดให้มีการทวนสอบผลการเรียนรู้ประจำภาค การศึกษาหรือประจำปีตามที่สถาบันศึกษากำหนด เมื่อสิ้นปีการศึกษาให้รวบรวมข้อมูลจากการรายงาน ของอาจารย์ผู้สอนและการทวนสอบ จัดทำรายงานในภาพรวมประจำปี อาจารย์ประจำหลักสูตรร่วมกัน วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการจัดการเรียนการสอน

๗) เมื่อครบรอบหลักสูตร แต่ละสถาบันจัดการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ หลักสูตรที่มีผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นำผลการประเมิน มาวิเคราะห์/ ทบทวนเพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูล หลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ให้เป็นไปตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒

.....

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา (ฉบับที่ ๖)

โดยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยกำหนดให้การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้ดำเนินการได้เฉพาะหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายวิชาชีพ (ปฏิบัติการ) ตามบัญชีแนบท้ายประกาศ ได้แก่ ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต และปริญญาอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต แต่เนื่องจากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๔๙ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม มิได้มีการกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาอุตสาหกรรมศาสตร์ จึงเป็นการสมควรกำหนดชื่อปริญญาเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การใช้ชื่อปริญญาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรมศาสตร์ ให้ใช้ชื่อว่า “อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต”

ข้อ ๒ ให้กำหนดชื่อปริญญาภาษาไทยหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรมศาสตร์ว่า “อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อว่า “อส.บ.” และใช้ชื่อปริญญาภาษาอังกฤษว่า “Bachelor of Industrial Technology” ใช้อักษรย่อว่า “B.Ind.Tech.”

ข้อ ๓ กรณีสถาบันอุดมศึกษาใด ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาในสาขาวิชาอุตสาหกรรมศาสตร์ไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาในสาขาวิชา อุตสาหกรรมศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ชินวรณ์ บุญยเกียรติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๔

ตามที่ได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตามเจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดประสบการณ์ภาคสนาม รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในลักษณะอื่นเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

“กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในลักษณะอื่น โดยไม่ใช้ตามแบบ มคอ.๓ มคอ.๔ มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗ ที่เป็นตัวอย่างตามลำดับนั้น ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวให้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ตามหัวข้อใน มคอ.๓ มคอ.๔ มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗ ที่สามารถอ้างอิงและตรวจสอบได้ตามความจำเป็น”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(ศาสตราจารย์วิชัย รุ่งตระกูล)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา

ที่ ศธ 0506(2)/ว 1506

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

22 ธันวาคม 2554

เรื่อง คำชี้แจงเพิ่มเติมแนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

เรียน อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ/เอกชน/ในกำกับ/มหาวิทยาลัยสงฆ์

ด้วยคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2554 ได้มีมติเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำคำชี้แจงเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ในเรื่องจำนวนและคุณสมบัติอาจารย์เพิ่มเติม ดังนี้

1. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 กำหนดให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น จำนวนอย่างน้อย 5 คน โดยให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ซึ่งต้องมาจากอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย 3 คน ซึ่งเกณฑ์ฯ กำหนดเพียงคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเท่านั้น จึงไม่ได้หมายความว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนต้องมีคุณสมบัติ เช่น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ไม่ได้ทำหน้าที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้คือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน และมีคุณสมบัติและคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ในข้อ 9.1.2, 9.1.3 และ 9.1.4 สำหรับระดับปริญญาโท และข้อ 9.2.2, 9.2.3 และ 9.2.4 สำหรับระดับปริญญาเอก

2. คำว่า “สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน” ที่ระบุในข้อ 9.1 และข้อ 9.2 ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 หมายถึง มีคุณสมบัติหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 1997

3. คำว่า “ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย” ที่ระบุในข้อ 9.1 และ ข้อ 9.2 ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 หมายถึงมีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ ที่สามารถสนับสนุนการวิจัยในสาขาที่เปิดสอน เป็นผลงานวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และควรเป็นผลงานวิจัยตีพิมพ์ในรอบห้าปีที่ผ่านมา โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

- กำจร ตติยกวี -

(รองศาสตราจารย์กำจร ตติยกวี)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา

โทร. 02 610 5373

โทรสาร 02 354 5530

ที่ ศธ 0506(2)/ว 867

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

18 กรกฎาคม 2555

เรื่อง คำชี้แจงเพิ่มเติมแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

เรียน อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ/เอกชน/ในกำกับ/มหาวิทยาลัยสงฆ์

ด้วยคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 5/2555 เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2555 ได้มีมติเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติมแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ในกรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา โดยอนุโลมตามข้อ 17 ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ดังนี้

1. ให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีความวิจัยหลังสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา 2 ปีนับจากวันที่เริ่มสอน จะต้องมีความวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

2. ประเด็น “ประสบการณ์ในการทำวิจัย” ที่ระบุในข้อ 9.1 และ ข้อ 9.2 ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ไม่ให้นำผลงานวิจัยเพื่อรับปริญญาของนักศึกษาที่อาจารย์ผู้นั้นมีชื่อเป็นหัวหน้านักวิจัยหรือนักวิจัยร่วมในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้งที่ได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่

ทั้งนี้ ให้ใช้หลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษานับจากวันที่ 7 มิถุนายน 2555 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

- วราภรณ์ สีหนาท -

(นางวราภรณ์ สีหนาท)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา

โทร. 02 610 5454

โทรสาร 02 354 5530

ที่ ศธ 0506(2)/ว 210

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

15 กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง คำชี้แจงเพิ่มเติมแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

เรียน อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ/เอกชน/ในกำกับ/มหาวิทยาลัยสงฆ์

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ 0506(4)/ว867 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2555

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ชี้แจงเพิ่มเติมแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ในกรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา โดยอนุโลมตามข้อ 17 ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 โดยมีประเด็น “ประสบการณ์ในการทำวิจัย” ที่ระบุในข้อ 9.1 และ ข้อ 9.2 ของเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ไม่ให้นำผลงานวิจัยเพื่อรับปริญญาของนักศึกษาที่อาจารย์ผู้นั้นมีชื่อเป็นหัวหน้านักวิจัยหรือนักวิจัยร่วมในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้งที่ได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอเรียนว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 2/2556 เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2556 ได้มีมติให้ยกเลิกข้อความข้อ 2 ที่ปรากฏตามหนังสือเวียนที่อ้างถึงประเด็น “ประสบการณ์ในการทำวิจัย” ที่ระบุในข้อ 9.1 และ ข้อ 9.2 ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ไม่ให้นำผลงานวิจัยเพื่อรับปริญญาของนักศึกษาที่อาจารย์ผู้นั้นมีชื่อเป็นหัวหน้านักวิจัยหรือนักวิจัยร่วมในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้งที่ได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและการบูรณาการระหว่างศาสตร์ต่างๆ และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสในการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

- วราภรณ์ สีหนาท -

(นางวราภรณ์ สีหนาท)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา

โทร. 02 610 5454/โทรสาร 02 354 5455

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๕

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกิจตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจมีมติให้จัดตั้งส่วนงานภายในที่ดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาได้ โดยทำเป็นประกาศของสถาบันอุดมศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จึงมีมติให้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ในการพิจารณาจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษา พิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา โดยให้พิจารณาความพร้อมความเหมาะสมของส่วนงานภายในที่จะจัดตั้ง ให้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุผลความจำเป็น จะต้องให้สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาของประเทศ/ศักยภาพความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษา

(๒) พันธกิจ จะต้องเป็นไปตามพันธกิจที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง

(๓) วัตถุประสงค์ จะต้องสอดคล้องกับเหตุผลความจำเป็น

(๔) การจัดองค์กร จะต้องมีการจัดรูปแบบขององค์กรเพื่อให้มีความมั่นใจในเรื่องธรรมาภิบาล และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

(๕) ระบบการบริหารงานบุคคล จะต้องไม่มีผลกระทบในภาพรวมของสถาบันอุดมศึกษาในการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งเพิ่ม

(๖) เป้าหมายผลผลิต จะต้องมามีวิธีการควบคุมการผลิตกำลังคนให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐ มีกลไกของสภาสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเป็นอิสระที่อยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบ

(Accountability) ในการอนุมัติหลักสูตรหรือจัดตั้งส่วนงานภายในที่ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศหรือท้องถิ่น และรับผิดชอบต่อบัณฑิตที่เป็นผลผลิตของสถาบัน โดยสาขาวิชาใดที่มีอุปทานแรงงานเพียงพออยู่แล้วก็ไม่ควรจัดการเรียนการสอนหรือตั้งหน่วยงานเพิ่มอีก

(๗) การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงาน

- การจัดตั้งส่วนงานภายในที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- การตั้งชื่อส่วนงานภายในควรสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอนเพื่อจะได้สื่อสารให้ผู้ที่จะเข้าเรียนได้มีความเข้าใจและเลือกเรียนได้ถูกต้อง และการตั้งชื่ออาจมีผลต่อการจัดกลุ่มสาขาวิชาเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาด้วย
- การจัดตั้งส่วนงานภายในระดับบัณฑิตศึกษา จะต้องเน้นเรื่องคุณภาพมาตรฐาน อาทิ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมให้คณาจารย์เผยแพร่งานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ
- การจัดตั้งส่วนงานภายในต้องเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ
- ควรมีกลไกหรือวิธีการที่จะควบคุมขนาดสถาบันอุดมศึกษาในเชิงปริมาณของจำนวนนักศึกษาที่เหมาะสม ไม่ให้มีการขยายตัวอย่างไร้ขีดจำกัดเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด

(๘) แหล่งที่มาของรายได้ จะต้องระบุแหล่งที่มาของรายได้ให้ชัดเจน ซึ่งจะต้องไม่ใช่งบประมาณแผ่นดิน

(๙) ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สิน ต้องมีความชัดเจนว่าสถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถนำงบประมาณแผ่นดินมาใช้กับส่วนงานภายในได้ เว้นแต่เป็นการใช้บุคลากรเดิมที่มีอยู่แล้วในการปฏิบัติงานในส่วนงานภายในที่จัดตั้ง โดยไม่มีผลกระทบต่องบประมาณแผ่นดินในภาพรวม

(๑๐) การกำกับตรวจสอบ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำกับดูแลการปฏิบัติและมีการตรวจสอบการดำเนินการตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง พร้อมมีการติดตามประเมินคุณภาพของส่วนงานภายในที่จัดตั้ง

(๑๑) แผนการดำเนินงาน ต้องมีเป้าหมายผลผลิตที่ชัดเจน

ข้อ ๔ คณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะมีระบบการกำกับดูแลการจัดตั้งส่วนงานภายใน ในการควบคุมคุณภาพ การใช้งบประมาณในเรื่องของงบดำเนินการและงบลงทุน และมีกลไกในการดูแลการจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมที่เป็นภาพใหญ่ของประเทศที่เป็นระบบเพื่อกำกับให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ ทั้งนี้ อาจเชื่อมโยงกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานและคุณภาพของส่วนงานภายในที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว ก่อนประกาศนี้ใช้บังคับ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งส่วนงานภายในที่จัดตั้งไปแล้วดังกล่าวให้ครอบคลุมประเด็นตามข้อ ๓ ทุกประเด็น ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๖ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำประกาศการจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้กรอบประเด็นในข้อ ๓

ข้อ ๗ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดเตรียมข้อมูลของส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามประเด็นที่กำหนด
ในข้อ ๓ เพื่อให้สามารถให้ข้อมูลได้เมื่อได้รับการร้องขอ

ข้อ ๘ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้จัดตั้งส่วนงานภายในแล้ว ให้รายงานข้อมูลตามข้อ ๓
ต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้จัดตั้ง
ส่วนงานภายในนั้น

กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดตั้งส่วนงานภายในไปแล้วก่อนประกาศนี้ใช้บังคับ เมื่อ
สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินการตามข้อ ๕ แล้ว ให้รายงานข้อมูลต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายใน
หกสิบวัน นับตั้งแต่ได้จัดทำข้อมูลตามข้อ ๕ เสร็จสิ้น

ข้อ ๙ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษายุบเลิกส่วนงานภายในได้ หากส่วนงานภายในนั้นไม่สามารถ
ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามข้อ ๓ ได้ และรายงานให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในหกสิบวัน
นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้ยุบเลิกหน่วยงานภายในนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์วิชัย ธีวตระกูล)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการอุดมศึกษา

กฎกระทรวง

กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุฑวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะ
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และ
ส่วนประกอบของครุฑวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ครุฑวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสี่ชั้น และมีสามแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) แบบที่หนึ่ง

(ก) ครุฑุษฎีบัณฑิต เป็นเสื้อคลุมทำด้วยผ้าโปร่งสีขาว ยาวเหนือข้อเท้าประมาณ
๑๕ เซนติเมตร ตัวเสื้อผ่าอกตลอด มีส่ารครอบขอบ ส่ารดต้นแขน และส่ารดปลายแขน พื้นส่ารดทำด้วย
ผ้าสักหลาดสีแดง กว้าง ๑๐ เซนติเมตร มีแถบสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร ทับบนริมส่ารดทั้งสองข้าง
เว้นระยะ ๐.๗๕ เซนติเมตร มีแถบผ้าสักหลาดตามสีประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กว้าง ๐.๕ เซนติเมตร
ทั้งสองข้าง และเว้นระยะอีก ๐.๗๕ เซนติเมตร มีแถบสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร อีกทั้งสองข้าง
ตอนกลางส่ารดมีแถบผ้าสักหลาดตามสีประจำสาขาวิชาตามที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนด
กว้าง ๑ เซนติเมตร

(ข) ครุยมหาบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่พื้นสำรดทำด้วยผ้าสักหลาดสีดำ

(ค) ครุฑประกาศนียบัตรบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่พื้นสำรดทำด้วยผ้าสักหลาดสีเหลือง

(ง) ครุฑบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่พื้นสำรดทำด้วยผ้าสักหลาดสีขาว

(๒) แบบที่สอง

(ก) ครุฑุชฎีบัณฑิต เป็นเสื้อคลุมทำด้วยผ้าหรือแพรสีดำ ยาวเหนือข้อเท้าประมาณ ๑๕ เซนติเมตร หลังจับ และมีจับที่หัวไหล่ ตัวเสื้อผ่าอกตลอด มีแถบกำมะหยี่ตามสีประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กว้าง ๔ เซนติเมตร ถัดจากแถบกำมะหยี่ดังกล่าวออกไปมีแถบกำมะหยี่ตามสีประจำสาขาวิชาตามที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนด กว้าง ๒ เซนติเมตร ถัดออกไปมีแถบกำมะหยี่ตามสีประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กว้าง ๔ เซนติเมตร เย็บติดเป็นซาบตลอดด้านหน้าทั้งสองข้าง ไม่โอบรอบคอเสื้อ แขนเสื้อยาวตกข้อมือ ปลายแขนปล่อย ตอนกลางแขนทั้งสองข้างแถบกำมะหยี่สีดำ กว้าง ๕ เซนติเมตร จำนวนสามแถบติดเรียงกัน ระยะห่างระหว่างแถบ ๕ เซนติเมตร มีผ้าคล้องคอทำด้วยผ้าหรือแพรสีดำเช่นเดียวกับเสื้อ ด้านนอกตอนปลายของผ้าคล้องคอขลิบริมด้วยกำมะหยี่ตามสีประจำสาขาวิชาตามที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนดริมหนึ่ง และขลิบริมด้วยกำมะหยี่ตามสีประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอีกริมหนึ่ง ประกอบด้วยหมวกแผ่นสี่เหลี่ยมจัตุรัสยาวด้านละ ๒๔ เซนติเมตร ทำด้วยผ้าหรือแพรสีดำ มีพู่ห้อยตามสีประจำสาขาวิชาตามที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนด

(ข) ครุยมหาบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่แถบกำมะหยี่ตอนกลางแขนทั้งสองข้างมีจำนวนสองแถบ

(ค) ครุฑประกาศนียบัตรบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่แถบกำมะหยี่ตอนกลางแขนทั้งสองข้างมีจำนวนสองแถบ แถบล่างกว้าง ๕ เซนติเมตร แถบบนกว้าง ๒.๕ เซนติเมตร

(ง) ครุฑบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่แถบกำมะหยี่ตอนกลางแขนทั้งสองข้างมีจำนวนหนึ่งแถบ

(๓) แบบที่สาม

(ก) ครุฑุชฎีบัณฑิต เป็นเสื้อคลุมทำด้วยผ้าหรือแพรสีดำหรือสีอื่น ยาวเหนือข้อเท้าประมาณ ๑๕ เซนติเมตร ตัวเสื้อผ่าอกตลอด แขนเสื้อยาวตกข้อมือ ที่แขนเสื้อทั้งสองข้างมีแถบกำมะหยี่สีดำหรือสีอื่นจำนวนสามแถบติดเรียงกัน มีผ้าคล้องคอทำด้วยผ้าหรือแพรสีดำหรือสีอื่น ประกอบด้วยหมวกทำด้วยผ้าหรือผ้าสักหลาดสีดำหรือสีอื่น

ให้กำหนดสีประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คณะ และสาขาวิชาตามที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน กำหนดที่เสื้อคลุม ผ้าคล้องคอ หรือหมวกได้ตามความเหมาะสม

(ข) ครุยมหาบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่แถบกำมะหยี่ที่แขนเสื้อ ทั้งสองข้างมีจำนวนสองแถบ

(ค) ครุยประกาศนียบัตรบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่แถบกำมะหยี่ ที่แขนเสื้อทั้งสองข้างมีจำนวนหนึ่งแถบ และมีขลิบสีขาวเหนือแถบกำมะหยี่ กว้าง ๓ เซนติเมตร ยาวเท่ากับแถบกำมะหยี่

(ง) ครุยบัณฑิต เช่นเดียวกับครุฑุชฎีบัณฑิต เว้นแต่แถบกำมะหยี่ที่แขนเสื้อทั้งสองข้าง มีจำนวนหนึ่งแถบหรือไม่มีก็ได้”

ข้อ ๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ครุยวิทยฐานะจากกระทรวง ศึกษาธิการหรือทบวงมหาวิทยาลัยอยู่แล้วก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุยวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙ ใช้บังคับ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้อนุมัติให้ใช้ต่อไปได้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น อาจกำหนดให้มีครุยประกาศนียบัตรบัณฑิตเพิ่มขึ้นได้

ลักษณะและส่วนประกอบของครุยประกาศนียบัตรบัณฑิตที่กำหนดเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่งจะต้อง สอดคล้องกับลักษณะและส่วนประกอบของครุยวิทยฐานะที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้อนุมัติให้ใช้ต่อไปได้

ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กำหนดให้มีครุยประกาศนียบัตรบัณฑิตเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง แจกเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งตัวอย่างหรือรูปครุยประกาศนียบัตรบัณฑิตที่ได้กำหนดเพิ่มขึ้นนั้น ต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่ง เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยกำหนดเพิ่มลักษณะและส่วนประกอบของครุวิทยฐานะสำหรับประกาศนียบัตรบัณฑิต เพื่อให้สถาบัน อุดมศึกษาเอกชนสามารถกำหนดลักษณะและส่วนประกอบของครุวิทยฐานะสำหรับประกาศนียบัตรบัณฑิต ได้อย่างถูกต้องและเป็นแนวทางเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

**ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พ.ศ. 2554**

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2550 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน สามารถพัฒนาสถาบันได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2554 ”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2550

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“อาคารเรียน” หมายความว่า อาคาร และส่วนควบของอาคารที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียน การสอน การวิจัย และให้หมายความรวมถึงอาคารที่ใช้ในการเพิ่มคุณภาพมาตรฐานการศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ห้องวิจัย เป็นต้น ซึ่งก่อสร้างอยู่บนที่ดินของสถาบันแต่ไม่รวมถึงอุปกรณ์การศึกษาที่ออกแบบและก่อสร้างพร้อมกับการก่อสร้างอาคารเรียน

“อุปกรณ์การศึกษา” หมายความว่า เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัย

“อาจารย์” หมายความว่า อาจารย์ประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 47 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

ข้อ 5 ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหาอันอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด 1 ข้อความทั่วไป

ข้อ 6 เงินทุนหมุนเวียนนี้มีวัตถุประสงค์

(1) เพื่อให้สถาบันกู้ยืมเงินเป็นส่วนสมทบ ในการจัดหา/จัดซื้ออุปกรณ์การศึกษา และการก่อสร้างอาคารเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและสามารถขยายการเปิดสอนในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

(2) เพื่อให้สถาบันกู้ยืมเพื่อพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ โดยให้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท และ/หรือระดับปริญญาเอก ในสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่สำนักงาน ก.พ. รับรอง

การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(1) ให้สถาบันกู้ยืมตามระเบียบนี้

(2) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเงินทุนหมุนเวียนตามจำนวนที่ได้รับการจัดสรรเป็นรายปีจากคณะกรรมการ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ 7 ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้ง คณะกรรมการคณะหนึ่ง ทำหน้าที่บริหารเงินทุนหมุนเวียนนี้ เรียกว่า “คณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” ประกอบด้วยเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นประธาน รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน นายกษมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวน 4 คน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ เจ้าหน้าที่สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษาอีก 2 คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือ

ความผิดลหุโทษ

ข้อ 9 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการดำเนินงาน
- (2) พิจารณาให้ความเห็นชอบและคำแนะนำในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับระเบียบวิธีปฏิบัติงาน
- (3) พิจารณากำหนดการให้กู้ยืม และกำหนดระยะเวลาการชำระเงินกู้ยืมนอกเหนือจาก

ที่ระบุไว้ในสัญญา

- (4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการชำระเงินกู้
- (5) พิจารณาหลักเกณฑ์ แบบสัญญาและแบบพิมพ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเงินทุนหมุนเวียน
- (6) พิจารณาการปรับโครงสร้างการชำระหนี้
- (7) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามและดูแลรวมทั้ง

รายงานผล ตามความเหมาะสม

- (8) งานอื่น ๆ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มอบหมาย

- (9) อนุมัติประมาณการรายรับ-รายจ่ายประจำปีของเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบัน

อุดมศึกษาเอกชน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ 10 ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เปิดบัญชีเงินฝากที่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เรียกว่า “บัญชีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน”

เพื่อความสะดวกในการจ่ายและชำระเงินกู้ยืม หากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีความประสงค์เปิดบัญชีเงินฝาก กับสถาบันการเงินของรัฐ ก็ให้กระทำได้ ทั้งนี้ ภายใต้วงเงินและเงื่อนไขที่ กระทรวงการคลังอนุมัติ

ข้อ 11 ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จัดทำประมาณการรายรับ - รายจ่ายประจำปี เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ ก่อนนำเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด 2

ที่มาของเงินทุนหมุนเวียน

ข้อ 12 เงินที่นำเข้าเงินทุนหมุนเวียน ได้แก่

- (1) เงินที่ได้รับจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (2) เงินที่ได้รับมาเนื่องจากการดำเนินกิจการของเงินทุนหมุนเวียนนี้
- (3) เงินค่าปรับเนื่องจากผิดนัดชำระหนี้
- (4) เงินที่ได้รับจากค่าธรรมเนียมประกันภัย ตามสัญญาเงินกู้
- (5) เงินบริจาค
- (6) รายได้อื่น ๆ

ข้อ 13 เงินที่ได้รับตามข้อ 12 (2)-(6) ให้นำส่งเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ที่กรมบัญชีกลางโดยเร็วที่สุด แต่อย่างช้าต้องไม่เกิน 3 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ได้รับเงิน

/ หมวด 3...

หมวด 3 หลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงิน

ข้อ 14 หลักเกณฑ์ ลำดับความสำคัญในการกู้ยืมเงิน และการอนุมัติเงินกู้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 15 หลักเกณฑ์การชำระเงินกู้ยืม อัตราดอกเบี้ย และค่าปรับ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด 4 การควบคุมและการติดตาม

ข้อ 16 สถาบันต้องเก็บรักษาอุปกรณ์การศึกษา ซึ่งจัดซื้อจากเงินกู้ไว้ในสถาบัน และพร้อมที่จะให้คณะกรรมการตรวจสอบได้ทุกเวลาที่สถาบันเปิดทำการสอน

ข้อ 17 เมื่อปรากฏว่าสถาบันที่กู้ยืมผิดนัดไม่ชำระหนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญากู้ยืม ให้คณะกรรมการหรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งในข้อ 9(7) ทำหน้าที่เร่งรัด ตรวจสอบ ติดตามดูแล รวมทั้งรายงานผลต่อคณะกรรมการ และในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรฟ้องคดีหรือดำเนินการอย่างใด ก็ให้แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการต่อไป

หมวด 5 การรับจ่าย การเก็บรักษาเงิน และการพัสดุ

ข้อ 18 การเบิกเงิน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การฝากเงิน การนำส่งเงิน และการพัสดุ ให้นำระเบียบของทางราชการมาใช้โดยอนุโลม

หมวด 6 การบัญชี

ข้อ 19 ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จัดทำบัญชีและรายงานการเงินของเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดทำบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

ลงนาม สุเมธ แย้มมนุ
(นายสุเมธ แย้มมนุ)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พ.ศ. 2554

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ออกระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2554 เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ดำเนินการได้ตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงาน และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตาม ข้อ 9 ข้อ 14 และข้อ 15 ของระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2554 คณะกรรมการการบริหารเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงได้ออกประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์และวิธีการ

1.1 วัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืม

(1) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน กู้ยืมเงินเป็นส่วนสมทบ ในการจัดหา/จัดซื้ออุปกรณ์การศึกษาและการก่อสร้างอาคารเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและสามารถขยายการเปิดสอนในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอกู้ยืมต้องมีเป้าหมายและเจตนารมณ์ที่จะนำเงินไปใช้สมทบในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา

(2) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน กู้ยืมเงินเพื่อพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ประจำ โดยให้จัดส่งไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทและ/หรือระดับปริญญาเอกในสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่สำนักงาน ก.พ. รับรอง เพื่อกลับมาพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2 คุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีสิทธิในการขอยื่นคำขอกู้เงินทุนหมุนเวียน

(1) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดสรรเงินเข้ากองทุนประเภทต่าง ๆ ครบถ้วนตามเงื่อนไขการอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(2) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) โดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี

(3) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้เปิดสาขาวิชาที่จะส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อต่างประเทศ(เฉพาะกรณีการกู้เพื่อพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ประจำ)

1.3 วงเงินให้กู้

(1) การกู้เงินเพื่อสมทบในการก่อสร้างอาคารเรียน ให้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 75 ของค่าก่อสร้าง แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท

(2) การกู้เงินเพื่อสมทบในการจัดซื้ออุปกรณ์การศึกษา ให้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 75 ของราคาอุปกรณ์การศึกษาที่จัดซื้อแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท

/ (3) การกู้เงินเพื่อ...

(3) การกู้เงินเพื่อจัดส่งให้อาจารย์ไปศึกษาต่อต่างประเทศให้กู้ได้เต็มจำนวน โดยให้คำนวณวงเงินกู้ยืมในแต่ละระดับ ดังนี้

(3.1) ระดับปริญญาโท ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 2 ปี

(3.2) ระดับปริญญาเอก ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 5 ปี

(3.3) ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 7 ปี

สำหรับรายละเอียดวงเงินค่าใช้จ่ายให้กู้ใช้อิงตามแนวทางของสำนักงาน ก.พ. เป็นเกณฑ์

1.4 การคิดอัตราดอกเบี้ย

(1) กรณีกู้เพื่อสมทบในการก่อสร้างอาคารเรียนและ/หรือซื้ออุปกรณ์การศึกษา ให้คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2 ต่อปี ในกรณีที่ผู้กู้มีค้ำประกันไม่ชำระเงินกู้และดอกเบี้ยงวดใดงวดหนึ่ง ให้ถือว่าผิดนัดและคิดดอกเบี้ยตามสัญญาเฉพาะงวดที่ผิดนัด และให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกคืนเงินที่ให้ผู้กู้ยืมทั้งหมดจากผู้กู้ พร้อมทั้งให้ผู้กู้ชำระค่าปรับในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10 ต่อปีของจำนวนเงินยอดที่ผิดนัดหรือให้ผู้กู้ผ่อนชำระต่อไปตามสัญญาโดยเรียกให้ชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ต่อปีของจำนวนเงินยอดที่ผิดนัด ซึ่งในกรณีนี้คณะกรรมการมีอำนาจเพิ่มอัตราค่าปรับขึ้นทุกปี ตามที่เห็นสมควรจนกว่าจะชำระจำนวนเงินยอดที่ผิดนัดให้เสร็จสิ้น

(2) กรณีกู้เพื่อจัดส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ให้คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1.5 ต่อปี ในกรณีที่ผู้กู้มีค้ำประกันไม่ชำระเงินกู้และดอกเบี้ยงวดใดงวดหนึ่ง ให้ถือว่าผิดนัดและคิดดอกเบี้ยตามสัญญาเฉพาะงวดที่ผิดนัด และให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกคืนเงินที่ให้ผู้กู้ยืมทั้งหมดจากผู้กู้ พร้อมทั้งให้ผู้กู้ชำระค่าปรับในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10 ต่อปีของจำนวนเงินยอดที่ผิดนัดหรือให้ผู้กู้ผ่อนชำระต่อไปตามสัญญาโดยเรียกให้ชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ต่อปีของจำนวนเงินยอดที่ผิดนัด ซึ่งในกรณีนี้คณะกรรมการมีอำนาจเพิ่มอัตราค่าปรับขึ้นทุกปี ตามที่เห็นสมควรจนกว่าจะชำระจำนวนเงินยอดที่ผิดนัดให้เสร็จสิ้น

1.5 หลักทรัพย์ที่ใช้ในการค้ำประกันเงินกู้

(1) ที่ดิน หรือที่ดินและอาคารของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ จำนวนเป็นประกัน

(2) พันธบัตรรัฐบาลไทย ซึ่งมีกำหนดเวลาชำระคืนไม่ต่ำกว่าระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาเงินกู้

(3) หนังสือค้ำประกันของธนาคารพาณิชย์

2. เงื่อนไขของการกู้

(1) การชำระหนี้เงินกู้ให้ชำระเป็นงวดตามที่ระบุในสัญญา โดยกำหนดให้ 1 งวด มีระยะเวลา 6 เดือน และมีระยะเวลาปลอดหนี้ 12 เดือน

(2) กำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย เป็นดังนี้

(2.1) เงินกู้ไม่เกิน 10 ล้านบาท ผ่อนชำระไม่เกิน 5 ปี

(2.2) เงินกู้เกิน 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 25 ล้านบาท ผ่อนชำระไม่เกิน 10 ปี

(2.3) เงินกู้เกิน 25 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 50 ล้านบาท ผ่อนชำระไม่เกิน 15 ปี

(2.4) เงินกู้ตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ผ่อนชำระไม่เกิน 20 ปี

/(3) วงเงินที่ให้ผู้...

(3) วงเงินที่ให้กู้จะต้องไม่เกินร้อยละ 80 ของราคาประเมินหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกัน ในกรณีที่หลักทรัพย์เป็นที่ดินและสิ่งก่อสร้างการกำหนดราคาหลักทรัพย์ให้ถือราคาตามบัญชีประเมินราคาที่ดิน และทรัพย์สินของกรมที่ดินหรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับอนุมัติให้ประเมินราคาจากทางราชการหรือบริษัทที่ กสท. ให้การรับรองเป็นเกณฑ์กำหนดราคาสูงสุด สำหรับสิ่งก่อสร้างผู้กู้ต้องจัดให้มีการประกันภัยไว้โดยในกรมธรรม์ ประกันภัยระบุให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้รับประกัน

(4) หลักทรัพย์ค้ำประกันเดิมสถาบันอุดมศึกษาสามารถนำมาใช้ค้ำประกันวงเงินกู้รายใหม่ได้ โดยหลักทรัพย์ค้ำประกันจะต้องมีราคาครอบคลุมวงเงินกู้ของสถาบันที่มีอยู่ในขณะนั้น

(5) การจ่ายเงินกู้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะจ่ายเงินกู้สมทบให้หลังจากที่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กู้ได้จ่ายเงินลงทุนในส่วนของสถาบันไปแล้วเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่ายอดเงินที่ ได้รับอนุมัติให้กู้

(6) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินทุนหมุนเวียนไปแล้ว สามารถที่จะขอยื่นคำ ขอกู้ได้อีกเมื่อส่งใช้คืนเงินกู้เดิมไปแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 และต้องไม่เคยผิดนัดชำระหนี้เงินกู้

3. การยื่นคำขอกู้และขั้นตอนการพิจารณา

3.1 การยื่นคำขอกู้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดประสงค์ที่จะขอกู้ จะต้องยื่นคำขอกู้ต่อ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามรูปแบบที่กำหนดพร้อมเอกสารดังต่อไปนี้

(1) สำเนาหนังสือแสดงการเป็นผู้มีอำนาจทำการแทนสถาบันอุดมศึกษา

(2) ข้อเสนอของโครงการ ซึ่งจะต้องมีสาระสำคัญ ประกอบด้วย เหตุผลความจำเป็น วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และรายละเอียดของโครงการต้องสอดคล้องตามประกาศฯ ดังนี้

- กรณี ก่อสร้างอาคารเรียน จะต้องแนบบรูปแบบการก่อสร้างที่อนุมัติจากทางราชการ และมีการประเมินราคาโดยสถาปนิกและวิศวกรผู้รับใบอนุญาต

- กรณี ซื้ออุปกรณ์การศึกษา จะต้องแนบรายการคุณลักษณะของอุปกรณ์ และใบ เสนอราคาอุปกรณ์ที่ต้องการจะซื้อ

- กรณี ส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อ จะต้องมียรายละเอียดของรายชื่อจำนวนอาจารย์ สถาบัน ที่เข้าศึกษา สาขาวิชาที่เรียน พร้อมรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

(3) งบดุล และงบรายได้อื่นๆ ค่าใช้จ่าย เปรียบเทียบ 3 ปีย้อนหลัง พร้อมรายงานผู้สอบบัญชีรับ อนุญาต ในกรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งไม่เกิน 3 ปี ให้ใช้แผนการเงินที่ได้รับอนุมัติตอนขอจัดตั้ง จากคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

(4) งบกระแสเงินสดของสถาบันล่วงหน้า 5 ปี

(5) รายละเอียดของหลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกันการกู้(กรณีใช้ที่ดินจะต้องแนบหนังสือรับรอง การประเมินราคาจากสำนักงานที่ดินมาด้วย)

(6) เอกสารอื่นตามที่คณะกรรมการร้องขอ

/ทั้งนี้ ให้สถาบันอุดมศึกษา...

ทั้งนี้ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ยื่นโครงการขอคู่พร้อมรายละเอียดเอกสาร ตาม (1) – (5) โดยให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายลงนามในแบบรายละเอียดและสำเนาเอกสารที่ยื่นทั้งหมด ได้ที่สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3.2 ขั้นตอนการพิจารณา

(1) คณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะพิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2554 และประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2554 หากมีข้อสงสัยอาจเชิญผู้เกี่ยวข้องให้คำชี้แจง และอาจมอบหมายเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบสถานที่ที่จะดำเนินโครงการ และตรวจสอบหลักทรัพย์ค้ำประกัน

(2) คณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะพิจารณาและอนุมัติวงเงินให้กู้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือน (เอกสารครบถ้วน)

(3) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะแจ้งผลให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทราบ ภายใน 1 สัปดาห์ หลังการพิจารณาของคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนฯ

ลงนาม สุเมธ แยมุ่น

(นายสุเมธ แยมุ่น)

ประธานกรรมการ

เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

หนังสือที่.....

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คำขอกู้เงิน

ตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียน

เพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี
 ตำแหน่ง.....ของมหาวิทยาลัย/วิทยาลัย.....
 ตั้งอยู่ที่เลขที่.....หมู่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....โทรศัพท์.....ขอยื่นคำขอกู้เงินต่อเลขาธิการคณะกรรมการการ
 อุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอกู้เงินเพื่อ.....
 วงเงินที่ขอกู้ จำนวน.....บาท (.....)
 กำหนดชำระคืนในเวลา.....ปี.....เดือน

ข้อ 2 วัตถุประสงค์ในการขอกู้เงิน

2.1

2.2

2.3

ข้อ 3 ข้าพเจ้ายินยอมมอบ (ระบุหลักทรัพย์).....เพื่อเป็นหลักประกัน

ขอรับรองว่าคำชี้แจงข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

ประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 ข้อ 14 และข้อ 15 ของระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2554 คณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (2) ของข้อ 1.2 แห่งประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2554 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดของสถาบันนั้น ณ วันที่พิจารณาอนุมัติเงินทุน”

ประกาศ ณ วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2556

- อภิชาติ จีระวุฒิ -

(นายอภิชาติ จีระวุฒิ)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประธานกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง ขอความร่วมมือในการกำหนดจำนวนและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของ
นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒)

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ขอความร่วมมือในการกำหนดจำนวนและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้ขอความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัด สถาบันอุดมศึกษาในกำกับ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการกำหนดจำนวนและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมติคณะรัฐมนตรี โดยกำหนดให้เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้คนละไม่เกิน ๒ แห่ง และไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน นั้น

กระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและความคล่องตัวในการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว จึงเห็นควรยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการฉบับดังกล่าว โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ดังนี้

๑. กรณีดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งในเวลาเดียวกันได้ไม่เกินสามแห่ง
๒. กรณีดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งในเวลาเดียวกันได้ไม่เกินห้าแห่ง
๓. กรณีดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยในเวลาเดียวกันให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๓.๑ กรณีดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหนึ่งแห่ง จะดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้อีกไม่เกินสามแห่ง

๓.๒ กรณีดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยสองแห่ง จะดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้อีกไม่เกินหนึ่งแห่ง

๓.๓ กรณีดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยรวมสามแห่ง ไม่อาจดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอีกได้

กระทรวงศึกษาธิการจึงขอความร่วมมือจากสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดสภาสถาบันอุดมศึกษาในกำกับ และสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง ในการกำหนดจำนวนและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

- พงศ์เทพ เทพกาญจนา -

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้มีความเหมาะสม และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบกับเพื่อเป็นการส่งเสริมให้คณาจารย์ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนและมีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา วังวิชาการ ชุมชน หรือประเทศ ได้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการมากขึ้น และเพื่อให้การดำเนินการพิจารณาแต่งตั้ง คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔(๔) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ใช้ระเบียบนี้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗.๑.๓ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๗.๑.๓ ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วยผลงาน ต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

(๒) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดี โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้ เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายระเบียบนี้ หรือ

(๓) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตาม เกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด หรือ

(๔) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ ซึ่งมี คุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗.๒.๓ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๗.๒.๓ ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วยผลงาน ต่อไปนี้

(๑) ๑.๑ ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

๑.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดี โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายระเบียบนี้ หรือ

๑.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

และ

(๒) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ผลงานทางวิชาการตามข้อ ๗.๒.๓ (๑) และ (๒) ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ ต้องมีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้วย”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗.๓.๓ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๗.๓.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ แบบ ดังนี้

แบบที่ ๑ ประกอบด้วยผลงาน ดังต่อไปนี้

(๑) ๑.๑ ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

๑.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดีมาก โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายระเบียบนี้ หรือ

๑.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

และ

(๒) ผลงานแต่งตำรา หรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

แบบที่ ๒ ประกอบด้วยผลงาน ต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

(๒) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายระเบียบนี้ หรือ

(๓) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด หรือ

(๔) ผลงานแต่งตำรา หรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์
ที่คณะกรรมการกำหนด

ผลงานทางวิชาการตามข้อ ๗.๓.๓(๑) (๒) (๓) และ (๔) ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้
สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ ต้องมีผลงานทาง
วิชาการที่เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ด้วย”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๗/๑ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย
มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“ข้อ ๗/๑ ผลงานทางวิชาการสำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการทุกตำแหน่ง
ต้องเป็นผลงานที่มีทิศทางการศึกษาหรือวิจัยตามกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีตามความเหมาะสมของ
แต่ละสาขาวิชา ดังต่อไปนี้

(๑) สอดคล้องกับศักยภาพหรือทรัพยากรของแต่ละพื้นที่ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์และการ
พัฒนาประเทศในด้านต่างๆ

(๒) เพื่อให้รู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๔) พัฒนาและส่งเสริมชุมชนหรือสังคมให้มีความเข้มแข็ง

(๕) ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘.๑.๓ วรรคห้า ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย
มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐาน
หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ในกรณีการพิจารณาผลงานทางวิชาการของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมิน
ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ
รองศาสตราจารย์ ที่มีผลการประเมินเป็นเอกฉันท์ว่าคุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอแต่งตั้งตำแหน่ง
อยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดนั้น สภาสถาบันอาจกำหนดการยกเว้นการประชุม
ไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยให้ถือเอาผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการก็ได้”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหก ในข้อ ๘.๑.๓ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทาง
วิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“สภาสถาบันอาจกำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบันให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนหรือผู้ที่
ปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนที่มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ ทำหน้าที่เป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคแรก เพิ่มเติมได้อีก ๒ คน ในกรณีที่ผู้ขอเสนอผลงานวิชาการรับใช้สังคม โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนดำเนินการแต่งตั้ง”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคเจ็ด ในข้อ ๘.๒.๓ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“สภาสถาบันอาจกำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบันให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนหรือผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนที่มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคแรก เพิ่มเติมได้อีก ๒ คน ในกรณีที่ผู้ขอเสนอผลงานวิชาการรับใช้สังคม โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนดำเนินการแต่งตั้ง”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกแบบคำขอฯ แบบเสนอแต่งตั้งฯ และคำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตามระดับคุณภาพของบทความทางวิชาการ ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๐ และให้ใช้ตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้แทน

ข้อ ๑๐ คำจำกัดความ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตามระดับคุณภาพของผลงานวิชาการรับใช้สังคม ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานวิชาการรับใช้สังคม และแนวทางการประเมินผลงานวิชาการรับใช้สังคม ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑ การพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สภาสถาบันได้รับเรื่องไว้แล้ว และอยู่ระหว่างการดำเนินการ ให้สภาสถาบันพิจารณากำหนดตำแหน่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไปจนแล้วเสร็จ ยกเว้นการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่สภาสถาบันได้รับเรื่องไว้แล้วและอยู่ระหว่างการดำเนินการรายใดมีผลการประเมินผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้อ ๗.๑.๓ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามระเบียบนี้ สภาสถาบันอาจพิจารณากำหนดตำแหน่งตามหลักเกณฑ์ข้อ ๗.๑.๓ ที่ปรับปรุงแก้ไขได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์วิชัย ธีวตระกูล)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. แบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

ส่วนที่ ๑ : แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ

แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ
เพื่อขอดำรงตำแหน่ง.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์)
โดยวิธี.....
ในสาขาวิชา
ของ.....
สังกัด ภาค/สาขาวิชา.....
คณะ.....มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย.....

๑. ประวัติส่วนตัว

๑.๑ วัน เดือน ปีเกิด

๑.๒ อายุ ปี

๑.๓ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (โปรดระบุชื่อเต็ม และเรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ ปี พ.ศ. ที่จบ ชื่อสถานศึกษาและประเทศ

๑.๓.๑

๑.๓.๒

๑.๓.๓

๑.๓.๔

๑.๓.๕

(ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและปริญญาบัตรใดๆ ให้ระบุหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรนั้นๆ ด้วย)

๒. ประวัติการทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

๒.๑ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

๒.๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๓ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชา.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชา.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อายุการทำงาน ปี เดือน

๒.๕ ตำแหน่งอื่น ๆ

๒.๕.๑

๒.๕.๒

๒.๕.๓

๒.๕.๔

๒.๕.๕

๓. ภาระงานย้อนหลัง ๓ ปี (เป็นภาระงานที่ทำโดยความเห็นชอบจากเจ้าสังกัด)

๓.๑ งานสอน (โปรดระบุระดับว่าปริญญาตรี หรือบัณฑิตศึกษา)

ระดับ	รายวิชาที่สอน	ช.ม./สัปดาห์	เปิดสอนภาค/ปีการศึกษา
.....
.....
.....

๓.๒ งานวิจัย (โปรดระบุเรื่องที่ทำ การวิจัย และระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละโครงการ)

๓.๓ งานบริการทางวิชาการ (โปรดระบุประเภทของกิจกรรม และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)

๓.๔ งานบริหาร (โปรดระบุงานบริหารที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรง และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)

๓.๕ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (โปรดระบุประเภทของงาน และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)

๔. ผลงานทางวิชาการ

๔.๑ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

๔.๑.๑ ผลงานวิจัย

๔.๑.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว

หรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ. และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๒
 ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว
 หรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
 ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๓
 ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว
 หรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
 ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๑.๒.๑
 ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
 ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๒
 ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
 ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๓
 ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
 ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๑.๓.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔ ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

๔.๑.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิงอันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

(ในกรณีที่ผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมส่งหลักฐานรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใดมาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๒ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งรองศาสตราจารย์

๔.๒.๑ ผลงานวิจัย

๔.๒.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๒.๒.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๒.๓.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔ ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หรือหนังสือ

๔.๒.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

(ในกรณีที่มิผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมส่งหลักฐานรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๓ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งศาสตราจารย์

๔.๓.๑ ผลงานวิจัย

๔.๓.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/
หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/
หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/
หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๓.๒.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๓.๓.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔ ผลงานแต่งตำราหรือหนังสือ

๔.๓.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

(ในกรณีที่มีผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมส่งหลักฐานรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

ขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....เจ้าของประวัติ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ แบบประเมินคุณสมบัติโดยผู้บังคับบัญชา

แบบประเมินแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง.....
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์)
 ในสาขาวิชา
 โดยวิธี.....
 ของ.....
 สังกัด/ภาค/สาขาวิชา.....
 คณะ.....มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย.....

ได้ตรวจสอบคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง...(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์/
 ศาสตราจารย์).. แล้วเห็นว่า นาย/นาง/นางสาว.....เป็นผู้มีคุณสมบัติ...เป็น
 ผู้มีคุณสมบัติ... (ครบถ้วน/ไม่ครบถ้วน)... ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ..ผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าภาควิชาหรือเทียบเท่า..

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นผู้บังคับบัญชาระดับคณบดีหรือเทียบเท่า

ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย/นาง/นางสาว.....
 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ ...(เข้าข่าย/ ไม่เข้าข่าย)... ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ รอง
 ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์)...

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ แบบประเมินผลการสอน

คณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่..... ซึ่ง
ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ(มหาวิทยาลัย/สถาบัน/
วิทยาลัย)..... ได้ประเมินผลการสอนของ นาย/นาง/นางสาว.....แล้วเห็นว่า
บุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีความ...(ชำนาญ/ชำนาญพิเศษ/เชี่ยวชาญ).....ในการสอน มีคุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)....
ในหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่สภาสถาบันกำหนด

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๔ แบบประเมินผลงานทางวิชาการ

ตอนที่ ๑ การพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในสาขาวิชา.....ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....รวม.....ครั้ง ประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว.....ซึ่งขอกำหนดตำแหน่งเป็น..(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์)...ในสาขาวิชา.....แล้วเห็นว่า

๑) งานวิจัย.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เรื่อง ได้แก่

๑.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๑.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เรื่อง ได้แก่

๒.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเรื่อง ได้แก่

๓.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔) ตำรา/หนังสือ.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เรื่อง ได้แก่

๔.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕) บทความทางวิชาการ.....เรื่อง คุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
.....เรื่อง ได้แก่

๕.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

**สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการ (ประกอบด้วย: ผลงานมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร
ผลที่ได้รับ การนำไปใช้ประโยชน์ และแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญอย่างไร**

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ
และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตอนที่ ๒ การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ.....(มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย).....
ในการประชุมครั้งที่.....เมื่อวันที่.....พิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว.....
ตามที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทาง
วิชาการเสนอ แล้วเห็นว่า...(งานวิจัย/ผลงานวิชาการรับใช้สังคม/ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น และ/หรือ ตำรา/
หนังสือ/บทความทางวิชาการ)...คุณภาพ...(อยู่/ ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเป็นผู้มีจริยธรรมและ
จรรยาบรรณทางวิชาการ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด จึงเห็น.....(สมควร/ไม่สมควร)... ให้กำหนด
ตำแหน่ง นาย/นาง/นางสาว..... เป็นตำแหน่ง.....(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/รองศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์)...
ในสาขาวิชา.....และให้นำเสนอที่ประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ลงชื่อ.....
(.....)

ตำแหน่ง ประธาน/ เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๕ มติสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย.....ในการประชุมครั้งที่...../.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.พิจารณาแล้วมีมติ..... (อนุมัติ/ไม่อนุมัติ)....

๑. ให้แต่งตั้งนาย/นาง/นางสาว.....ให้ดำรงตำแหน่ง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์) ในสาขาวิชา.....
ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันที่สภาสถาบัน...(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับ
ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว/ อื่นๆ ระบุ.....)....

๒. (สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์) ให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้ง
บุคคลดังกล่าวในข้อ ๑ และแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง
พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและ
จรรยาบรรณทางวิชาการ และแบบคำขอฯ

(สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์) ให้เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้คำแนะนำสำหรับ
ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นาย/นาง/นางสาว..... ให้
ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชา ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่ง
เป็นวันที่สภาสถาบัน...(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว/ อื่นๆ
ระบุ.....).... พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและ
จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ
และแบบคำขอฯ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาสถาบัน/เลขาธิการสภาสถาบัน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. แบบเสนอแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยผู้บังคับบัญชา
ส่วนที่ ๑ : แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ

แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ
เพื่อแต่งตั้งดำรงตำแหน่ง.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์)
โดยวิธี.....
ในสาขาวิชา
ของ.....
สังกัด ภาค/สาขาวิชา.....
คณะ.....มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย.....

๑. ประวัติส่วนตัว

๑.๑ วัน เดือน ปีเกิด

๑.๒ อายุ ปี

๑.๓ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (โปรดระบุชื่อเต็ม และเรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ ปี พ.ศ. ที่จบ ชื่อสถานศึกษาและประเทศ

๑.๓.๑

๑.๓.๒

๑.๓.๓

๑.๓.๔

๑.๓.๕

(ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและปริญญาบัตรใดๆ ให้ระบุหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรนั้นๆ ด้วย)

๒. ประวัติการทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

๒.๑ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

๒.๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๓ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชา.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชา.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อายุการทำงาน ปี เดือน

๒.๕ ตำแหน่งอื่น ๆ

๒.๕.๑

๒.๕.๒

๒.๕.๓

๒.๕.๔

๒.๕.๕

๓. ภาระงานย้อนหลัง ๓ ปี (เป็นภาระงานที่ทำโดยความเห็นชอบจากเจ้าสังกัด)

๓.๑ งานสอน (โปรดระบุระดับว่าปริญญาตรี หรือบัณฑิตศึกษา)

ระดับ	รายวิชาที่สอน	ช.ม./สัปดาห์	เปิดสอนภาค/ปีการศึกษา
.....
.....
.....

๓.๒ งานวิจัย (โปรดระบุเรื่องที่ทำกรวิจัย และระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละโครงการ)

๓.๓ งานบริการทางวิชาการ (โปรดระบุประเภทของกิจกรรม และปริมาณเวลาที่ใช้ในการให้บริการต่อสัปดาห์)

๓.๔ งานบริหาร (โปรดระบุงานบริหารที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรง และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)

๓.๕ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (โปรดระบุประเภทของงานและปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)

๔. ผลงานทางวิชาการ

๔.๑ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

๔.๑.๑ ผลงานวิจัย

๔.๑.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว

หรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๒

หรือไม่

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๓

หรือไม่

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๑.๒.๑

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๒

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๓

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๑.๓.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔ ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

๔.๑.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

(ในกรณีที่ผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมส่งหลักฐานรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๒ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งรองศาสตราจารย์

๔.๒.๑ ผลงานวิจัย

๔.๒.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๒.๒.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๒.๓.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔ ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หรือหนังสือ

๔.๒.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง อัน ประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

(ในกรณีที่มิผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมส่งหลักฐานรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๓ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งศาสตราจารย์

๔.๓.๑ ผลงานวิจัย

๔.๓.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/ หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/ หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/ หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๓.๒.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ..... ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๓.๓.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔ ผลงานแต่งตำราหรือหนังสือ

๔.๓.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และ/หรือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์มาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

(ในกรณีที่ผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมส่งหลักฐานรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

ขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง...ผู้บังคับบัญชาระดับคณบดีหรือเทียบเท่า...

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ตำแหน่ง.....ยินยอม
ให้ผู้บังคับบัญชาเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็น.....ในสาขาวิชา.....

ลงชื่อ.....(เจ้าของประวัติ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ แบบประเมินผลการสอน

คณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่..... ซึ่ง
ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ(มหาวิทยาลัย/สถาบัน/
วิทยาลัย)..... ได้ประเมินผลการสอนของ นาย/นาง/นางสาว.....แล้วเห็นว่า
บุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีความ....(ชำนาญ/ชำนาญพิเศษ/เชี่ยวชาญ).....ในการสอน มีคุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)....
ในหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่สภาสถาบันกำหนด

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ แบบประเมินผลงานทางวิชาการ

ตอนที่ ๑ การพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน
ทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและ
จรรยาบรรณทางวิชาการ ในสาขาวิชา.....ในการประชุมครั้งที่...../.....
เมื่อวันที่.....รวม.....ครั้ง ประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว.....ซึ่ง
ขอตำแหน่งตำแหน่งเป็น..(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์)...ในสาขาวิชา.....
แล้วเห็นว่า

๑) งานวิจัย.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เรื่อง ได้แก่

๑.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๑.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
กำหนด.....เรื่อง ได้แก่

๒.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
กำหนดเรื่อง ได้แก่

๓.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔) ตำรา/หนังสือ.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
.....เรื่อง ได้แก่

๔.๑).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔.๒).....ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕) บทความทางวิชาการ.....เรื่อง คุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
.....เรื่อง ได้แก่

๕.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น)

**สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการ (ประกอบด้วย: ผลงานมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร
ผลที่ได้รับ การนำไปใช้ประโยชน์ และแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญอย่างไร**

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ
และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตอนที่ ๒ การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ.....(มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย).....
ในการประชุมครั้งที่.....เมื่อวันที่.....พิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว.....
ตามที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทาง
วิชาการเสนอ แล้วเห็นว่า...(งานวิจัย/ผลงานวิชาการรับใช้สังคม/ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น และ/หรือ ตำรา/
หนังสือ/บทความทางวิชาการ)...คุณภาพ...(อยู่/ ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเป็นผู้มีจริยธรรมและ
จรรยาบรรณทางวิชาการ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด จึงเห็น.....(สมควร/ไม่สมควร)... ให้กำหนด
ตำแหน่ง นาย/นาง/นางสาว..... เป็นตำแหน่ง.....(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/รองศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์)...
ในสาขาวิชา.....และให้นำเสนอที่ประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธาน/ เลขาธิการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๔ มติสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย.....ในการประชุมครั้งที่...../.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.พิจารณาแล้วมีมติ..... (อนุมัติ/ไม่อนุมัติ)....

๑. ให้แต่งตั้งนาย/นาง/นางสาว.....ให้ดำรงตำแหน่ง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์) ในสาขาวิชา.....
ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันที่สภาสถาบัน...(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับ
ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว/ อื่นๆ ระบุ.....)....

๒. (สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์) ให้อธิการบดีออกคำสั่ง แต่งตั้ง
บุคคลดังกล่าวในข้อ ๑ และแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง
พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและ
จรรยาบรรณทางวิชาการ และแบบเสนอแต่งตั้งฯ

(สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์) ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบเพื่อพิจารณา
ให้คำแนะนำสำหรับดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นาย/นาง/นางสาว..... ให้
ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชา ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่ง
เป็นวันที่สภาสถาบัน...(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว/ อื่นๆ
ระบุ.....)..... พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและ
จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ และแบบเสนอ
แต่งตั้งฯ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาสถาบัน/เลขาธิการสภาสถาบัน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

๓. ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานวิชาการรับใช้สังคม

ในกรณีผลงานวิชาการรับใช้สังคมซึ่งมีการดำเนินงานเป็นหมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีการบูรณาการหลายสาขาวิชา ผู้ขอกำหนดตำแหน่งต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักในสาขาวิชาที่เสนอขอ โดยมีบทบาทในขั้นตอนการทำงานอย่างน้อย ๓ ขั้นตอน คือ

- ก. การวิเคราะห์สถานการณ์ก่อนเริ่มกิจกรรมรับใช้สังคม
- ข. การออกแบบหรือพัฒนาชิ้นงานหรือแนวคิดหรือกิจกรรม
- ค. การประเมินผลลัพธ์และสรุปแนวทางในการนำไปขยายผลหรือปรับปรุง

ให้ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งระบุบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในผลงานนั้นของผู้ร่วมงานทุกคน และบทบาทหน้าที่หลักของผู้ขอ กำหนดตำแหน่ง โดยให้ผู้ร่วมงานทุกคนลงนามรับรอง ทั้งนี้ อาจไม่ต้องระบุสัดส่วนการมีส่วนร่วมเป็นร้อยละก็ได้

**เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖**

๔. แนวทางการประเมินผลงานวิชาการรับใช้สังคม

แนวทางการกำหนดสาขาวิชาที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ให้ระบุชื่อสาขาวิชาที่จะแต่งตั้ง โดยระบุเฉพาะชื่อสาขาวิชาที่แสดงความรู้ความเชี่ยวชาญหลักของผู้ขอ

ทั้งนี้ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งที่เคยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยไม่ได้ใช้ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ประสงค์จะเสนอขอกำหนดตำแหน่งสูงขึ้นในสาขาวิชาเดิม โดยใช้ผลงานวิชาการรับใช้สังคมสามารถเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา แต่หากการกำหนดสาขาวิชานั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชาพื้นฐานของตน ให้ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา และจะต้องเสนอขอกำหนดตำแหน่งโดยวิธีพิเศษ

แนวทางการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม

ให้มีการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคมของผลงานวิชาการรับใช้สังคม โดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. ให้สถาบันอุดมศึกษาหรือคณะวิชา แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่รับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคมของผลงานวิชาการรับใช้สังคมนั้น
๒. ผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งแสดงหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคมของผลงานวิชาการ รับใช้สังคม จากผลการประเมินของสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการประเมินผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม

ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประเมินผลงานวิชาการรับใช้สังคมโดยใช้แนวทางในการประเมินดังต่อไปนี้

๑. ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน
๒. ประเมินจากหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
๓. นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงที่มีอยู่ในพื้นที่ร่วมด้วย ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะตรวจสอบด้วยตนเองหรือแต่งตั้งผู้แทนให้ไปตรวจสอบแทนก็ได้

ทั้งนี้ ให้เน้นถึงการมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

๕. คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่ และผลงานทางวิชาการ
ที่จำแนกตามระดับคุณภาพ

	บทความทางวิชาการ
คำนิยาม	งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการโดยมีการสำรวจวรรณกรรมเพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้</p> <p>๑. เผยแพร่ในรูปของบทความทางวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน</p> <p>๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ในหนังสือนั้นแล้ว</p> <p>๓. เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ที่นำเสนอแล้ว</p> <p>เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “บทความทางวิชาการ” นั้นแล้ว การนำ “บทความทางวิชาการ” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความทางวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้</p>

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

๕. คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่ และผลงานทางวิชาการ
ที่จำแนกตามระดับคุณภาพ (ต่อ)

	บทความทางวิชาการ
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

๕. คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่ และผลงานทางวิชาการ
ที่จำแนกตามระดับคุณภาพ (ต่อ)

	ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม
คำนิยาม	<p>ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่น ที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา อย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณชน</p> <p>ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใด ด้านหนึ่ง หรือหลายด้านเกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การ จดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน</p> <p>ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ</p>
รูปแบบ	<p>จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด โดยต้องปรากฏเป็นที่ประจักษ์ในประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น • การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย • กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น • ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น • การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว • การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น • แนวทางการติดตามและบำรุงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป <p>ทั้งนี้ นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดงหลักฐานเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง หรือวีดิทัศน์ ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p>

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

๕. คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่ และผลงานทางวิชาการ
ที่จำแนกตามระดับคุณภาพ (ต่อ)

	ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม
การเผยแพร่	ให้มีการเผยแพร่โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่ และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิง หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้
ลักษณะคุณภาพ	<p><u>ระดับดี</u> มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการโดยการมีส่วนร่วมของสังคมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนหรือสังคมนั้น</p> <p><u>ระดับดีมาก</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่างในการแก้ไขปัญหาหรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับสังคมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p><u>ระดับดีเด่น</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องส่งผลกระทบต่อสังคมหรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น UNESCO WHO UNICEF เป็นต้น</p>

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ/หลักเกณฑ์/แนวปฏิบัติ ที่ถูกยกเลิกทั้งฉบับ และปรับเพิ่ม/ยกเลิกข้อความ

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ/หลักเกณฑ์/แนวปฏิบัติ	ยกเลิก/เพิ่มเติม/ปรับเปลี่ยน
<p>ส่วนที่ ๑</p> <p>๑. ประกาศ ระเบียบ และแนวปฏิบัติ <u>ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖</u></p> <p>- แนวปฏิบัติ เรื่อง คำชี้แจงแนวทางบริหารเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ (หนังสือที่ ศธ ๐๕๐๖(๔)/ว๒๑๐)</p> <p>- ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบัน อุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕</p>	<p>ยกเลิก...ข้อความข้อ ๒ ที่ปรากฏตามหนังสือเวียนที่ ศธ ๐๕๐๖(๔)ว๘๖๗ ประเด็น “ประสบการณ์ในการทำวิจัย” ที่ระบุในข้อ ๙.๑ และ ข้อ ๙.๒ ของเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ให้นำผลงานวิจัยเพื่อรับปริญญาของนักศึกษาที่ อาจารย์ผู้นั้นมีชื่อเป็นหัวหน้านักวิจัยหรือนักวิจัย ร่วมในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษา ทั้งที่ได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้ตีพิมพ์ เผยแพร่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้า ทางวิชาการและการบูรณาการระหว่างศาสตร์ต่างๆ และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสในการสร้างนักวิจัยรุ่น ใหม่ที่มีคุณภาพ</p> <p>ยกเลิก...ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบัน อุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>
<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>๑. กฎกระทรวง <u>ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖</u></p> <p>- กฎกระทรวง กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และ ส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ และเข้มวิทยฐานะของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕</p>	<p>ยกเลิก...ความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง กำหนด ลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครู วิทยฐานะ และเข้มวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ข้อความในข้อ ๑ กฎกระทรวง กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และ ส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ และเข้มวิทยฐานะ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ แทน</p>

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ/หลักเกณฑ์/แนวปฏิบัติ	ยกเลิก/เพิ่มเติม/ปรับเปลี่ยน
<p>๒. ประกาศ ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>- ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>- ประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>- ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>- ประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖</p>	<p>ยกเลิก...ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>ยกเลิก...ประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>เพิ่มเติม...กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในลักษณะอื่น โดยไม่ใช้ตามแบบ มคอ.๓ มคอ.๔ มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗ ที่เป็นตัวอย่างตามลำดับนั้น ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวให้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ตามหัวข้อใน มคอ.๓ มคอ.๔ มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗ ที่สามารถอ้างอิงและตรวจสอบได้ตามความจำเป็น</p> <p>ปรับเปลี่ยน...ข้อความในข้อ ๑.๒ (๒) แห่งประกาศคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ปรับ (๒) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นข้อมูลปีล่าสุดของสถาบันนั้น ณ วันที่พิจารณาอนุมัติเงินทุน</p>

สิ่งพิมพ์ สกอ. อันดับที่ สกอ ๒๕๕๖-๐๑ สอ ๐๑